XXXIII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. FEBRUÁR 3.

Ludas Matyi

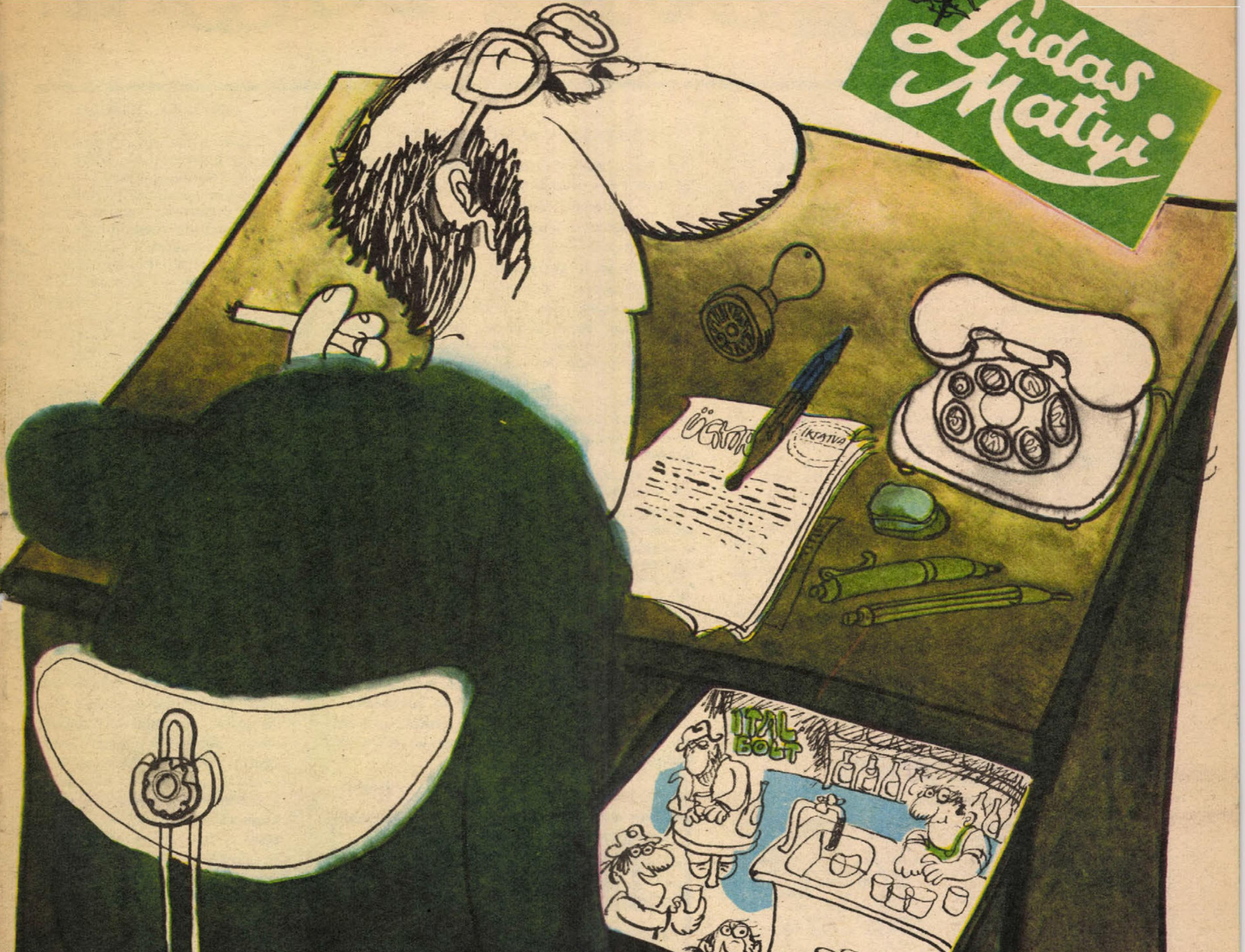
ÜGYIRAT
IKTATVA
ITAL BOLT

Munkahelyi szesztilalom alatt a fióküzlet zavartalanul működik

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

TŰZFALAK TERE

Jóllehet szépen hangzó a fenti név, még allitterál is: ilyen nevű tér egyelőre nincs Budapesten. Holott lehetne. A Kálvin teret keresztelhetnénk át Tűzfalak terének.

Most, hogy már túl vagyunk az új metróvonallal eltöltött mézesheteinken és kellőképpen kiörültük magunkat, kritikusabb szemmel is vizsgálhatjuk a létesítményt és a környékét. Az igaz, hogy miközben a metró épült alul, a házakat felül kitatarozták a Kálvin téren. Már ahol találtak házakat. A térnek a Múzeum kert és a Kecskeméti utca felé eső részein azonban továbbra is üres telkek és — igaz, frissen kimeszelt — tűzfalak rontják a városképet. Legalábbis nem szépítik.

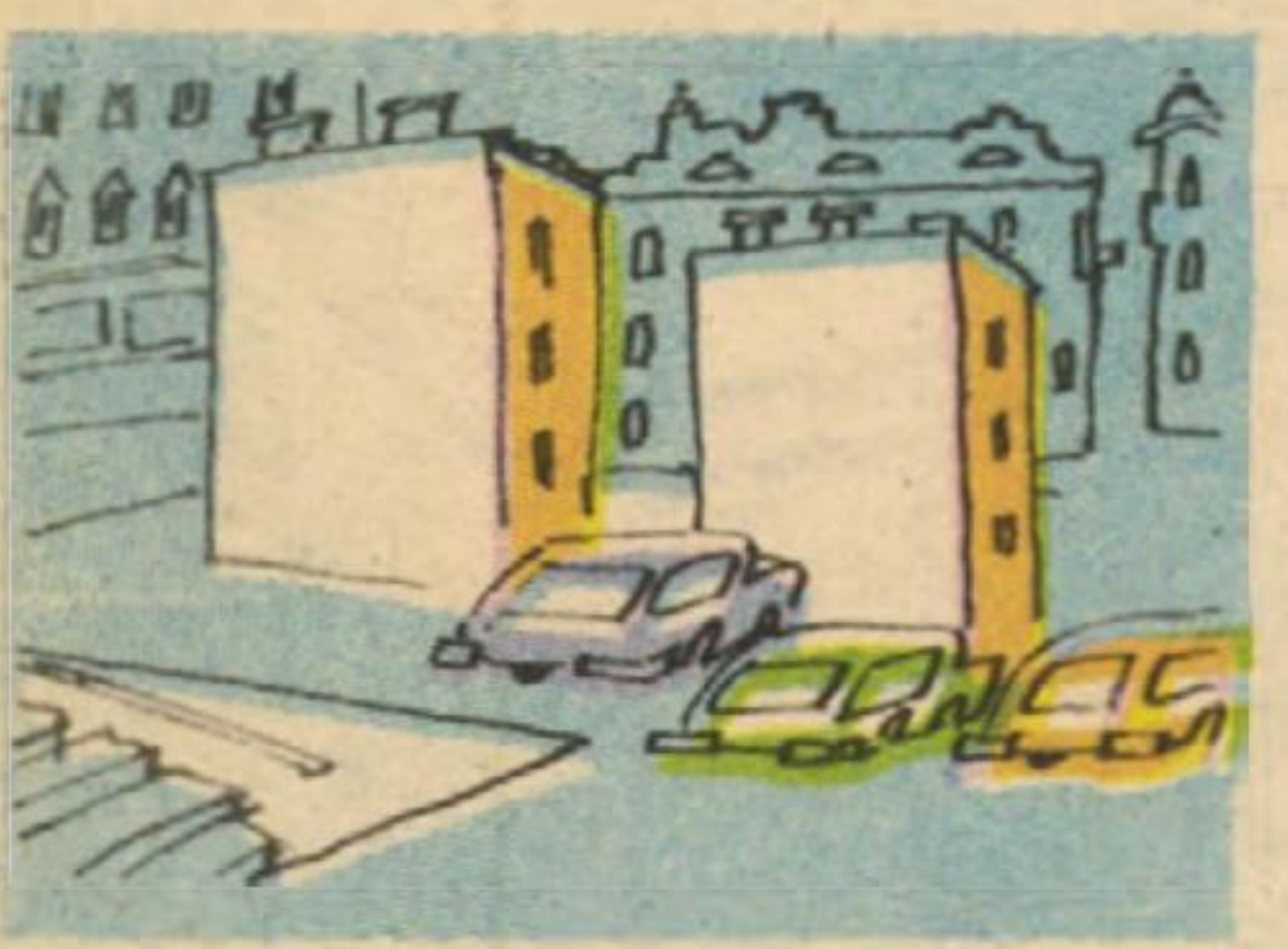

Jó másfél évtizeden át rengeteg híradás jelent meg lapjainkban a Kálvin téri tervekről. Ilyen vállalatnak lesz ott székháza, olyannak palotája. Vagy azt, hogy nem is irodaházak, hanem lakóházak kerülnek a foghíjakra s a tűzfalak elé. Csinos kis kötetkét lehetne összeállítani a Kálvin téri építkezésekről szóló tudósításokból.

Egyik ismertetett tervből sem lett semmi. A nagyon sokszor ismertetettekből sem. A változás annyi, hogy az utóbbi időben már a terveket ismertető híradások is elmaradtak.

Pedig most már igazán itt lenne az ideje annak, hogy történjék valami. Épüljön bár lakóház vagy irodaház, amire most és ott nagyobb szükség van, csak valamit kezdjenek el már építeni. Legalább az évtized végére szűnjék meg a Kálvin tér a Tűzfalak tere lenni.

(bt)

A CÍMZETT VÁLASZOL

SZTK-LIFT

Liftet! Liftet! c. közleményükre (Ludas, 2. sz.) válaszolva közlöm: a Visegrádi utcai Rendelőintézet liftje sem 1975-ben, sem 1976-ban nem állt, illetve 1976 decemberében, néhány nappal az ünnepek előtt le kellett állítani, műszaki hiba miatt. A tengelytörés kijavítása után ismét működött, majd kétszer egymás után megint meghibásodott. Január 13-án újra üzembe helyezték a liftet, azóta tökéletesen működik. Alaptalan az a megjegyzés, hogy a javítást „elfelejtettem időben megrendelni". Mi is arra törekszünk, hogy hiba esetén a liftet azonnali javítással helyezzék újra üzembe, de ezt sajnos nem minden esetben tudjuk elérni.

Dr. Hegyi Antal
igazgató-főorvos
XIII. Szakorvosi Rendelőintézet
Visegrádi utca 47/c.

LÁNGOS — KŐMŰVES MÓDRA

A Lenin körúti Kőműves étterem egyik ablakában ezt a plakátot pillantottam meg:

Káposztás lángos	*2,10*
Kalocsai lángos	*3,70*
Sajtos-sonkás	*3,50*
Szegedi halraguval	*3,90*

Megkérdeztem: kaphatok kérem natúr lángost? Káposzta, sajt, hal, sőt Kalocsa nélkül?

— Sajnos, sima lángossal nem szolgálhatok. Kedvesen, szinte bocsánatkérően mondta az elárusítónő. Úgy látszik, nem először hallotta a panaszt.

— Szívesen megfizetném a szegedi halraguval ellátott vagy Kalocsa városáról elnevezett lángos árát is, ha egy közönséges natúr lángost kaphatnék.

— Csak azt szabad adnom, ami az árjegyzéken szerepel.

Egy évvel ezelőtt, az 1976. február 15-i számunkban már írtunk erről a témáról. Akkor is elmondtuk a panaszunkat. A Belvárosi Vendéglátó Vállalat igazgatóhelyettese válaszolt cikkünkre. (Ludas 1976. március 25.) Azt írta, hogy az üzletvezető ilyen irányú tevékenysége a vállalat célkitűzéseivel ellentétes, ezért szigorú igazgatói figyelmeztetésben részesítették és kötelezték, hogy ne csak bent a söntésben, de az utcai ablakban is árusítsák valamennyi lángosfajtát, a natúrt is. A kiadott utasítást, írta az igazgatóhelyettes, folyamatosan ellenőrzik.

Egy évvel később felmerül a kérdés: az utasítás változott-e meg azóta, vagy az ellenőrzés hiányzik?

(palásti)

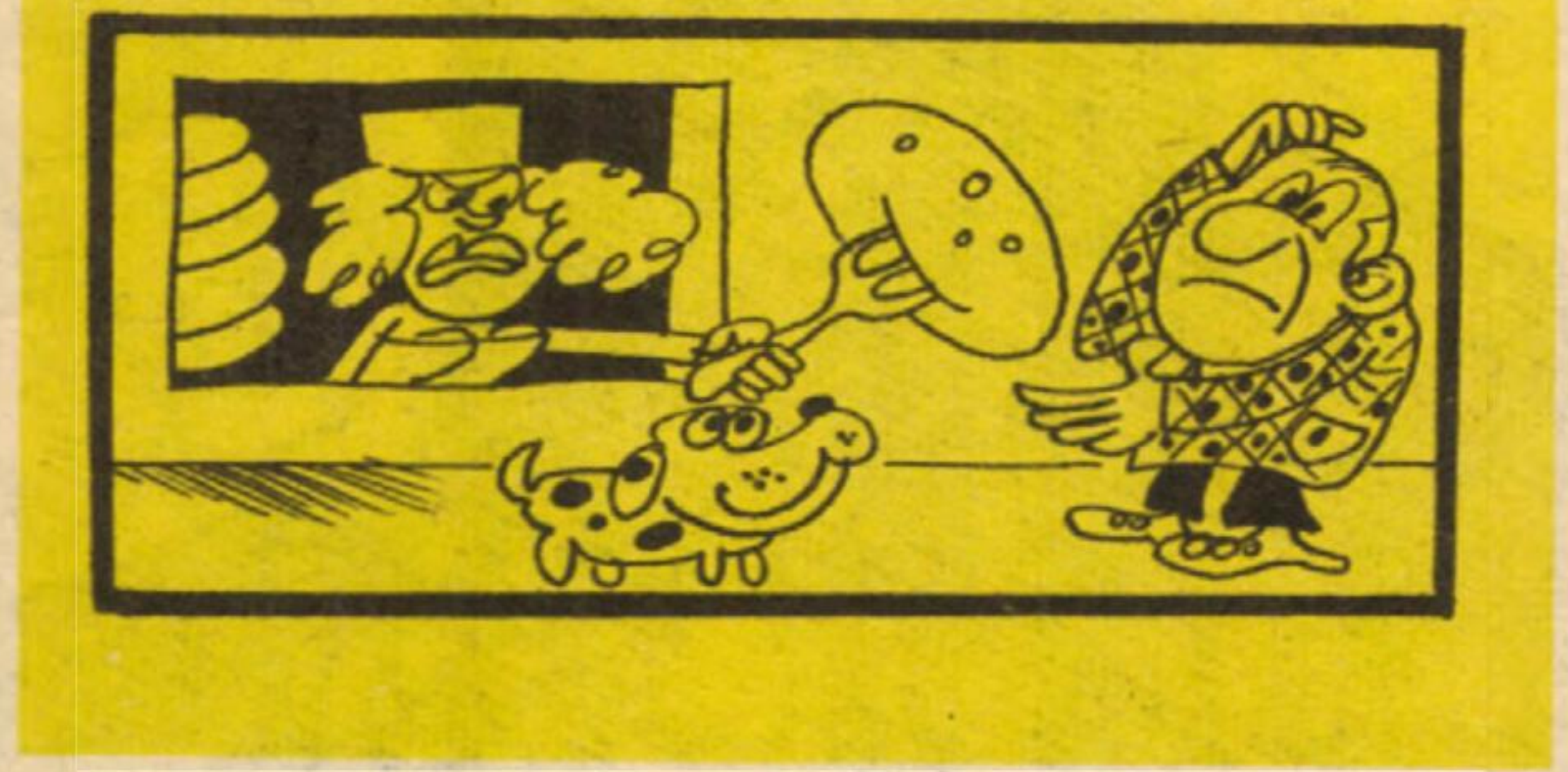

NEREIDÁK KUKÁJA

Megnéztem, sőt megcsodáltam a Felszabadulás térre helyezett Nereidák kútját — és el is szomorodtam. A kút díszes víztartóját a járókelők már színültig megtöltötték eszeméttel: narancshéj, papírhulladék, cigarettacsikk, söröskupak, konzervdoboz. A Nereidák kútja — hetek alatt Nereidák kukája lett. Az is igaz, hogy szemétgyűjtőket a környéken nem találtam. Elfelejtették „betervezni"?

Még nem késő! Az újonnan felszerelt színes padok mellé helyezzenek szemétgyűjtőket, méghozzá sürgősen. Talán akkor lesz annyi jóérzés a járókelőkben, hogy oda dobják a szemetet és nem a kútba. Próbáljuk meg!

(f. i.)

A SZIGETSZENTMIKLÓSIAK NEM LELKESEK

1977-ben életbe lépett a ráckevei HÉV új menetrendje. Eddig reggel 6 és 6.30 között négy szerelvényen, viszonylag rendezett sorokban utaztunk sokan, például a Csepel Autógyárba dolgozni. Most a fent említett útvonalon két járat közlekedik, rendszerint jelentős késéssel érkezik, zsúfolásig megtelve, s így a szigetszentmiklósi lakótelepi utasok közül több százan fel sem férnek ezekre a korai HÉV-járatokra. Lehet, hogy a HÉV-menetrend korszerűsítése meglepetés, de nem kellemes.

Fényes István
Dunaharaszti, Táncsics M. u. 16.

Levelesládánkból

Bíró Miklós (4523 Pátroha, Iskola u. 5. sz.) panaszolja: községükben évek óta tűrhetetlen

a kenyér

minősége. A szomszédos Dombrádon sütik. A 24 órás sütésből Pátrohára csak néhány vekni jut: el ne felejtse a lakosság teljesen, milyen a friss kenyér, a többség azonban 48, sőt 72 órás sütés. Nemcsak kenyérrel,

könyvvel

is él az ember — ha lehet. Dr. Jasinszky István (1144 Bp., Füredi u. 9/a.) Nyíregyházáról ajándékként négy 50 Ft-os könyvutalványt kapott a Művelt Nép Könyvterjesztőtől. Az utalvány szövege: „Beváltható az állami könyvesboltokban Budapesten és vidéken." Budapesti könyvüzlet mégsem volt hajlandó beváltani utalványát, mert arra a nyíregyházi 420. sz. Bessenyei György könyvesbolt már rányomta a bélyegzőjét. Olvasónk kérdése: 200 Ft értékű könyvutalványai beváltásáért most költsön el 100 Ft-ot egy nyíregyházi odavissza útra? A Művelt Nép Könyvterjesztő fővárosi központja, reklamációjára, felajánlotta, hogy visszafizeti neki az utalványok árát — forintban. Szép példája ez a bürokrácia okozta könyv-ellenpropagandának.

Csizmáról

szól Gál Sándor (6400 Kiskunhalas, Kisfaludi u. 22.) panasza. A vásárolt csizmájához mellékelt nyomtatott szöveg azt közli, hogy „az összeszerelés jelleménél fogva esős, havas időben viselését nem javasoljuk. — Alföldi Cipőgyár." Nocsak! Már az összeszerelésnek is van jelleme? Vagy ez csak sajtóhiba? Lehet, hogy jelleget akartak írni? Akár így, akár úgy: a csizmának az a jellemvonása (vagy jellege), hogy éppen havas, esős időben hordják a legsűrűbben. Azért csizma. „Vagy használjunk hóban jól összeszerelt papucsot?" — kérdi olvasónk. — Szalontay Katalin gimnáziumi tanuló (1022 Bp., Lóczy Lajos u. 11.) matematika-fizika leckéi számára nagyalakú, kockás spirál

füzetet

keresett városszerte: végül a Skálában meglelte. 45,50 Ft-ért! S még biztatták is: gyorsan vigye, mert az egész városban csak náluk kapható. Igen ám, de hová lett a korábbi kockás spirál füzet, amelynek 8,40 Ft volt az ára? „Nem tudom, hogy valaminek a hiánycikk jellege hányszoros szorzószám használatára jogosítja fel a kereskedelmet. Azért a diák nem milliomos!" — írja olvasónk.

A lift

hol működik, hol nem házunkban (1158 Bp., Neptun u 104.), amely tízemeletes, írja Krausz János, gyakrabban rossz, mint jó. A havi 30 forintos liftdíjat azonban mindig fizetni kell. — Seper Jánosné (9730 Kőszeg, Kálvária u. 19.) azt panaszolja, hogy amikor pesti unokája a szünidőt náluk töltötte, buék-távirattal akarta köszönteni szüleit. El is küldték a DT 29 számú dísztáviratot december 31-én —, ám a pesti szülők január 3-án

gyásztáviratot

szedtek ki postaládájukból. Reklamációjukra elnézést kért az újpesti postahivatal: náluk épp kifogyott az a számú dísztávirat. De milyen ijedtséget okoztak a szülőknek, amikor azok, még a szöveg elolvasása előtt, szívdobogva megpillantották a gyászkeretes távirati borítékot. — A

Ludas Matyi

húsz teljes évfolyama, 1957-től 1976-ig megvan Szőllősi Imre olvasónknak. Eladásra kínálja. Címe: 1123 Bp., Greguss u. 8., II. 3., telefonja: 168-899, este 6 után.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az öregedő amerikai pár esti tanfolyamra iratkozik be. Japán nyelvet tanulnak majd. A tanfolyam vezetője csodálkozva kérdi:

— Miért akarnak megtanulni japánul? Tudják, ez egy nagyon nehéz nyelv és önök már nem túl fiatalok. Hallatlan nehézségeket fog okozni. Van-e valami speciális okuk, hogy erre szánták magukat?

— Oh, igen, van egy — mondja a néni. — Örökbe fogadtunk egy tizennégy hónapos japán csecsemőt, nemsokára elkezd majd beszélni, s mi majd nem értünk egy árva szót sem...

NYOMOZÁS LIBANONBAN

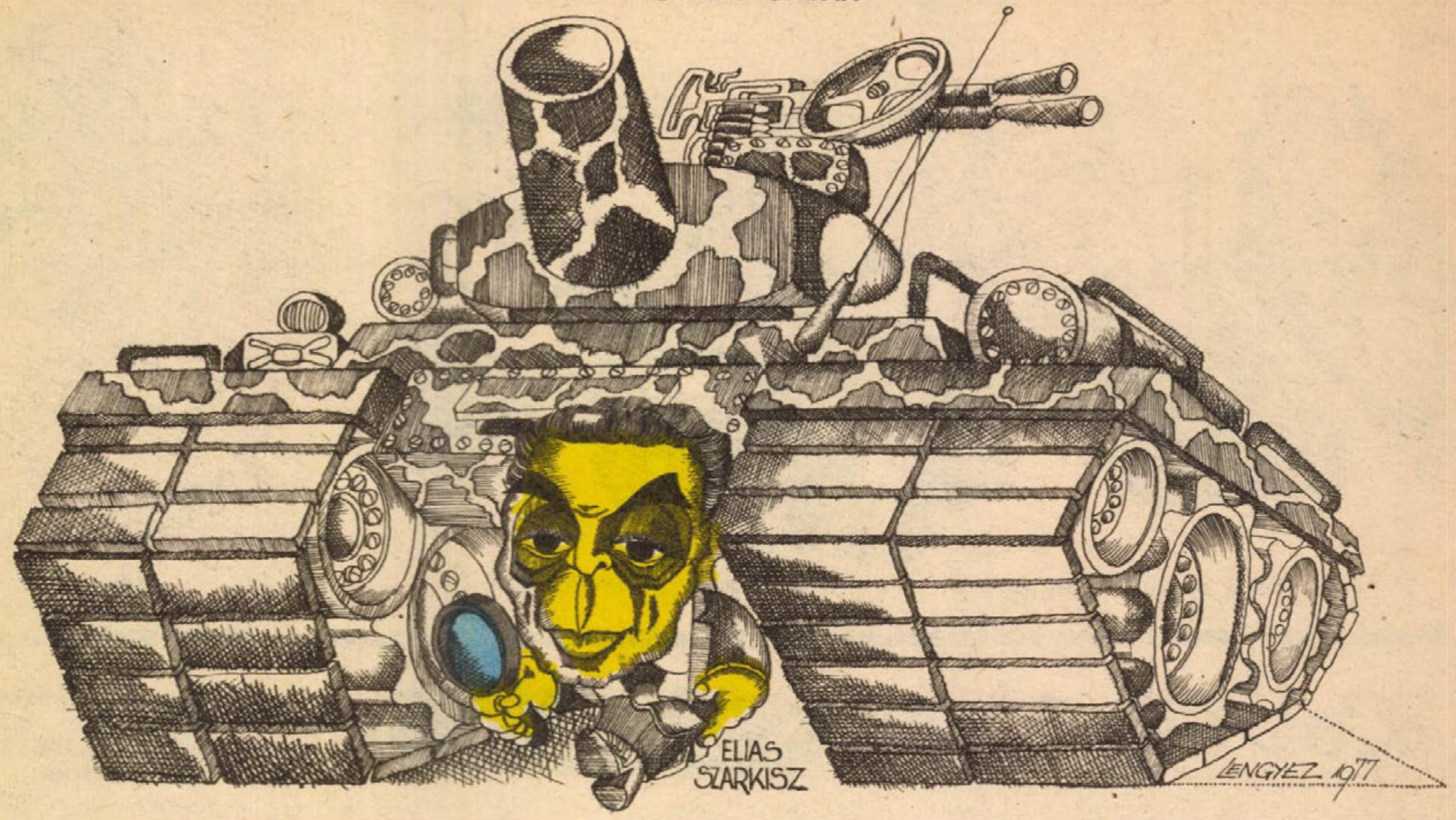

– Az elnök nehézfegyverek után kutat . . .

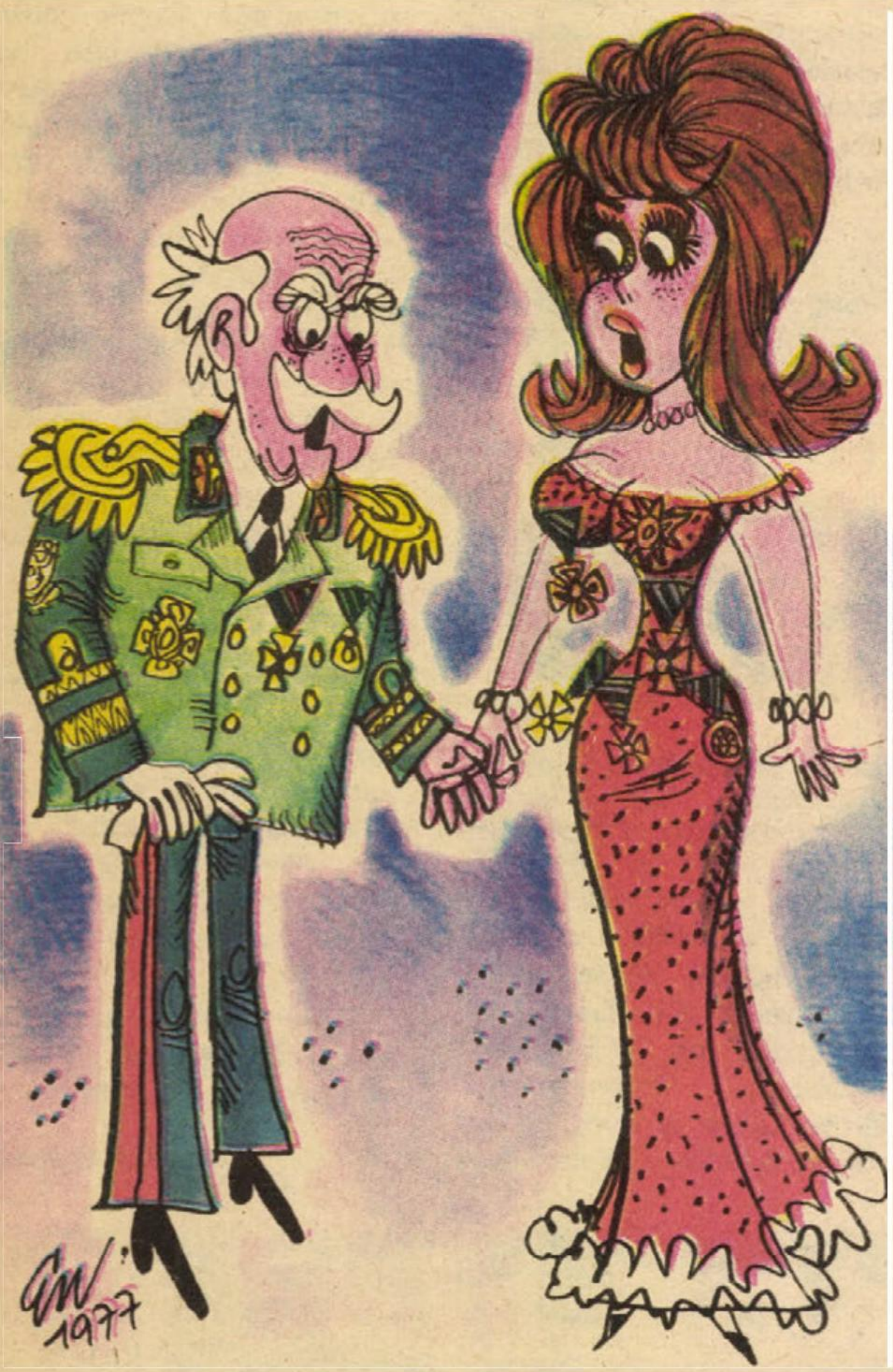

– Mondtam, tábornok úr, hogy tánc közben ne szorítson úgy magához! . . .

NAGYVONALÚ NEBULÓ

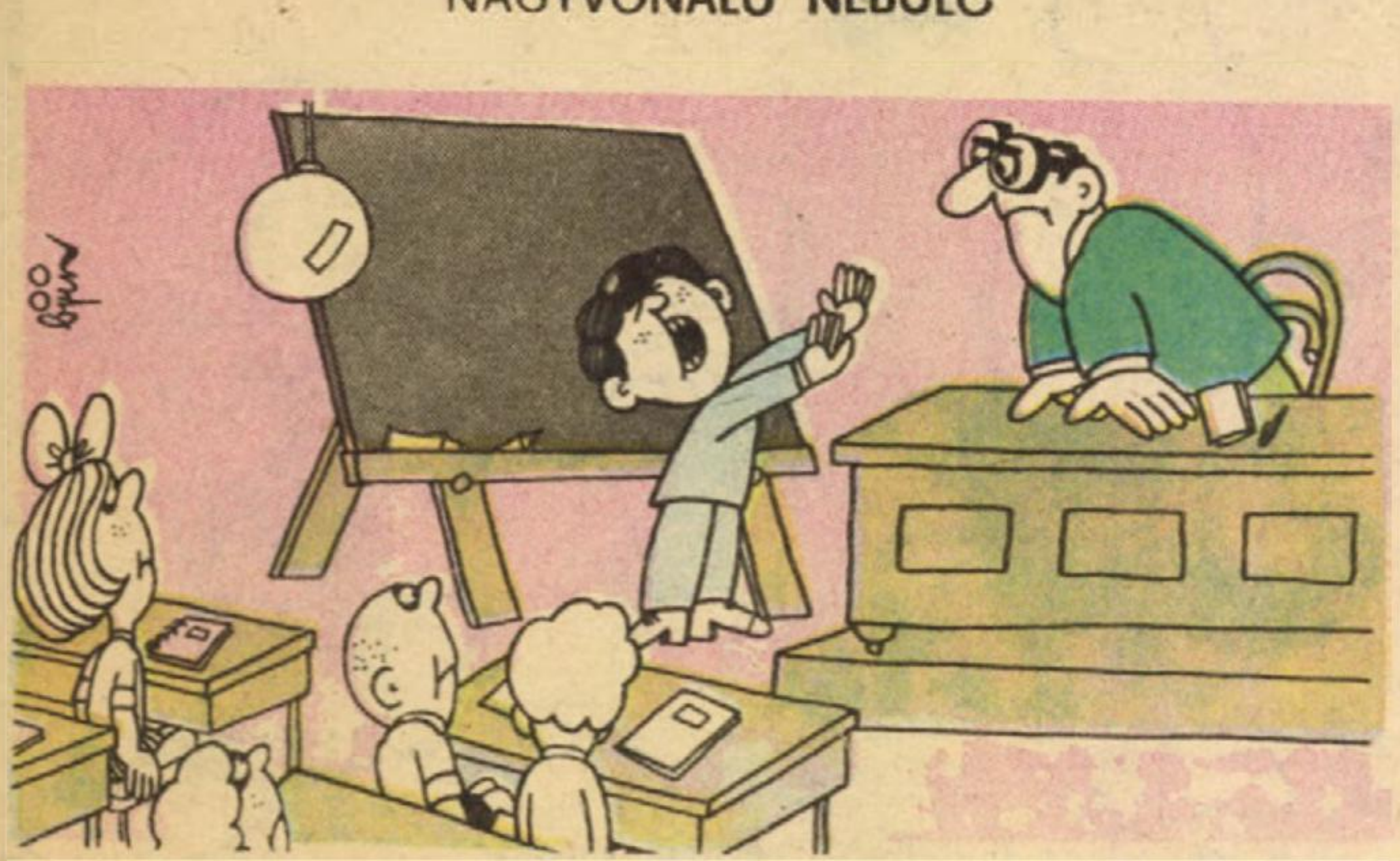

– Én nem vitatkozom! A tanító bácsinak van igaza . . .

BÚCSÚ

Megszólal a telefon.

— Halló, itt a Ludas Matyi.

— Itt Gerald Ford.

— Kicsoda?

— Gerald Ford. Az Egyesült . . .

— Óh, persze, persze, Parancsoljon, elnök úr.

— Csak el szeretnék köszönni. Tudja, két hete egyfolytában búcsúzkodom. Jimmy megengedte, hogy használjam a forró drótját, különben aligha győzném anyagilag. Elnézésüket kérem, hogy önökre csak most kerül sor, de hát megérthetik, akadtak fontosabb búcsúznivalóim is. Hát például, hogy csak egyet említsek . . .

— Megértjük, elnök úr, akkor is, ha egyet sem említ.

— Nagyon helyes. Akkor hát hadd köszönjem meg mindazt, amit értem tettek.

— De elnök úr, hát mit tettünk mi önért?

— Sokszor lerajzoltak. Nagyon jól esett. De Richard Nixonról sokkal több karikatúrát rajzoltak. Miért?

— Richard Nixonnak összenőtt a szemöldöke, borostás volt az álla és watergates a fináléja.

— Henry Kissingerről is . . .

— Henry Kissingert az isten is karikatúrának teremtette. Tudja, elnök úr, ön sohasem volt igazi karikatúraalany. Kopasz volt, de nem elég kopasz. Balkezes, de nem elég balkezes. Ha mondjuk egy kicsit szőrösebb lett volna a füle. Vagy legalább a szíve . . .

— Hagyjuk csak, eléggé mindennapos alak voltam, ez az igazság. Lyndon Johnson már képviselő koromban megmondta rólam: Gerry Ford kedves fickó, csak túl sokat rögbizett bukósisak nélkül.

— Na de elnök úr, elnök úr!

— Vegyük csak sorra, mit tettem. Csupa negatívum. Nem kötöttem új békét.

— Peche volt.

— De új háborút se kellett indítanom.

— Szerencséje volt.

— Nem tudtam megállítani az inflációt.

— Peche volt.

— De legalább lelassult egy kicsit.

— Szerencséje volt.

— Naponta rámlőttek.

— Peche volt.

— De sosem találtak el.

— Szerencséje volt.

— Figyeljen a szavamra: két év múlva azt is elfelejtik, hogy valaha volt egy Gerry Ford nevű elnöke az Egyesült Államoknak.

— Hogy mondhat ilyet?

— Maguk máris elfelejtették. Két hete, hogy kitettem a lábam a Fehér Házból és most, a beszélgetés elején háromszor is be kellett mutatkoznom, amíg rájöttek, ki van a telefonnál.

— Nézze, elnök úr, van nálunk egy régi fociközmondás: az a jó bíró, akiről észre sem venni, hogy a pályán van.

— Kedves, hogy vigasztal. A következő állásomban ennek még hasznát vehetem. Ugyanis valószínűleg visszamegyek régi sikereim színhelyére, a Michigan Egyetemre.

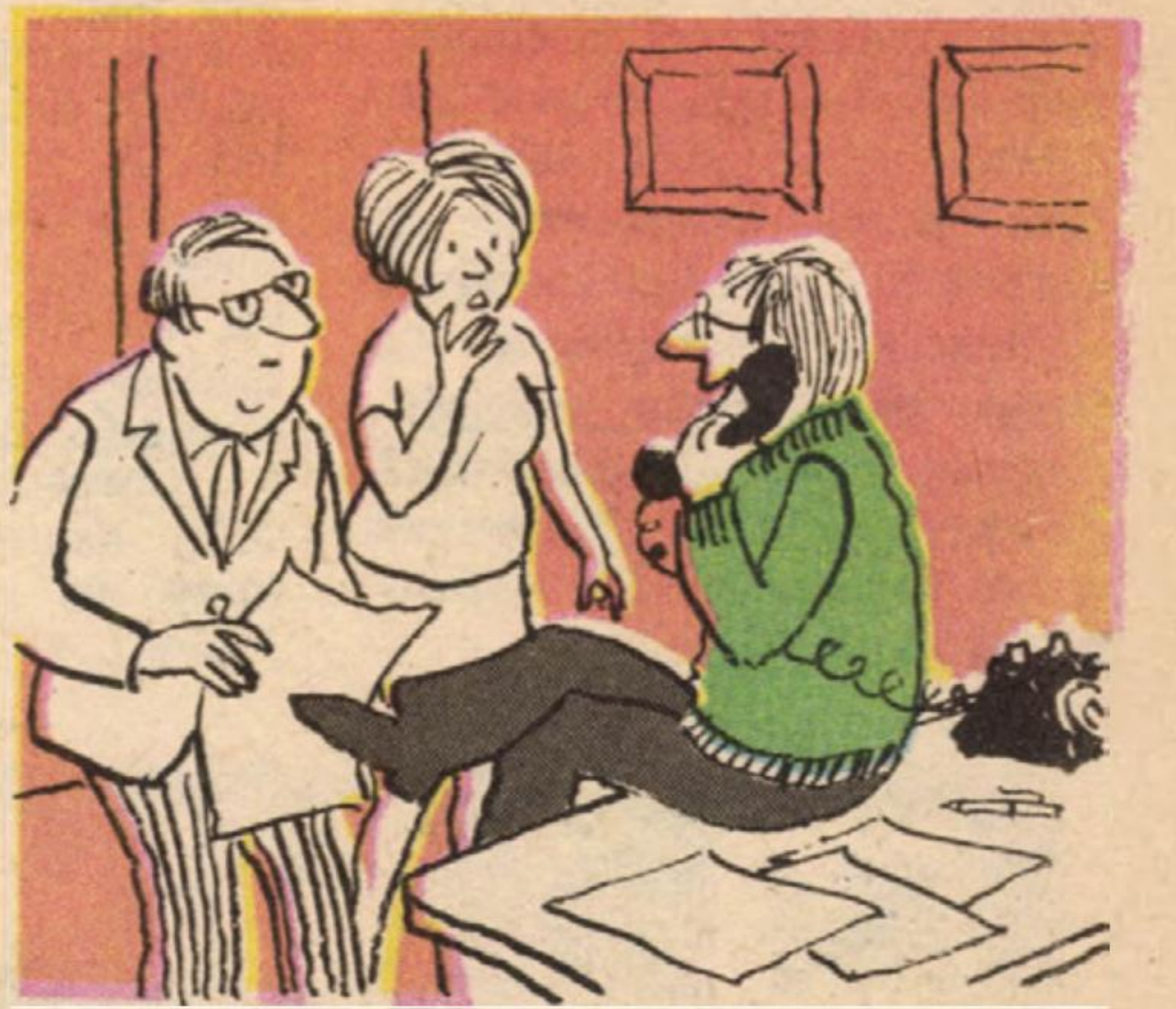

— Professzornak?

— Természetesen rögbiedzőnek. Jobban is fizetik. Na, fejezzük be, mert Jimmyt megüti a guta, ha nagy lesz a telefonszámla. Hiszen tudja, milyenek ezek a puritánok. Well, még egyszer köszi és viszlát.

Letette.

Egy percig némán néztük a készüléket. Theodore Roosevelt aggressziós hadjáratot vezetett Dél-Amerikába. Harry Truman felállította az Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottságot. Gerald Ford mindig hasraesett a repülőgép lépcsőjén.

Nem vitás, hogy ő volt a jobb elnök.

Peterdi Pál

MAKETT

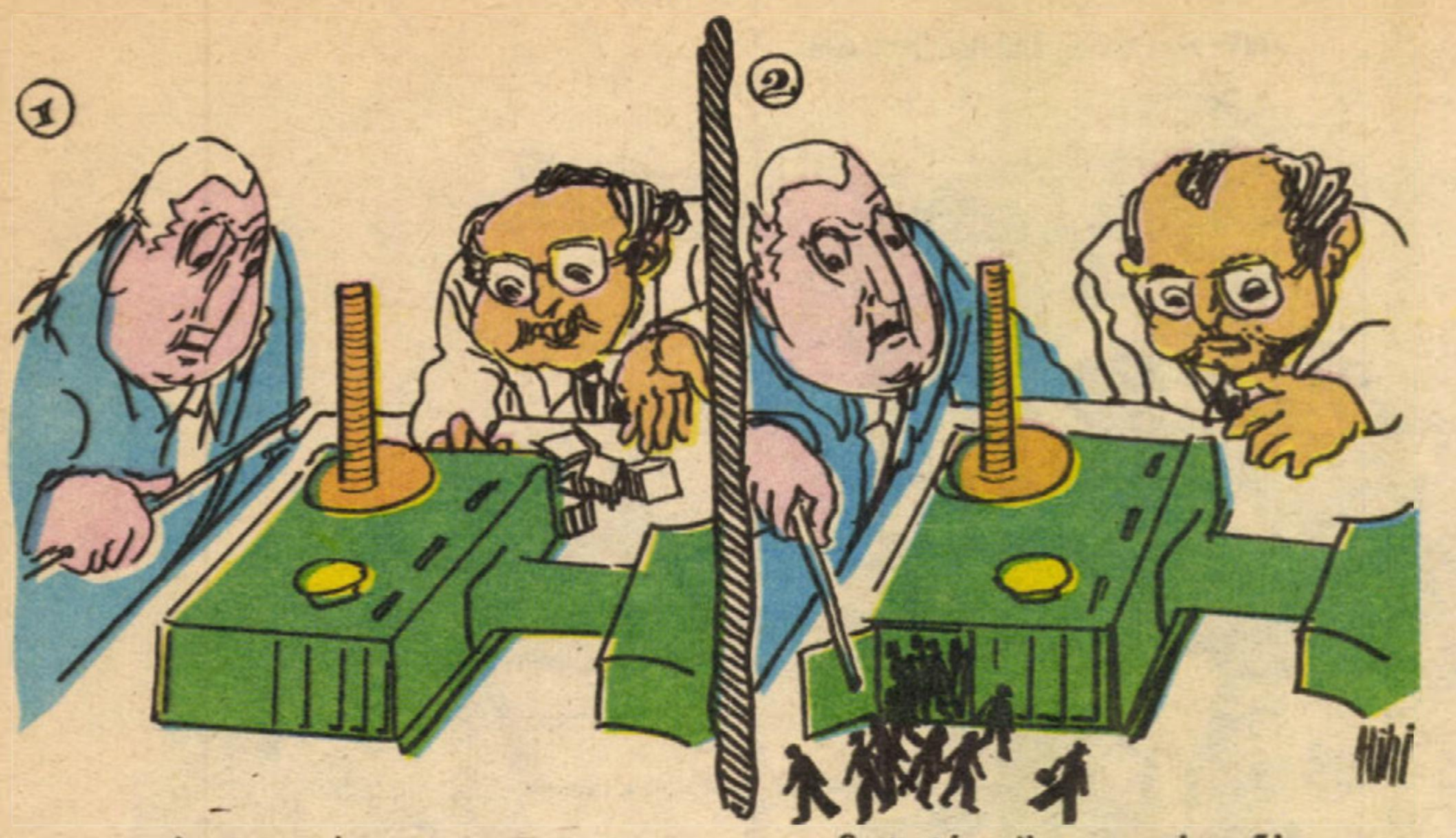

– Itt megy be a nyersanyag... – S itt távozik a munkaerő!

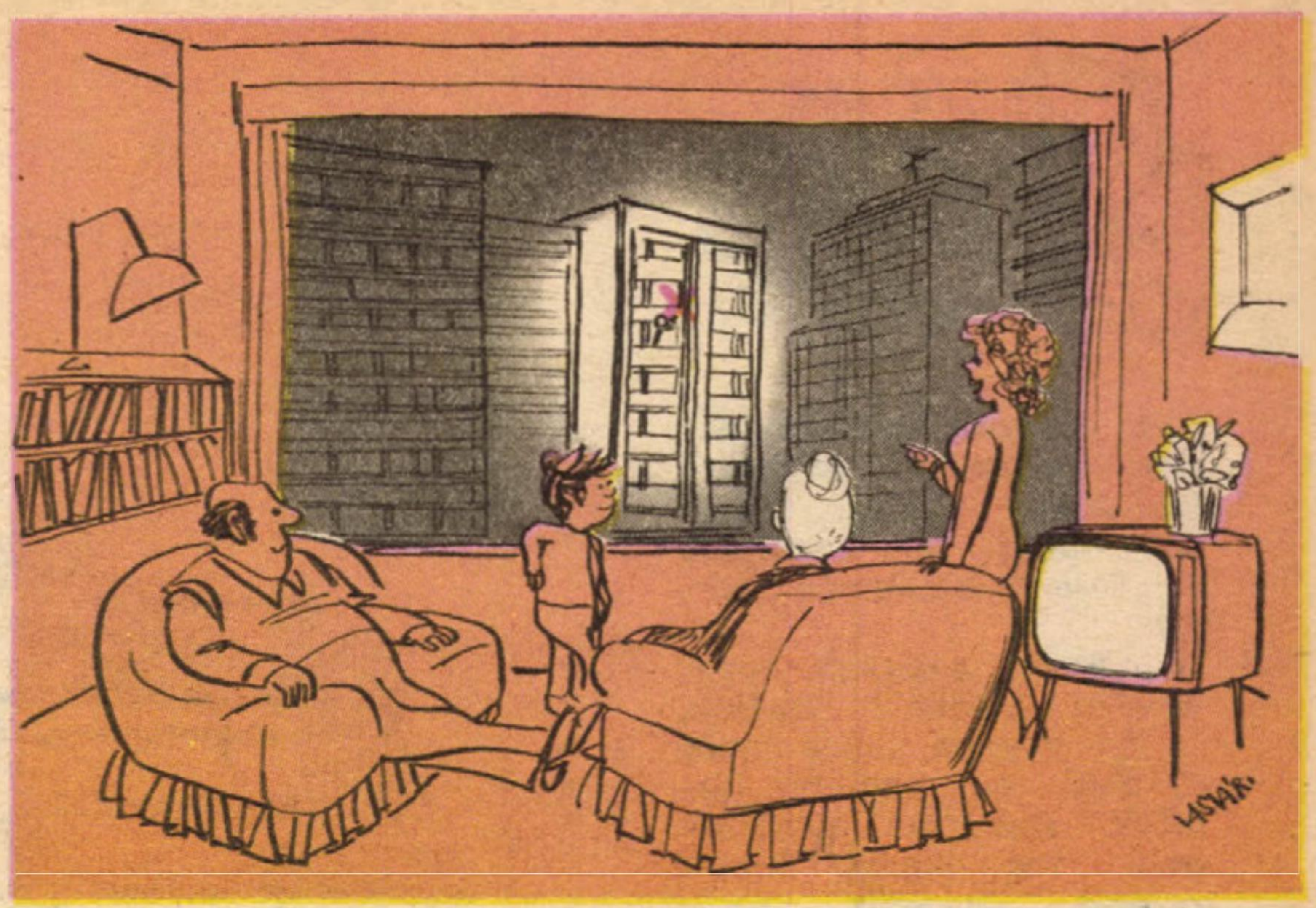

– Megjelölte a lakását, hogy hazataláljon...

Levélváltás a kifárasztásról

Kedves Szerkesztő úr!

A televízió A HÉT című műsorában egy lakótelepi építkezés feltűnően durva hibáit (repedések, beázás, parketta silánysága stb.) láthattuk. A lakásokba már beköltözött építtetők, hosszú idő óta hiába sürgették a hibák kijavítását, a kivitelező építővállalat semmit sem tett, az OTP is mind ez ideig tehetetlen volt a kivitelezővel szemben. A lakástulajdonosok tízezreket áldoztak már a saját pénzükből, hogy toldozással-foldozással elviselhetővé tegyék az otthonukat. Az OTP illetékes igazgatója a riporter kérdésére azt válaszolta: sajnos, van kivitelező, aki kifárasztásos módszerrel dolgozik, vagyis nem ismeri el a hibákat, nem ajánl kártérítést, perre kényszeríti az OTP-t és a sok huzavonával kifárasztja a megbízót. Az ilyen magatartás meggátlására nincs jogszabály? És nem félti a kivitelező a jó hírnevét és vállalkozói becsületét?

Kedves Olvasónk!

Kérdésére egyetlen bővített mondatban felelhetnék: jogszabály van, de a vállalkozó nem félti a hírnevét. Nem részletezem, kevés az ember, nincs kapacitás és akkor is foglalkoztatják a kivitelezőt, ha rosszul dolgozik.

Az ügy azonban ennél jóval több mondatot érdemel. Hogyha az OTP igazgatója, rajta kívül álló okokból nem is tudta eddig a kivitelezőt jobb belátásra bírni, elévülhetetlen érdemeket szerzett azzal, hogy megajándékozta az emberiséget egy új szakkifejezéssel: a kifárasztásos módszerrel. A pecázók, amikor váratlanul nagy hal akad a horgukra, addig hagyják vergődni, amíg el nem pilled. A kivitelezők ugyanezt csinálják: emberrel. Azért jó ezt tudni, mert ha a mindennapi életben találkozunk ide-oda küldözgetéssel, huzavonával, a bürokrácia packázásaival, azonnal felismerjük, hogy az nem a véletlen műve, a partner tudatosan él a kifárasztásos módszer lehetőségeivel.

Óva intem azonban az olvasót, hogy a kifárasztásos módszert egy kalap alá vonja az objektív nehézséggel, amit hosszú időn át ugyancsak divat volt emlegetni. A két szakkifejezés csak annyiban rokon, hogy az objektív nehézség is elég ok volt arra, hogy valami fontos dolog (például határidő stb.) elmaradjon, ne valósuljon meg, ne készüljön el, azaz valaki (személy, vállalat, intézmény stb.) ne teljesítse a kötelességét.

Önkritikusan bevallom, hogy a kifárasztásos módszerrel én már évekkel ezelőtt találkoztam, de elmulasztottam közhírré tenni. Az OTP igazgatója jogosan vitte el előlem a felfedezés pálmáját. Ismertem egy nagyfőnököt: az volt a szokása, hogy munkatársainak, beosztottainak jó ötleteit, javaslatait, dicsérő szavak kíséretében átvette és a fiókjába süllyesztette. Hiába érdeklődtek nála az elintézésről, csak legyintett, mondván, hogy mindennek eljön az ideje. És amikor eljött az ideje, egy-két év múlva a fejlődés magával hozta, akkor így intézte el: „Láthatják, elvtársak, én már jóval korábban helyeseltem." Ebben igaza is volt, de arról sohasem adott számot, hogy késlekedése miatt mennyi veszteség érte a népgazdaságot.

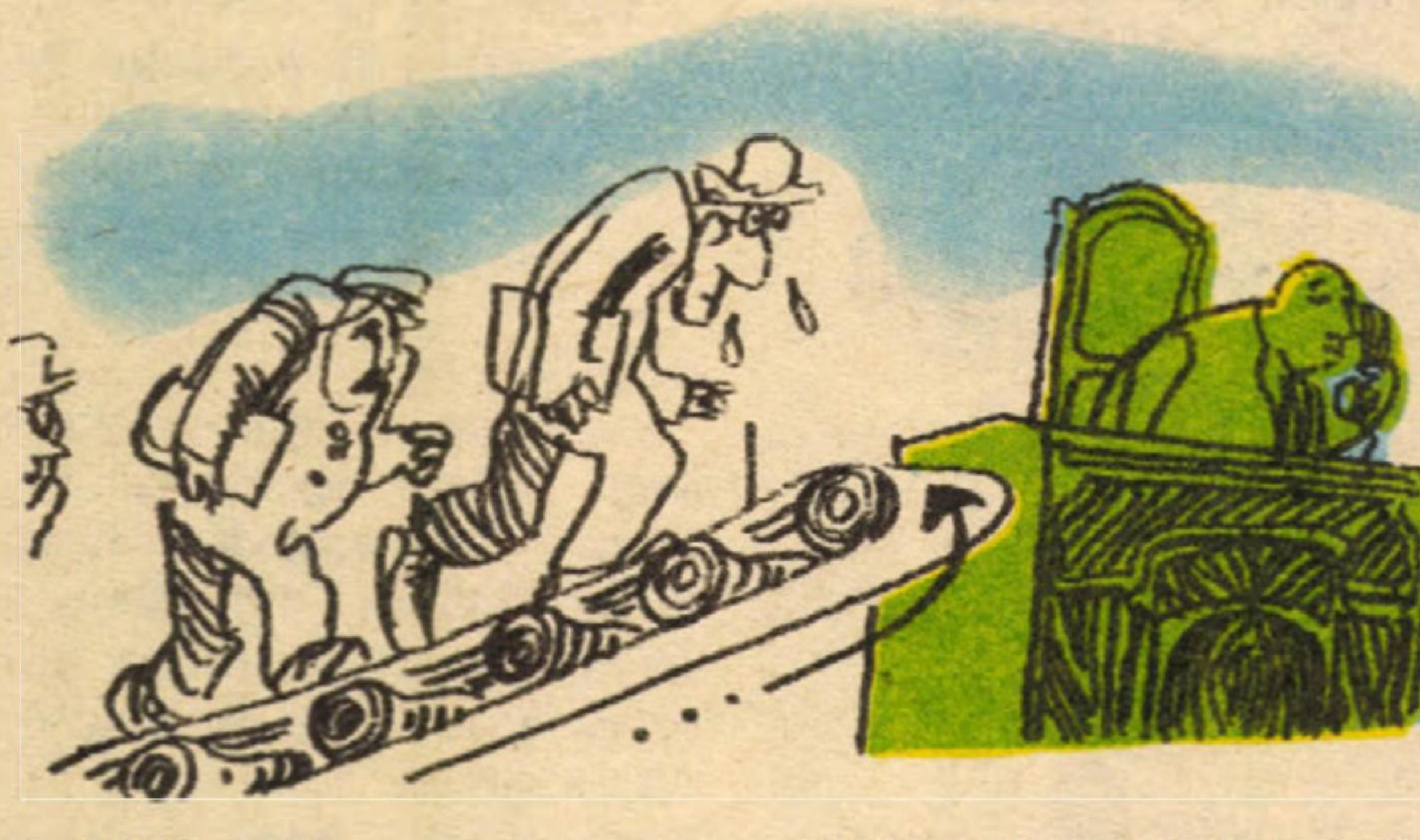

A kifárasztásos módszer rengeteg formában jelentkezik. A vállalatok közötti szerződésszegés például mindennapos. Van jogszabály, de a kötbér kiment a divatból. Egyik vállalat sem akar rosszban lenni a másikkal. (Az iparvállalat nem köt szerződést olyan kereskedelmi vállalattal, amely kötbért követel tőle.) És minthogy nincs kötbér, azért olyan gyakori a késedelmes szállítás, késik a szezonáru, s nyáron kapni a téli cuccot, télen pedig a nyárit. A vevő nem akar hinni sem a szemének, sem eddigi tapasztalatainak, üzletből üzletbe vándorol. És a kifárasztásos módszer meghozza az eredményt: a vevő elfárad, egy tapodtat sem tesz, hordja a tavalyi cuccát és vár a szezon végi kiárusításra. Akkor veszi meg 30—40 százalékkal olcsóbban azt, amiért az egész szezonban strapálta magát.

Mert azért a kifárasztásos módszernek is megvannak az ő előnyei.

Földes György

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZA

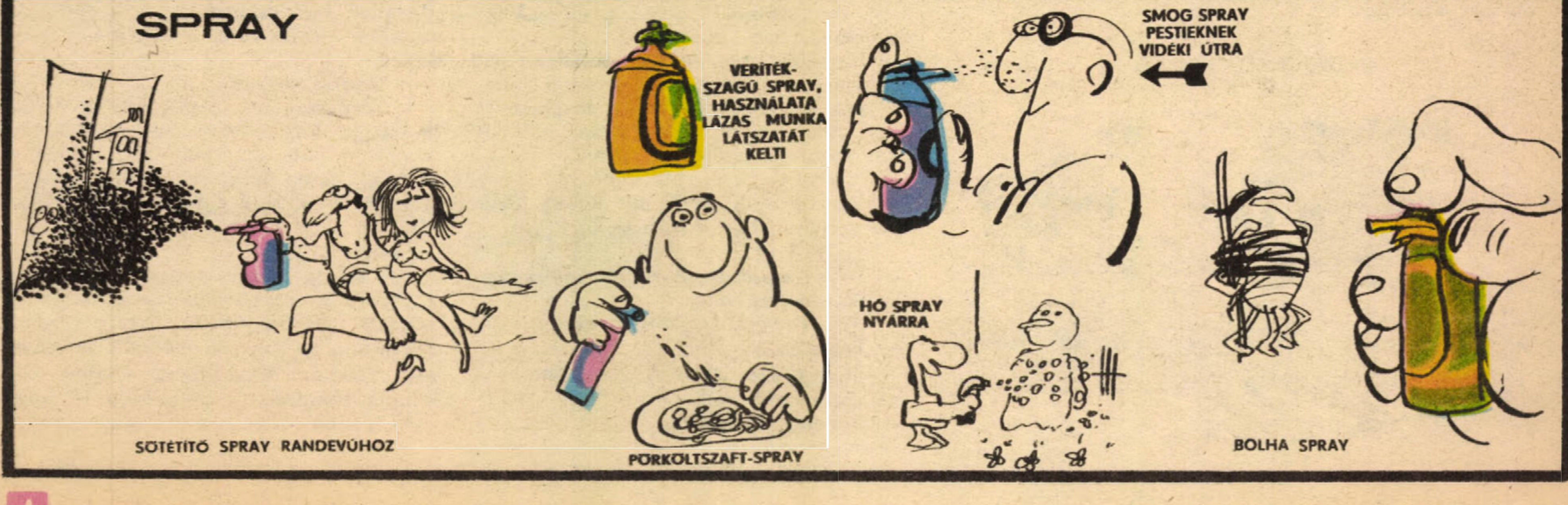
SPRAY
SÖTÉTÍTŐ SPRAY RANDEVÚHOZ
VERÍTÉKSZAGÚ SPRAY, HASZNÁLATA LÁZAS MUNKA LÁTSZATÁT KELTI
PÖRKÖLTSZAFT-SPRAY
SMOG SPRAY PESTIEKNEK VIDÉKI ÚTRA
HÓ SPRAY NYÁRRA
BOLHA SPRAY

PIKÁNS HÍREK

Fülöp György rajzai

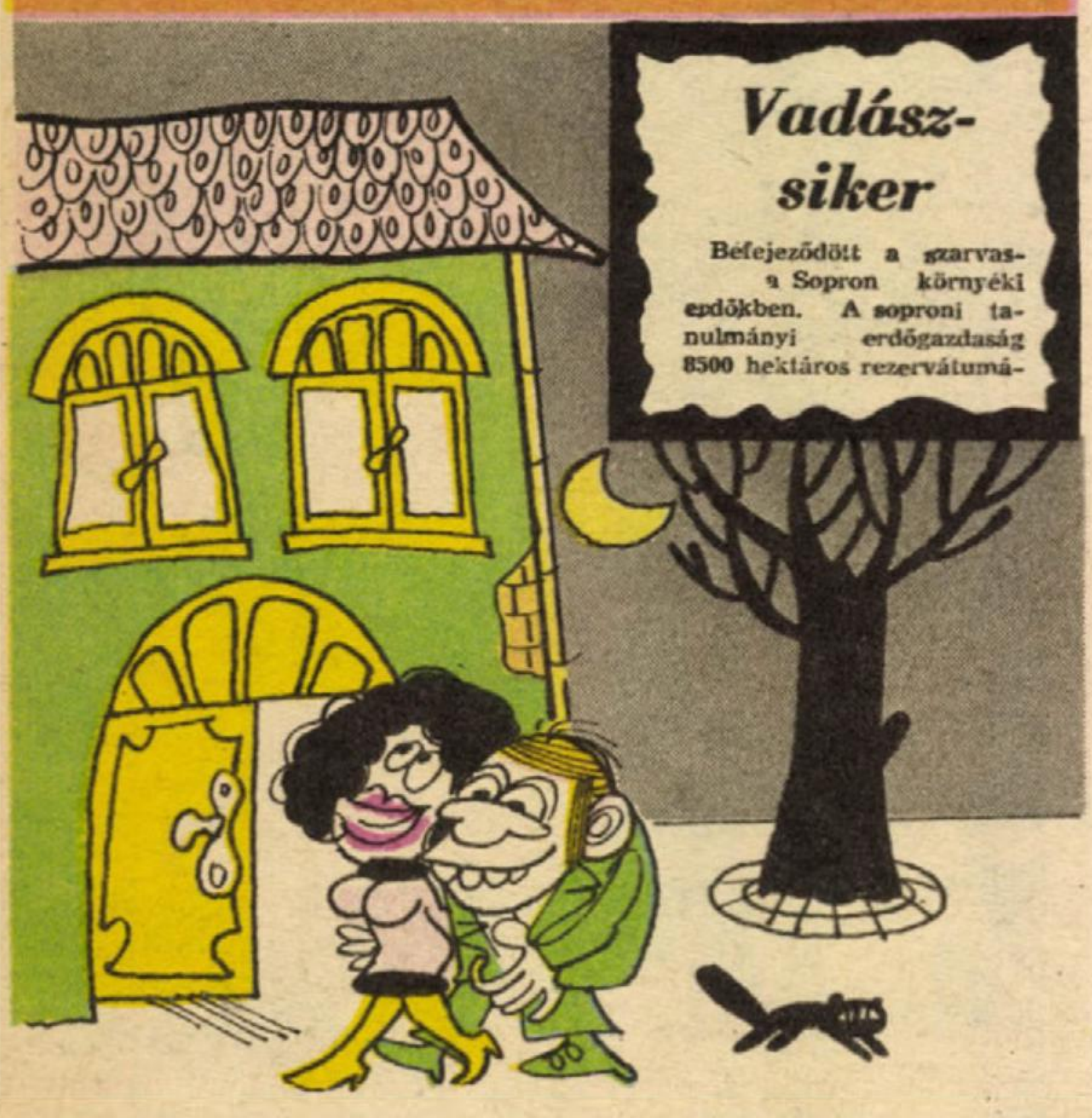

Vadász-siker

Befejeződött a szarvas- a Sopron környéki erdőkben. A soproni tanulmányi erdőgazdaság 8500 hektáros rezervátumá-

– Nem bánom, Pista, de tényleg csak egy feketére . . .

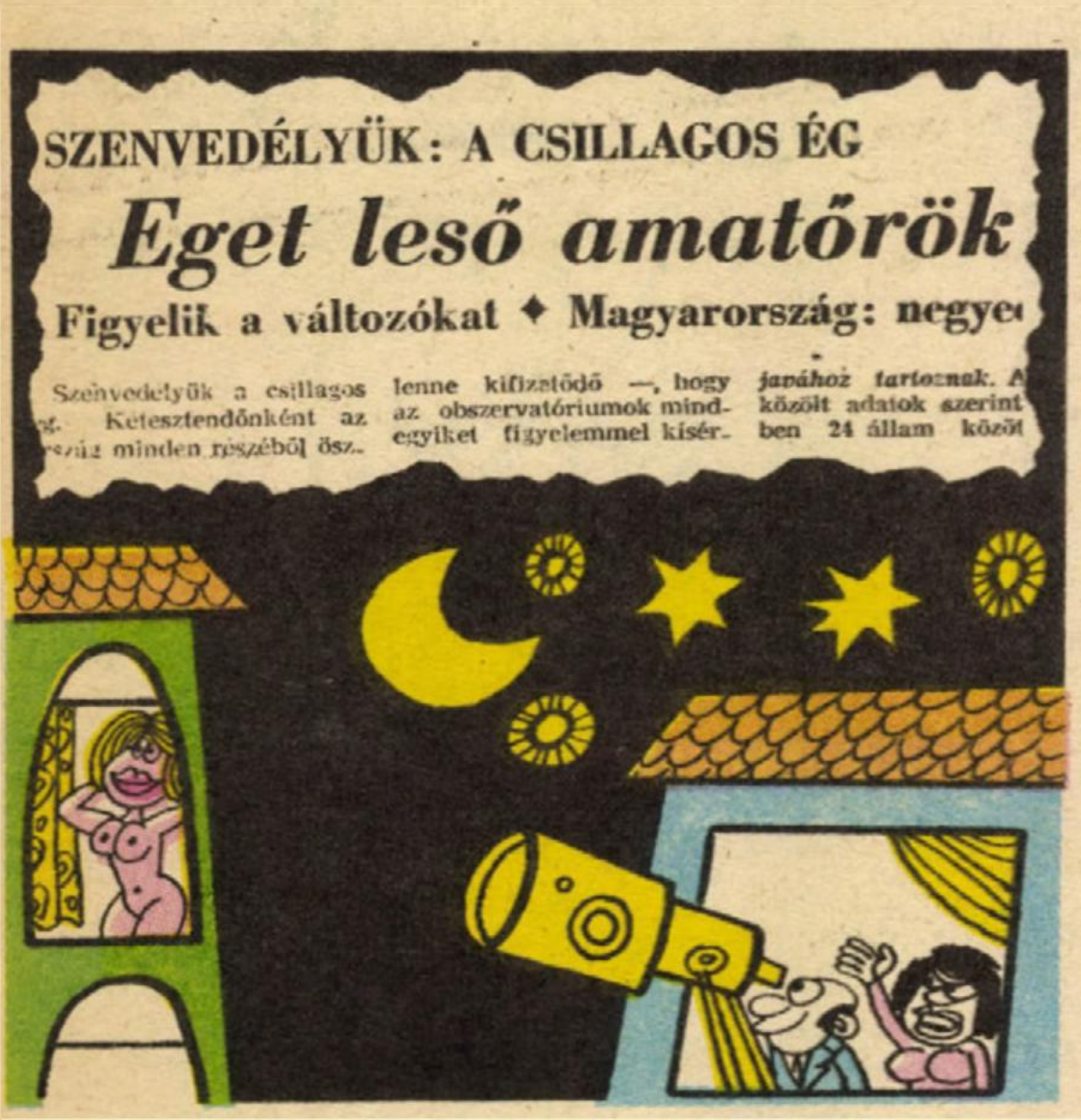

SZENVEDÉLYÜK: A CSILLAGOS ÉG

Eget leső amatőrök

Figyelik a változókat ✦ Magyarország: negye

Szenvedélyük a csillagos g. Kétesztendőnként az szág minden részéből ösz-

lenne kifizetődő —, hogy az obszervatóriumok mindegyiket figyelemmel kísér-

javához tartoznak. A közölt adatok szerint ben 24 állam közöt

– És én ökör, még elhittem, hogy az eget lesed!

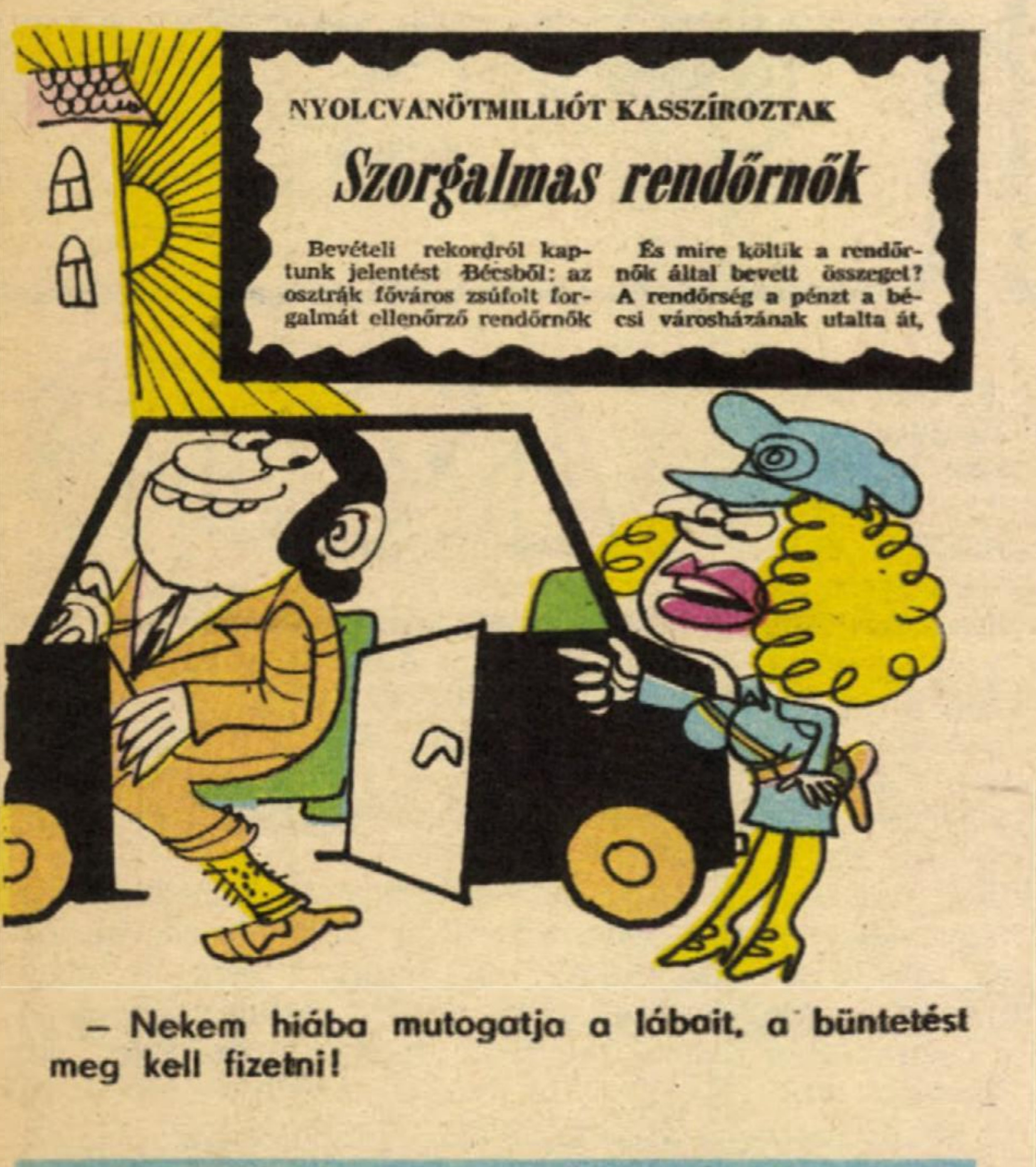

NYOLCVANÖTMILLIÓT KASSZÍROZTAK

Szorgalmas rendőrnők

Bevételi rekordról kaptunk jelentést Bécsből: az osztrák főváros zsúfolt forgalmát ellenőrző rendőrnők

És mire költik a rendőrnők által bevett összeget? A rendőrség a pénzt a bécsi városházának utalta át,

– Nekem hiába mutogatja a lábait, a büntetést meg kell fizetni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nézze, Gizike, én már sok nőt ismertem, de esküszöm, egyiket sem szerettem olyan őszinte rajongással, mint önmagamat . . .

ÚJ SZEREPLŐK A NATO-SZÍNHÁZBAN

Endrődi István rajza

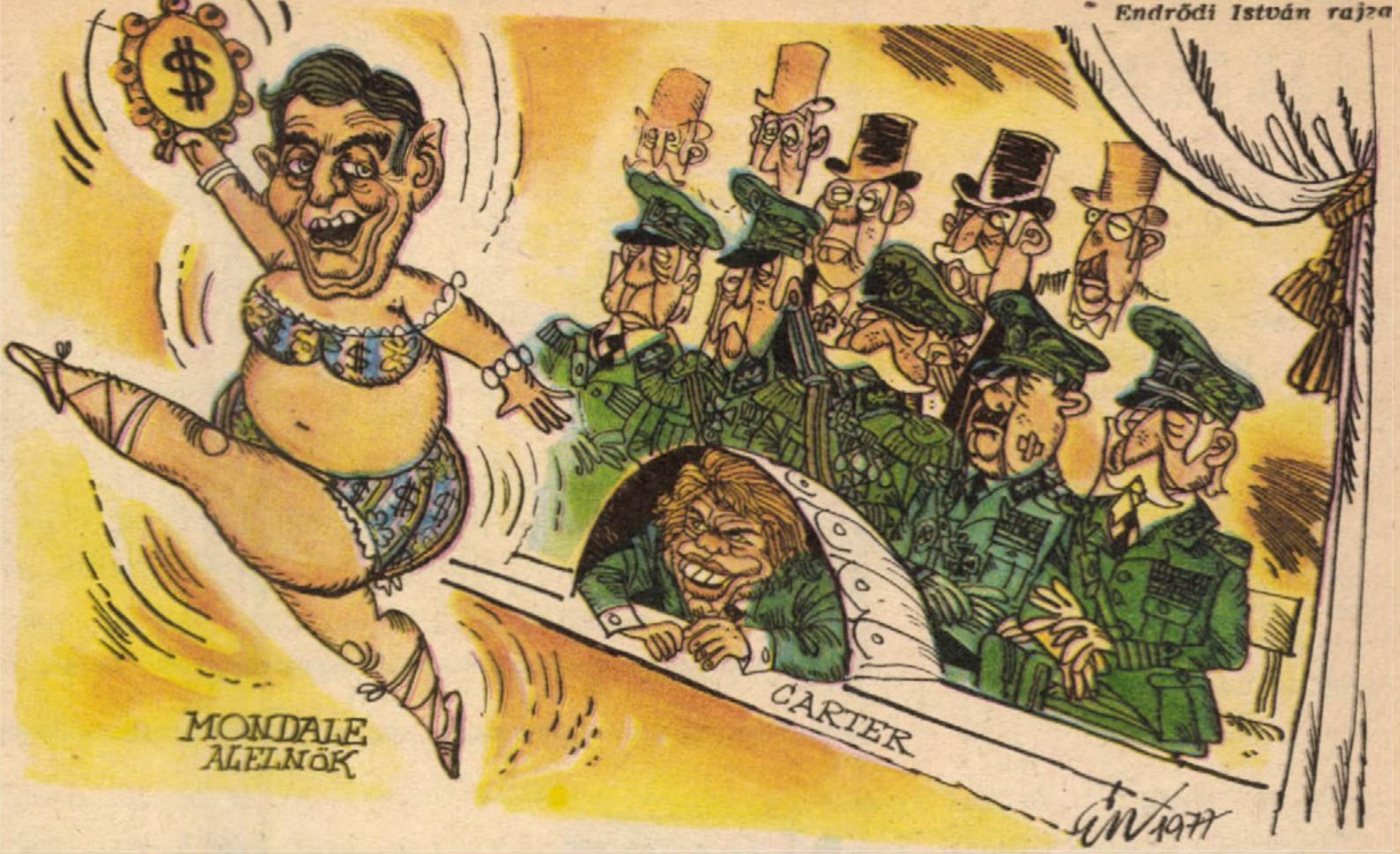

PÁLYATERHELÉSI PRÓBA

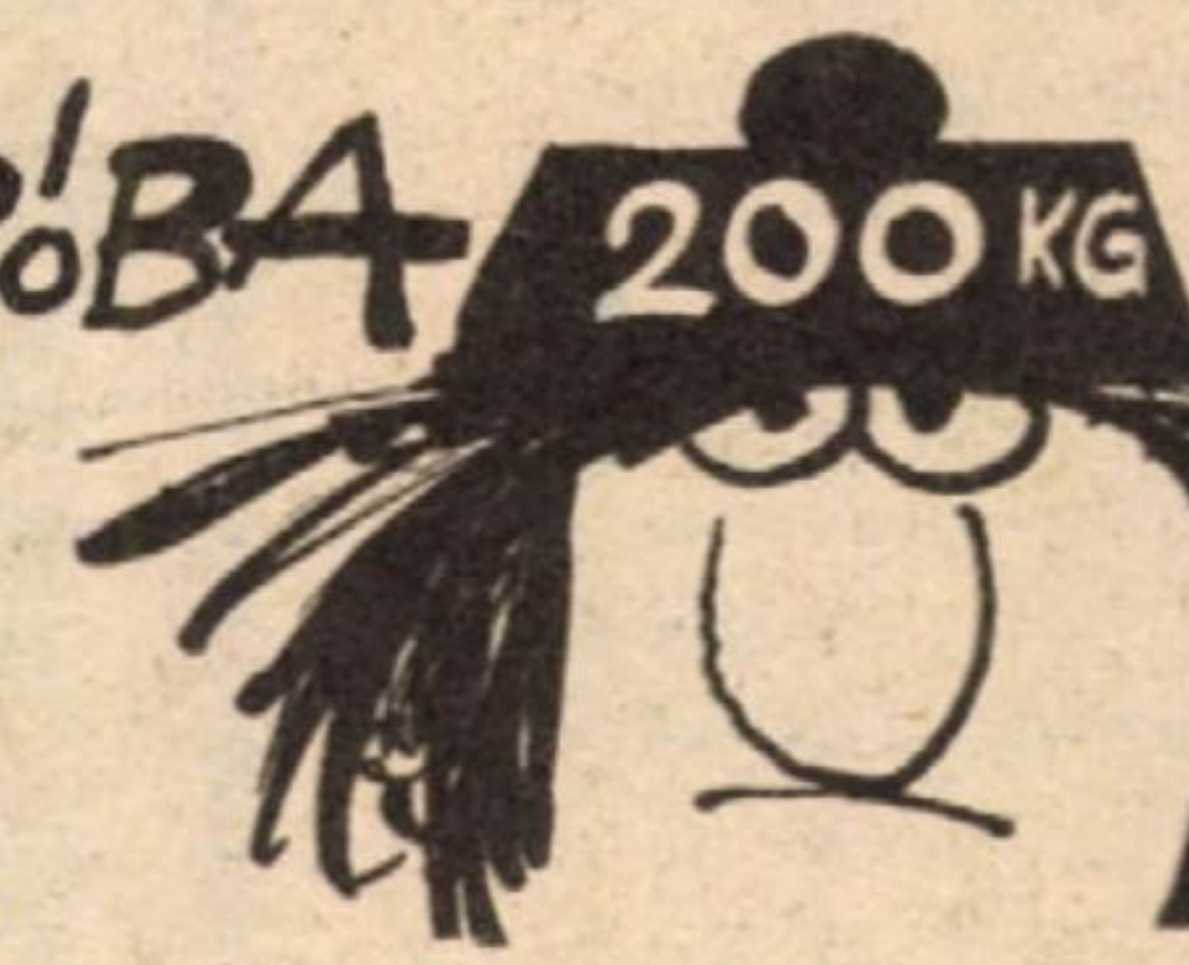

Az egyetemi, főiskolai felvétel előtt sok száz fiatalt megvizsgálnak: alkalmasak-e a felsőfokú terhelésre? Aztán később, a felsőoktatási intézményben kiderül, hogy milyen próbákon kellett volna átesniük a felvételi előtt:

1. Izgalom-próba:

A pályázót az izgalom-analitikus a drukkjelző készülék elé ülteti. Ez a készülék nullától ötezer Majré beosztású. A Majré Ferdinándról elnevezett félelemmérő még a lóerőnél is pontosabban mutatja, hogy egy felsőfokú vizsga előtt és közben hányat ver percenként az ember gyomra.

Ezért a próba alkalmával az izgalom-analitikus a következő szavakat suttogja a pályázó egyik fülébe: alkalmazott kémia gyakorlati jegy, magfizika aláírás, határmódszertani kollokvium, vektoralgebra szigorlat, elővizsga, utóvizsga és mindenféle vizsga.

Akinek pulzusgyorsulását a próba alatt ki tudja mutatni a Majré-készülék, az vizsgaterhelésre alkalmas.

2. Befogadási próba:

Ez tulajdonképpen egy igen egyszerű gyakorlat. A pályázót kényelmes szemináriumi padba ültetik, s kezébe adnak egy ezeroldalas jegyzetet, miközben egy szemléltető táblára felírnak az orra elé háromszázhetvennégy képletet. Tíz perc elteltével letörlik a táblát, s elveszik a vaskos könyvecskét az ifjútól, majd felszólítják, hogy öt bővített mondatban mondja el a tantárgy lényegét.

Akinek sikerül, az egyetemi tanulmányokra alkalmas. Persze, ez még nem jelenti azt, hogy tankönyvet is írhat!

3. Beosztás próba:

Ezt a vizsgálatot stopperórával kell csinálni. Ugyanis a pályázó kap egy kis reprezentatív mintaidőt arra, hogy az alábbi dolgokat célszerű időbeosztással elintézze: órarend szerinti tanulás (6 óra), könyvtár (2 óra), otthoni tanulás (3 óra), önkéntes művelődés (3 óra), pihenés (8 óra), külön elfoglaltság (3 óra), napi teendők (4 óra), udvarlás (2 óra) és szükséges veszteségidők (4 óra).

Amelyik pályázó ezt a napi 35 órát a rendelkezésre álló napi 24 órába beosztja, az alkalmas, s talán még szabad ideje is marad.

4. Szakmafrisseségi próba:

– Ebben a pályaterhelési próbában is nagy szerepet kap az idő. Itt a pályázó fejét a gépkocsikon használatos ablaktörlő szerint kell mozgatni. Mivel maga előtt látja a per pillanatnyi tananyagot, jobbról, meg balról pedig a percenként változó-bővülő szakmai ismereteket. Kérdéses, hogy a fejecskéje milyen frissen töröl jobbról balra és oda-vissza.

Aki ebben a fejmozgásban nem szédül el, az a legbonyolultabb szakmára is alkalmas.

5. Elhelyezkedési próba:

Az előző négy próbán sikeresen túljutó pályázónál itt csupán azt kell vizsgálni, hogy meg tudja-e győzni a gyakorlatot az elméletével. Ezért a kezébe kell adni egy két célfüggvényes szimplex mátrixot, majd be kell hívni a gyakorlatot a vizsgálati helyiségbe, és azt kell mondani neki, hogy azt mondta reá a pályázó, hogy ő egy két célfüggvényes szimplex mátrix. Aztán ki kell bocsátani a pályázót, meg a gyakorlatot a sötét, néptelen utcára.

Ha a pályázó jön vissza, akkor ő győzött, s alkalmas.

Ezekből a próbákból is látszik, hogy az egyetemi évek a legszebbek az ember életében. Még akkor is, ha nem adják receptre.

Tormai László

ORSZÁGÚTI ŐSLÉNYTÁR

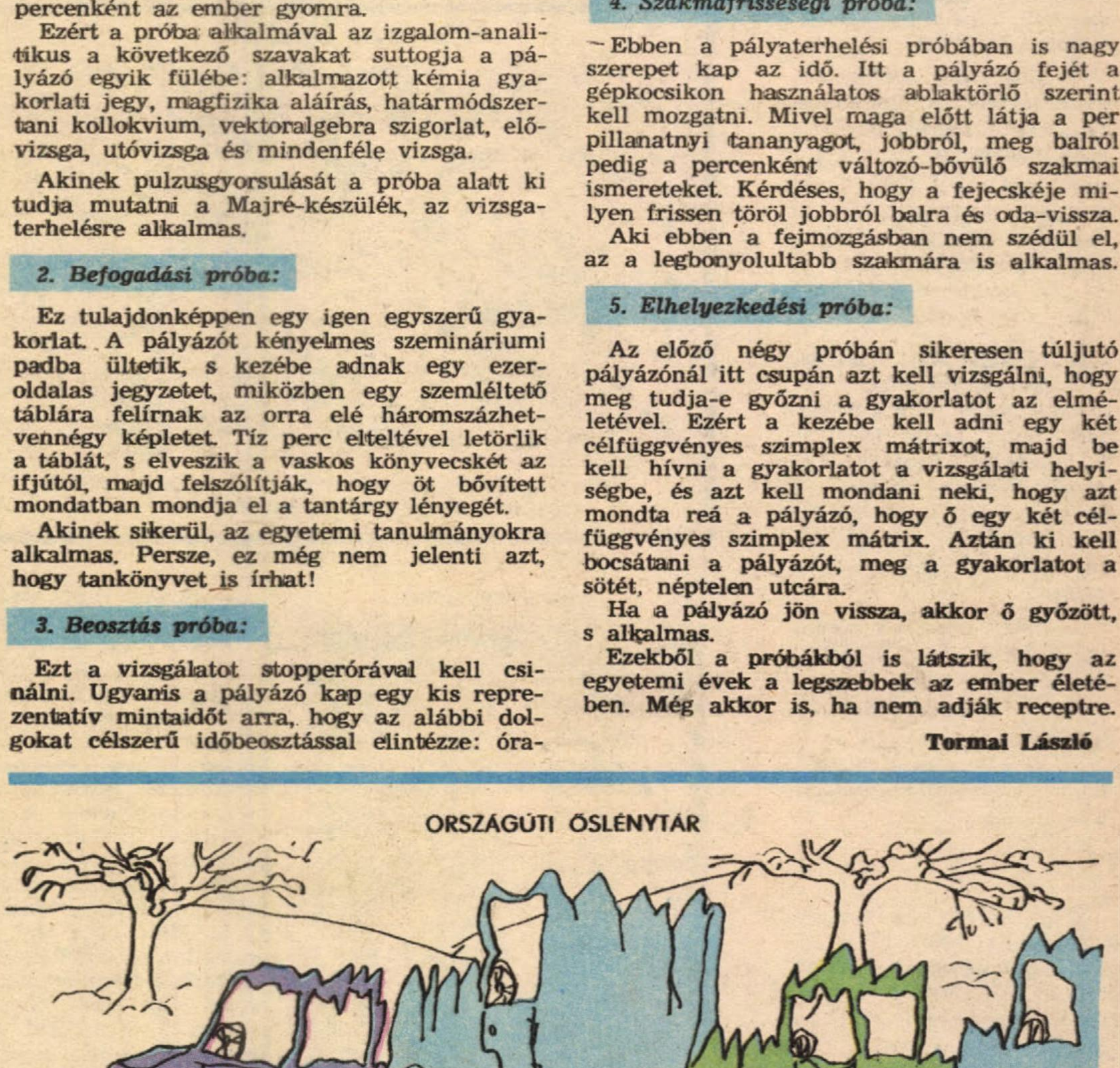

TRIBÜN

Butch van Breda Kolffnak, a New Orleans kitűnő kosárlabdaedzőjének arcizma se rezdült, amikor meghallotta, hogy a csapat tulajdonosai nem újítják meg a szerződését. Amikor az újságírók megkérdezték: honnét ez a nagy nyugalom, az edző így válaszolt:

— Én négyéves koromban csodálkoztam utoljára. Amikor rájöttem, hogy a fagylalttölcsér belül üres.

Chuck Mills, a Wake Forest rögbicsapatának mestere így foglalta össze sportpedagógiai hitvallását:

— Sok edző bölcsességért imádkozik. Én 130 kilós hátvédekért. Néhány ilyen játékossal a háta mögött az edző automatikusan bölccsé válik.

Steve Shutt, a Montreal Canadiens jégkorongcsapatának csillaga a bajnoki évad elején ontotta a gólokat. Aztán hirtelen megállt, három álló hétig nemhogy gólt nem szerzett, hanem még óriási luftokat is ütött.

— Most már értem, hogyan történt — magyarázta, amikor végre kikerült a hullámvölgyből. — Kaptunk egy nagy tétel botot, amelyek mindegyike jó öt centivel rövidebb volt a megszokottnál.

A philadelphiai fedettpályás atlétikai versenyen élénk feltűnést keltett, hogy Steve Riddick, a világhirű vágtázó tréningnadrágban futotta — és nyerte — a 60 yardos sík előfutamát. Nagyképűség? Az ellenfelek ijesztgetése?

— Egyik sem — mondta Riddick. — Melegités közben jöttem rá, hogy a sortomat a szállodában felejtettem.

A döntőt remek formában — és kölcsönnadrágban — nyerte.

Egy northwichi benzinkutas 2000 liter ingyenüzemanyagot ajánlott fel az FC Northwich Victoria amatőrjeinek, ha az angol kupa negyedik fordulójában legyőzik a negyedik profiligához tartozó Warfordot. A dopping csodát művelt, Northwich 3:2-re győzött, s a kutas mégsem mondta: kár a benzinért.

(p. p.)

VÉGRENDELET

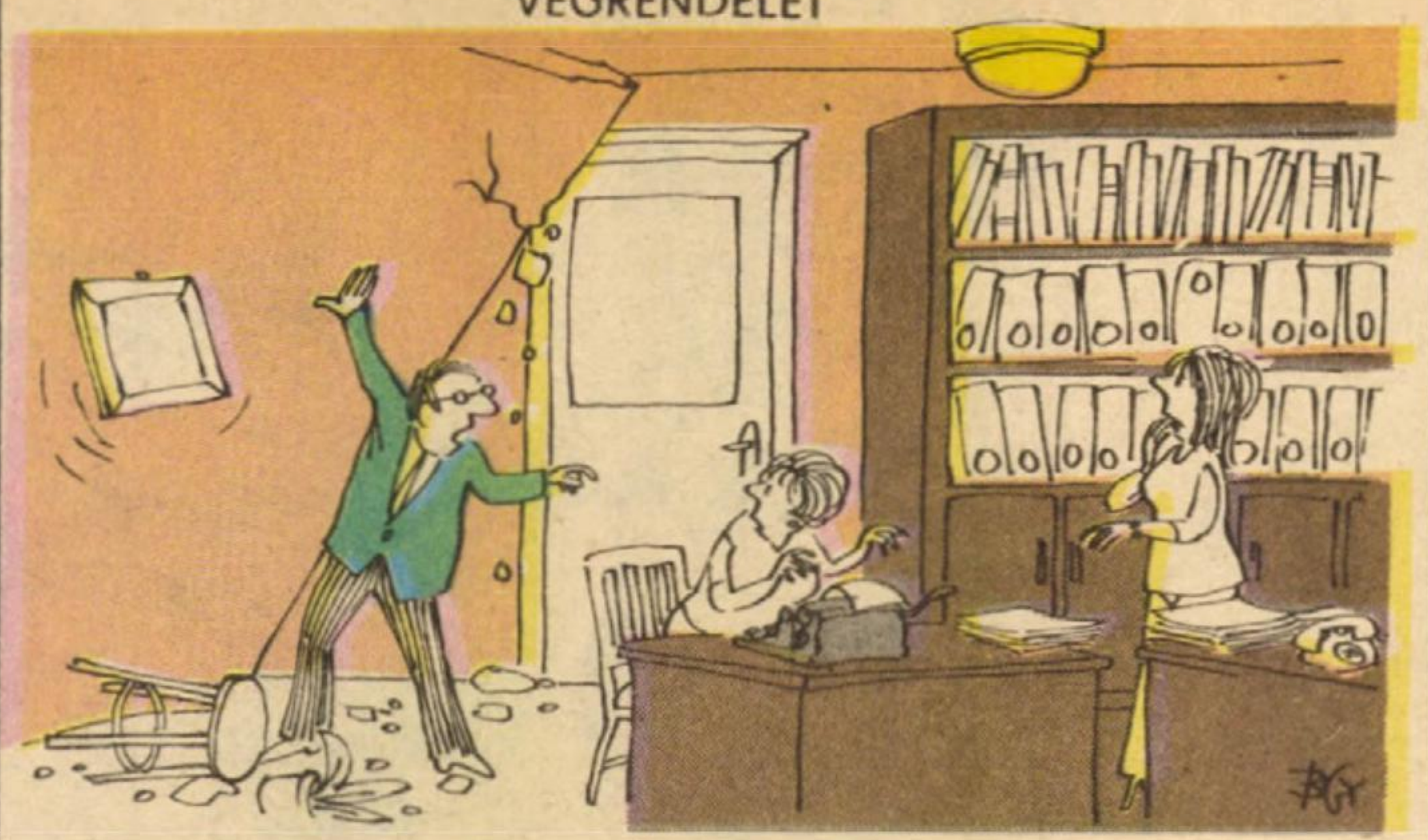

– Bondor Józsefnek, elvtársi üdvözlettel, aláírás, dátum!

MODERN LAKÁS

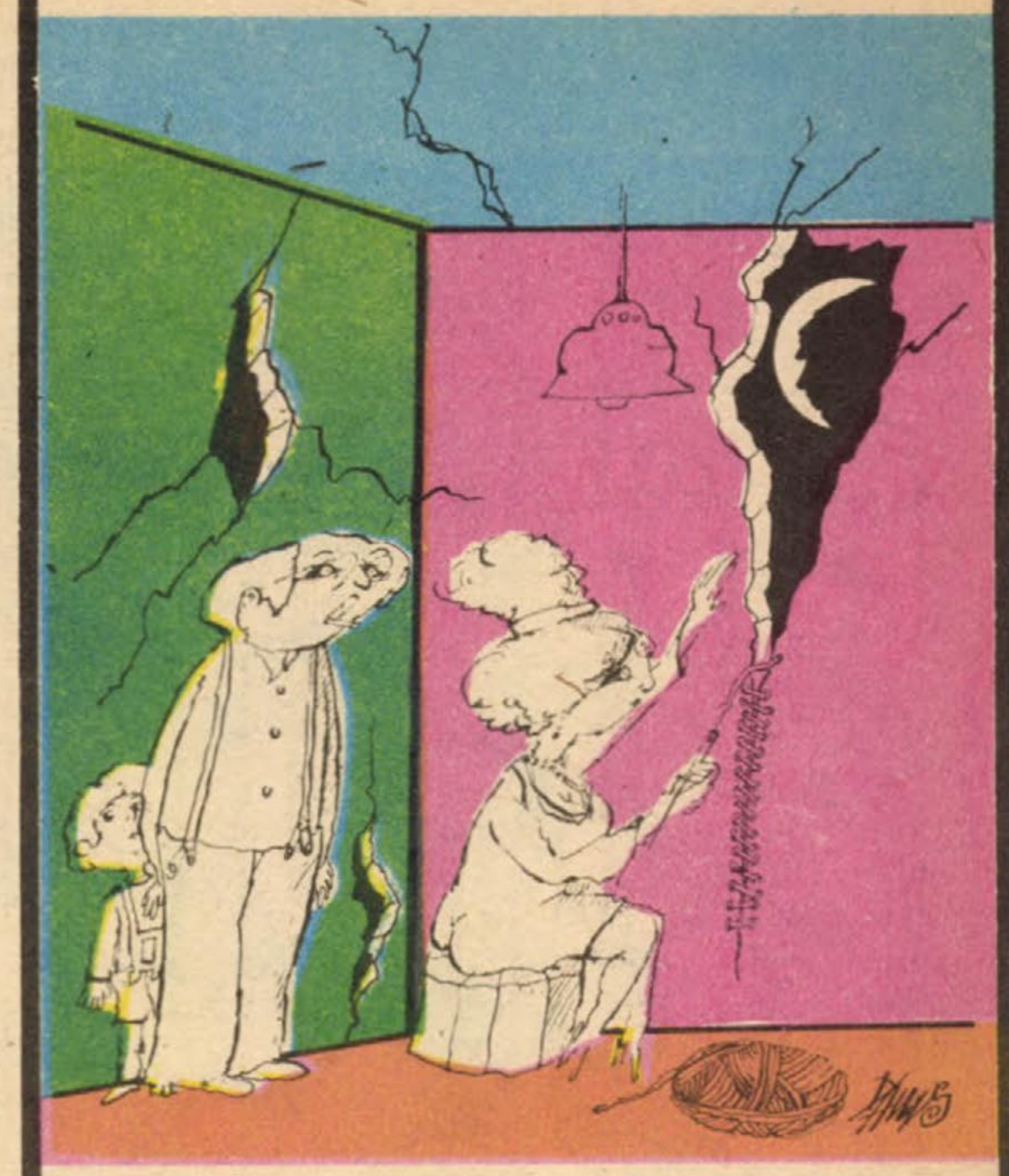

FELNŐTTEK ISKOLÁJA

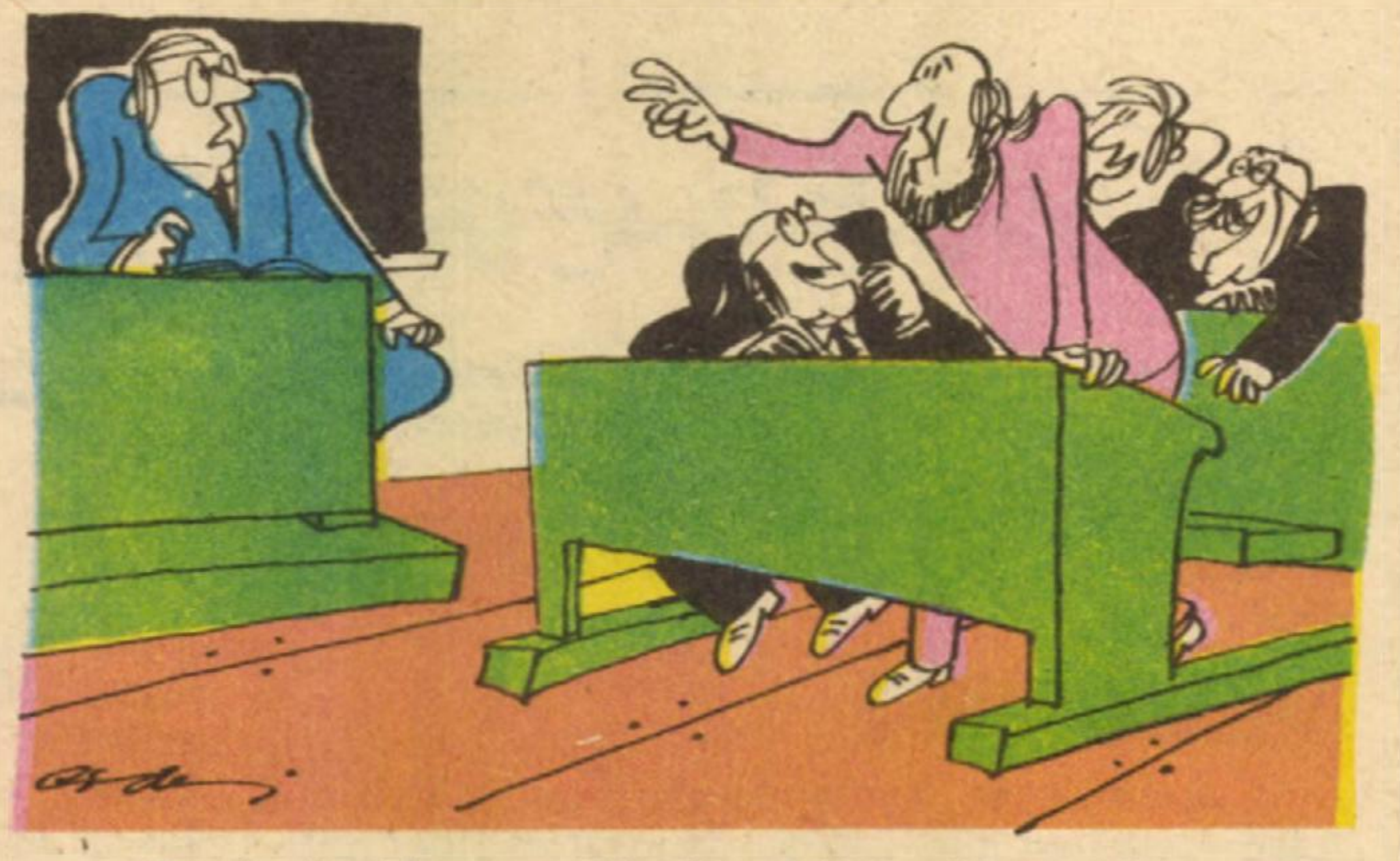

– Tanár úr kérem, a Kovács folyton húzogatja a szakállamat!

KÉKFESTŐ

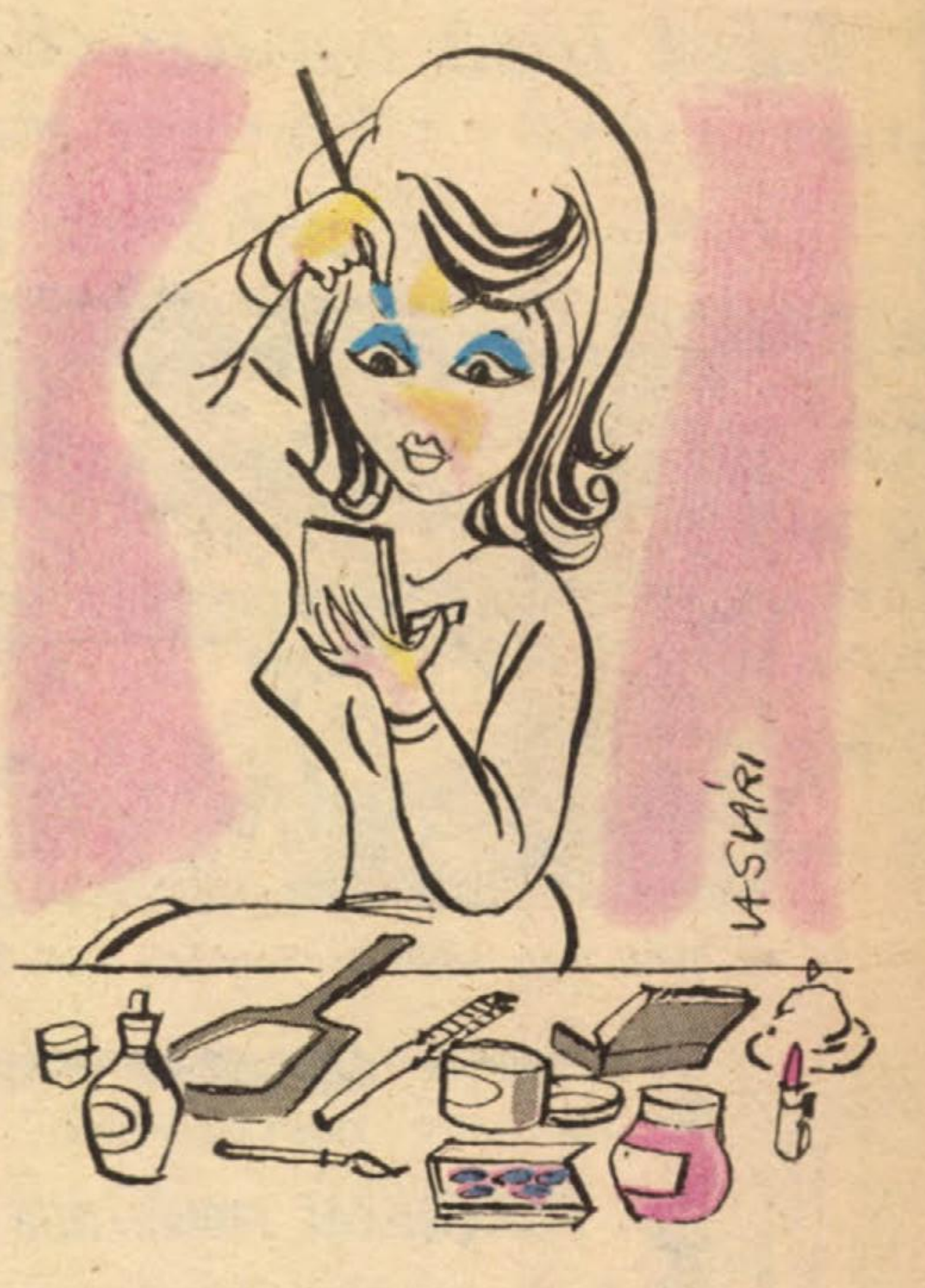

TÜRELMETLEN GYEREKEK

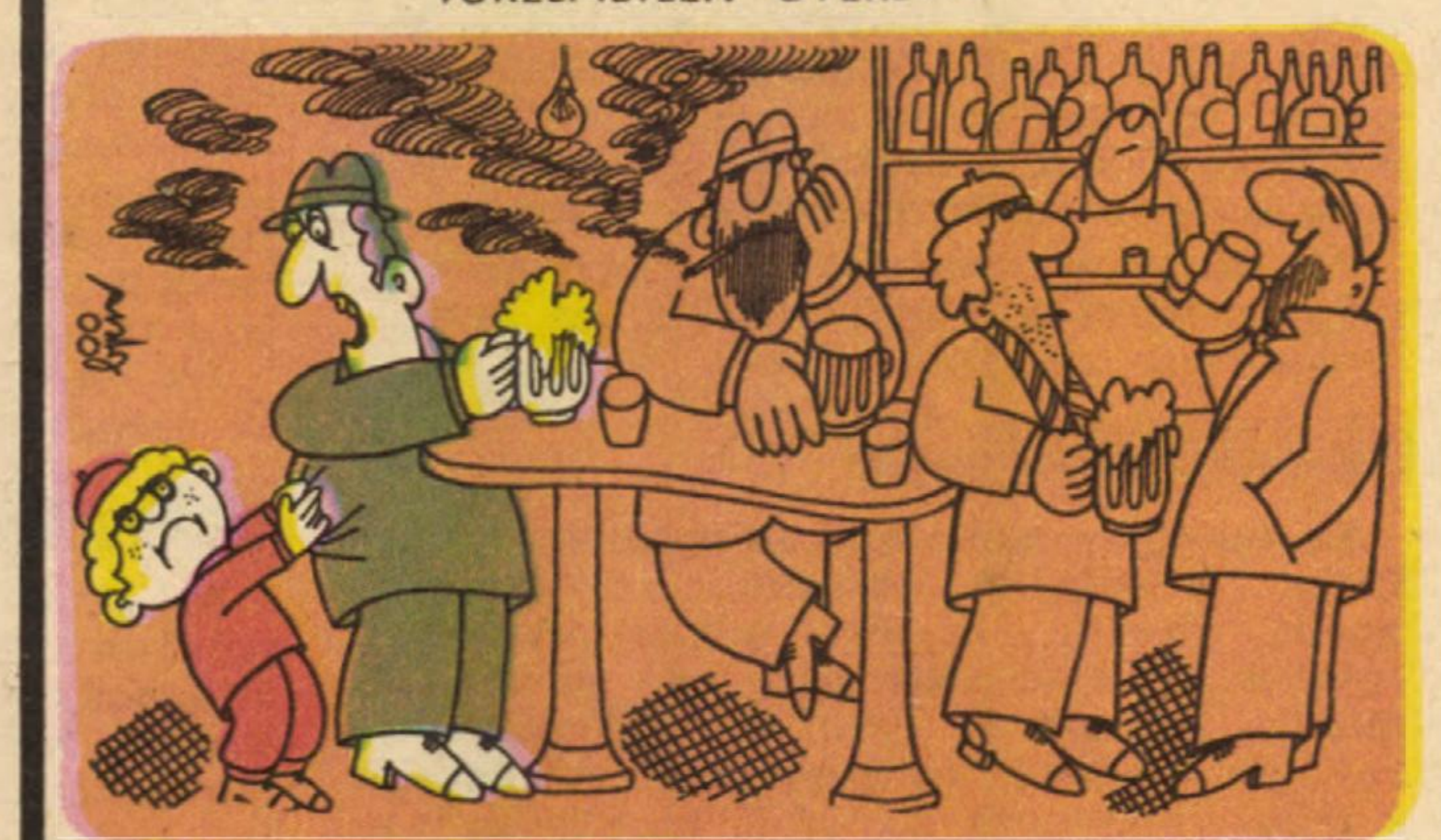

– Ugye, mondtam, hogy csináld meg korán a leckédet, akkor most még maradhatnánk egy kicsit!...

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

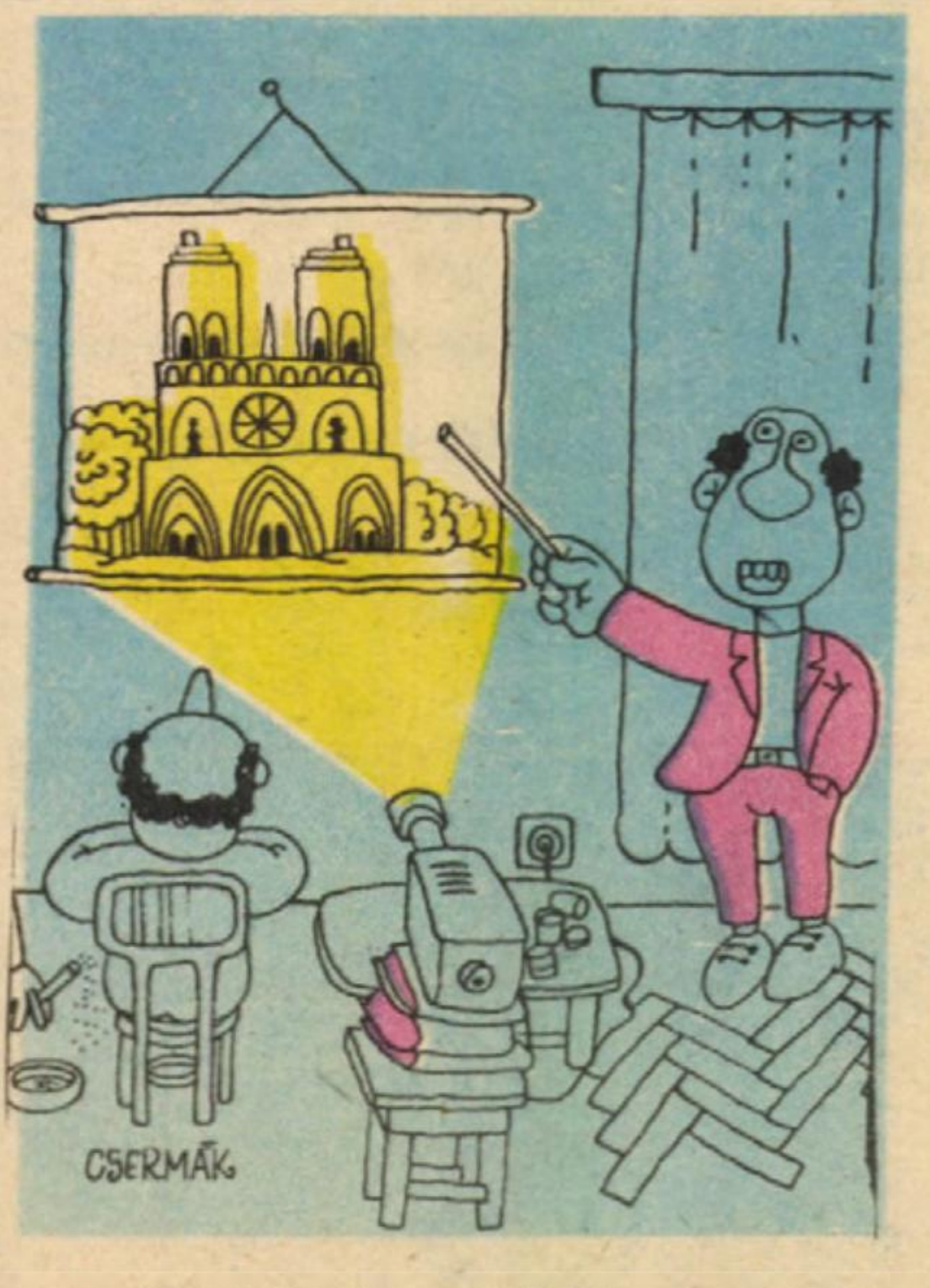

– Közvetlenül emögött a nagy izé mögött vettünk olcsó borotvapengét egy mozgóárusnál!

MIND

A szokás rabja vagyok, pontosabban a megszokott tárgyak rabja. Egy kényelmesre taposott cipőt, hozzámnőtt karórát, ujjaimhoz szelídült öngyújtót, golyóstollat oda nem adnék egy másikért, legyen az százszor divatosabb, értékesebb. Ennélfogva nem vagyok a fogyasztói társadalom gyermeke, belőlem ugyan meg nem élnének az áruházak.

Feltéve, ha unos-untalan el nem hagynám féltve őrzött, szerelmes eszközeimet. Sajnos, azonban ez történik, és ilyenkor vigasztalhatatlan vagyok. Mert nem igaz, hogy egy golyóstollat pótolni lehet egy másik golyóstollal! Nem lehet! Épp úgy nem, amint egy igazi barátot sem lehet pótolni egy másikkal. A legszebb emberi erény a hűség. Én ilyen hűséges kutya vagyok, utolsó leheletemig ragaszkodom a ceruzákhoz, öngyújtókhoz, noteszokhoz, akik (!) szerettek és szolgáltak engem. Ha meg kell válnom tőlük, megsiratom őket.

De hát ha ennyire kötődöm hűséges szolgáimhoz, hogyan veszíthetem el őket? Igen, ezen már magam is sokat törtem a fejem. Az ember nem hagyhatja el könnyelműen azt, akit szeret, ahogy a szerető anya sem veszítheti el kisgyermekét. Az ebtartó sem a kutyáját. Ha csak nem unja.

Én azonban — mint mondom —, sohasem unom meg kezes jószágaimat. Nos, akkor?...

Azt hiszem, dereng valami. Nem én unom meg a tárgyaimat, hanem ők unnak meg engem. Nem én veszítem el őket, de ők szökdösnek el tőlem. Tragikus helyzet. Hordom őket öt éve, tíz éve, húsz éve, abban a hiszemben, hogy kapcsolatunk felhőtlen, hogy ők épp úgy imádnak engem, ahogyan én őket. Pedig már régen a terhükre vagyok.

Valahogy így zajlik le a dolog. A fekete Parker toll, amit nyolc éve hordozok a szívem fölött, már réges régen torkig van velem, csak én, a gyanútlan hülye, ezt nem veszem észre. Parker már rosszul van, ha

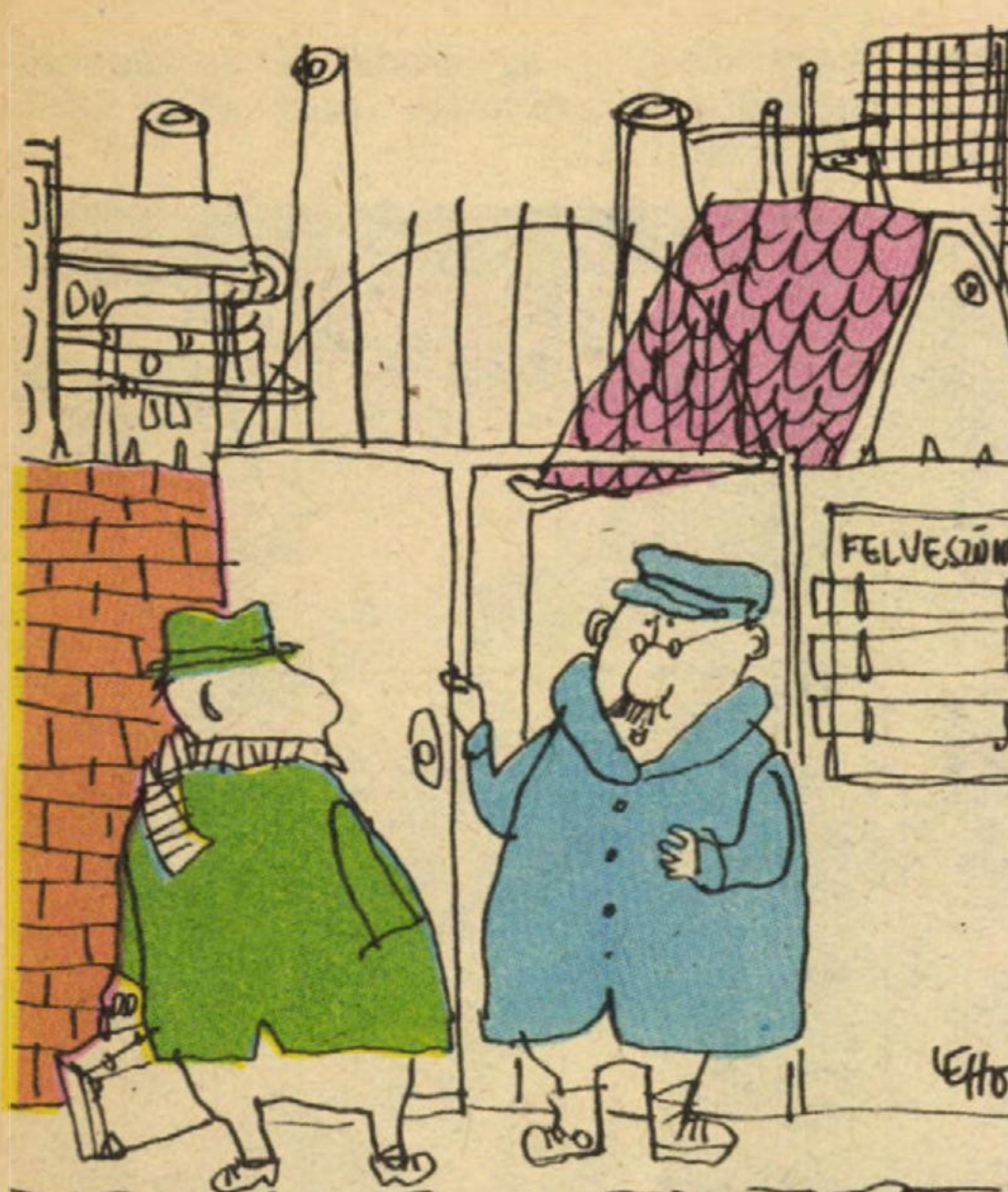

— Ha belép hozzánk marósnak, három hónap alatt kiképezzük utókalkulátornak!

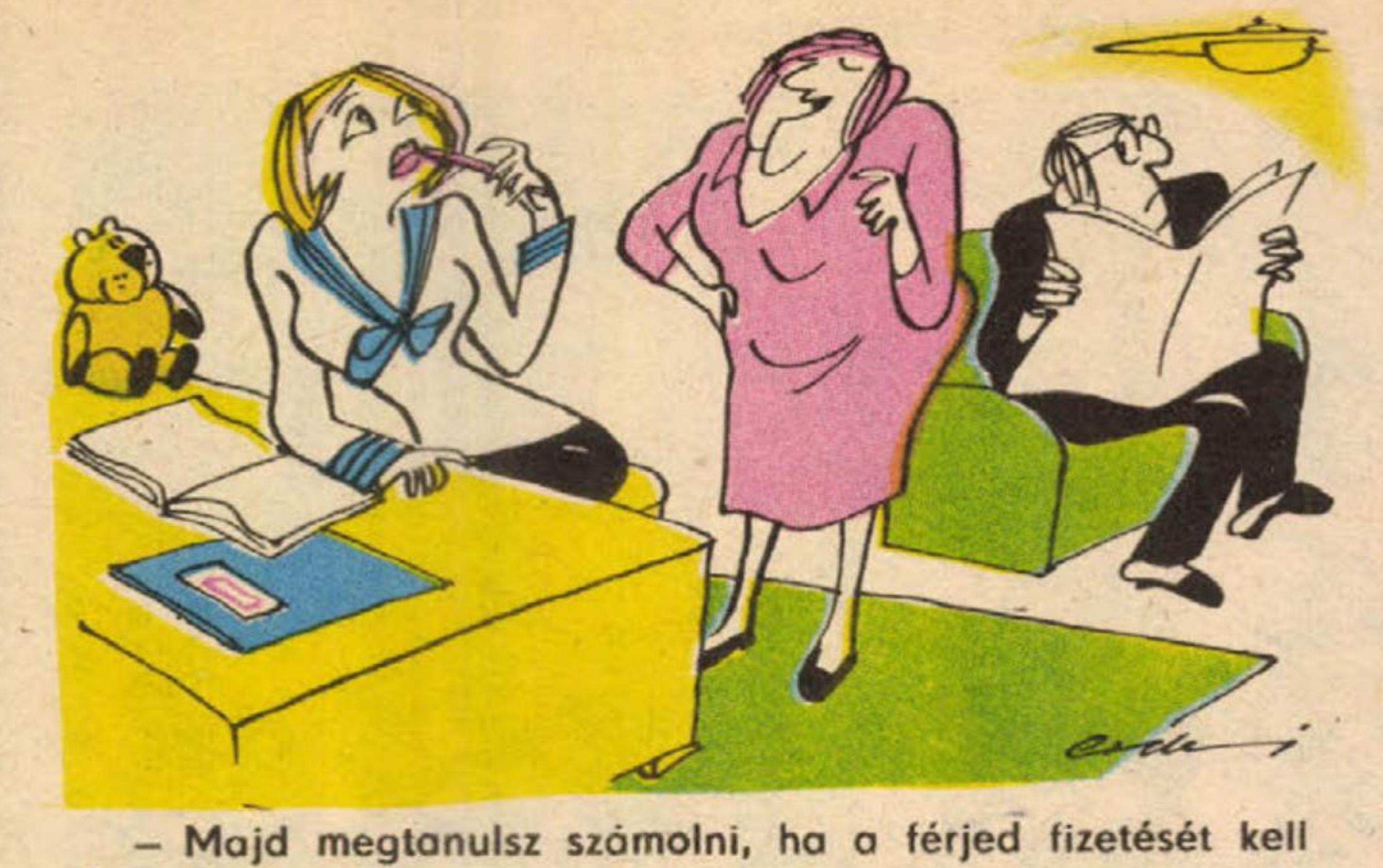

— Majd megtanulsz számolni, ha a férjed fizetését kell beosztani.

PESSZIMIZMUS

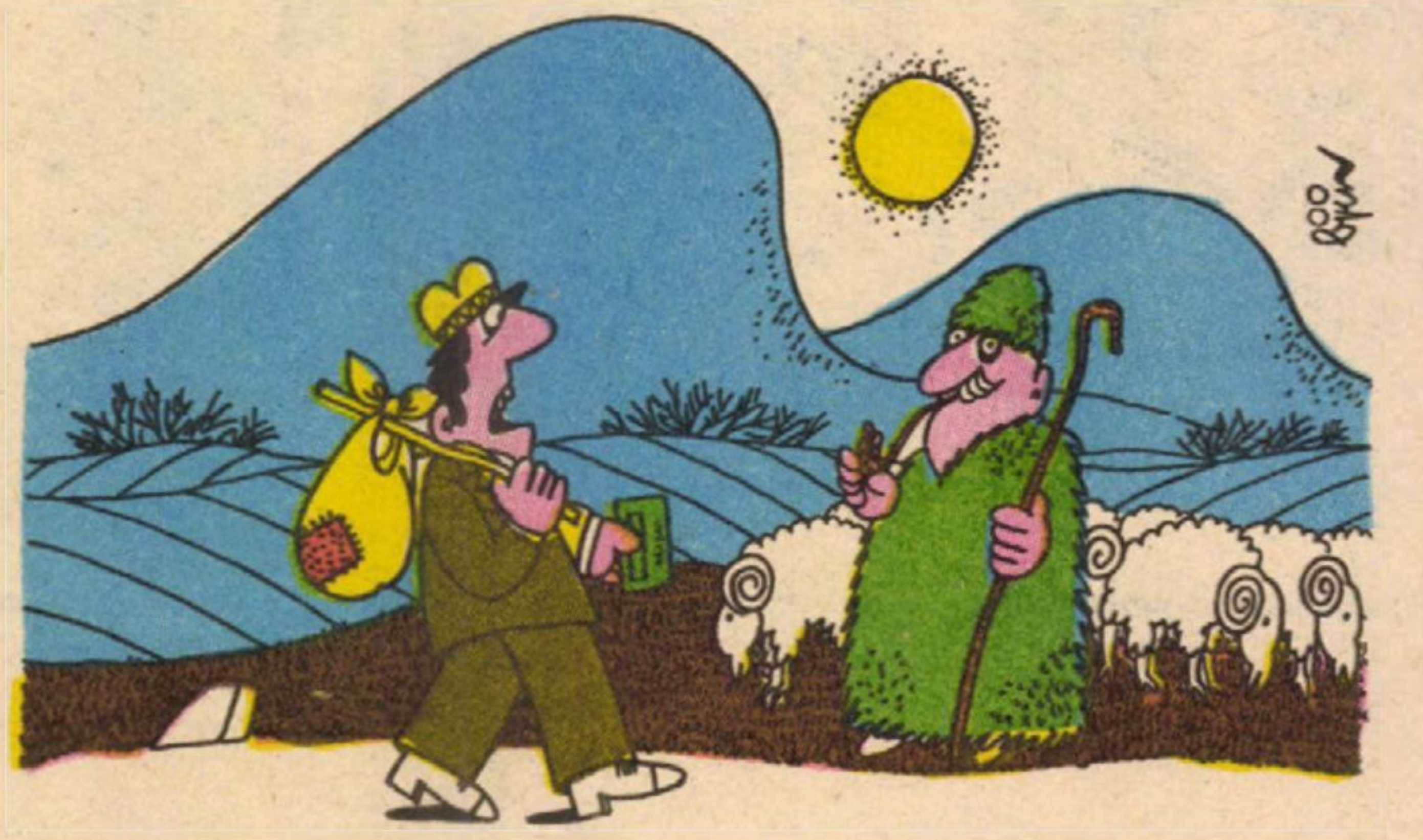

— Nem mertem a postára bízni a táviratomat, mert nagyon sürgős.

ÜNNEPLÉS

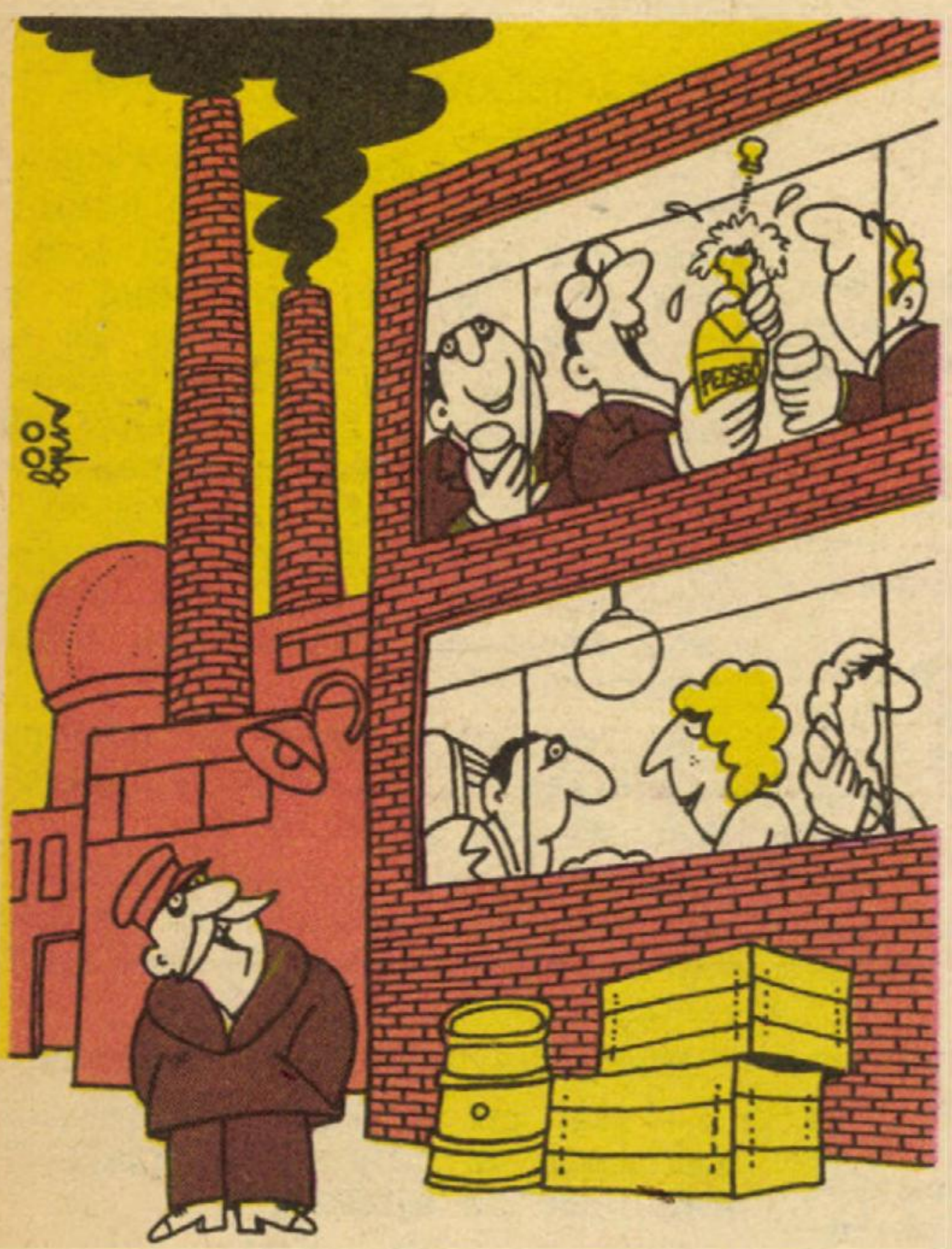

— Úgy látszik, az igazgatónknak megint sikerült egy új segédmunkást szereznie.

A MESTERSÉG ÁTKA

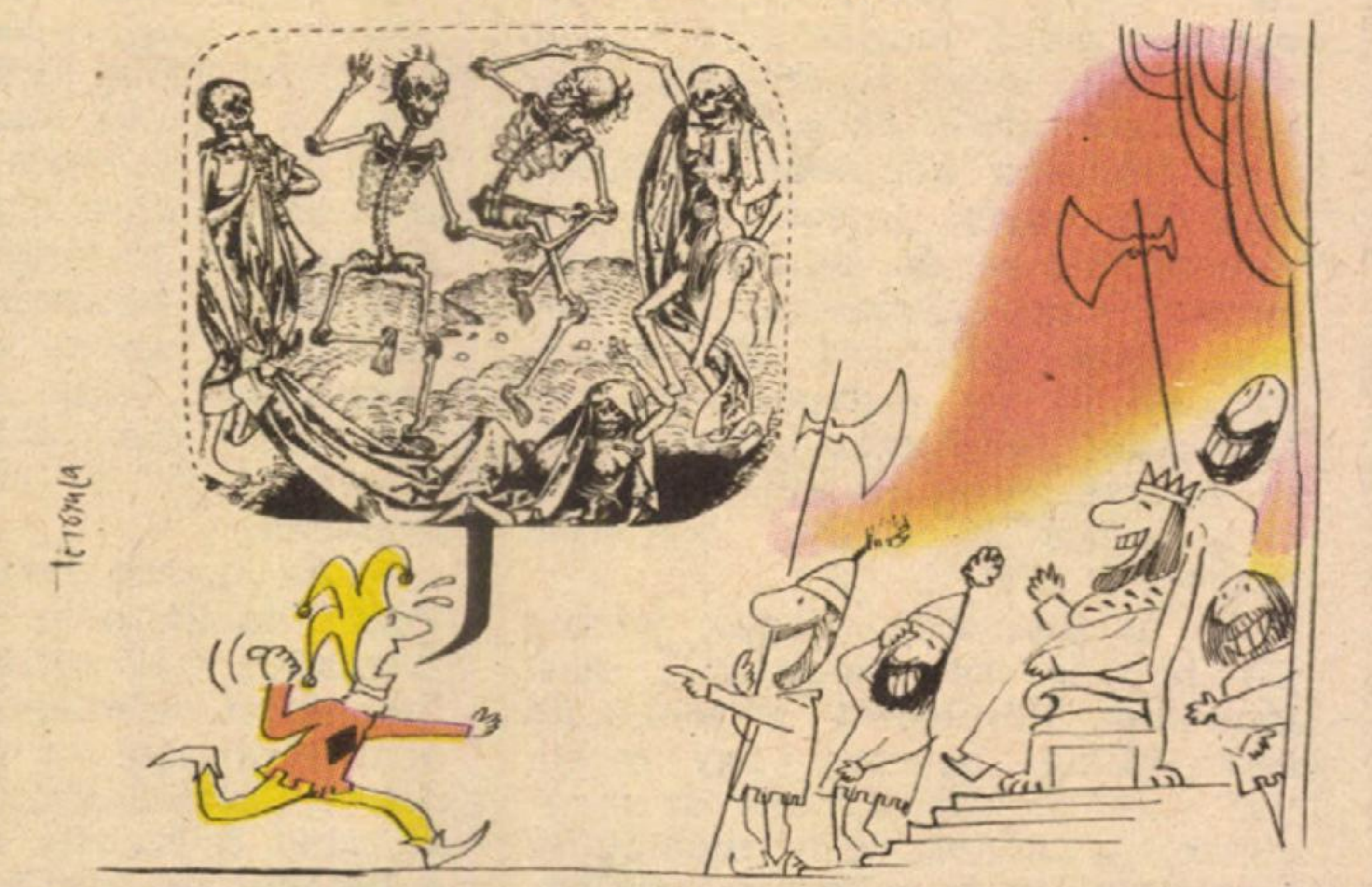

ELMENNEK

megpillantja zakóm belső zsebének fakó selyembélését, a kezem érintésétől hideglelés környékezi. Már évek óta kibeszél a hátam mögött, panaszkodik szomszédasszonyának, a zsebfésűnek: Te, én borzasztóan unom ezt a pasast... Isten uccse, nemsokára itthagyom...

Kis fésűm, a csalfa (ó, pedig hogy dédelgettem őt is, aranyos színű fémtokjában) egyelőre csak bólint, alattomosan hallgat, de már ő is kacérkodik a gondolattal, hogy kereket fog oldani. Miután a Parker már elment, néhány hetet kivár, aztán egy szép napon, ha ledobom valahol a zakómat, zsupsz, kihasználja az alkalmat, kipottyan és elpárolog ő is.

És mind ezt teszik, a gazok! A golyóstoll, a fésű, a cigarettatárca, a kulcskarika, a notesz, a napszemüveg, mind, mind, akiket szerettem, akikben bíztam, akiket soha oda nem adtam volna egy szebb, csinosabb, fiatalabb másikért!

A legszomorúbb az, hogy végtére nem is haragudhatok rájuk. Meg kell értenem őket. Nem lehetek valami szórakoztató társaság a magam zsarnokian maradi módján egy kalandvágyó golyóstoll, egy élvhajhász fésű, egy temperamentumos napszemüveg számára. Hiszen még fiatalok, előttük az élet, meg akarnak ismerni más gazdákat is, divatos zakózsebeket, illatos női táskákat, új — bársonyosabb vagy érdesebb — kezek tapintását. Igen, itt téveszti el az ember, ha azt hiszi, ráerőltetheti a maga hűségét másokra is.

Ezért azután előbb-utóbb mind elmennek, akiket szeretünk. Toll, napszemüveg, öngyújtó. Mind, mind elmennek.

Meg néha el is lopják őket.

Novobáczky Sándor

TÉLI ÖRÖMÖK

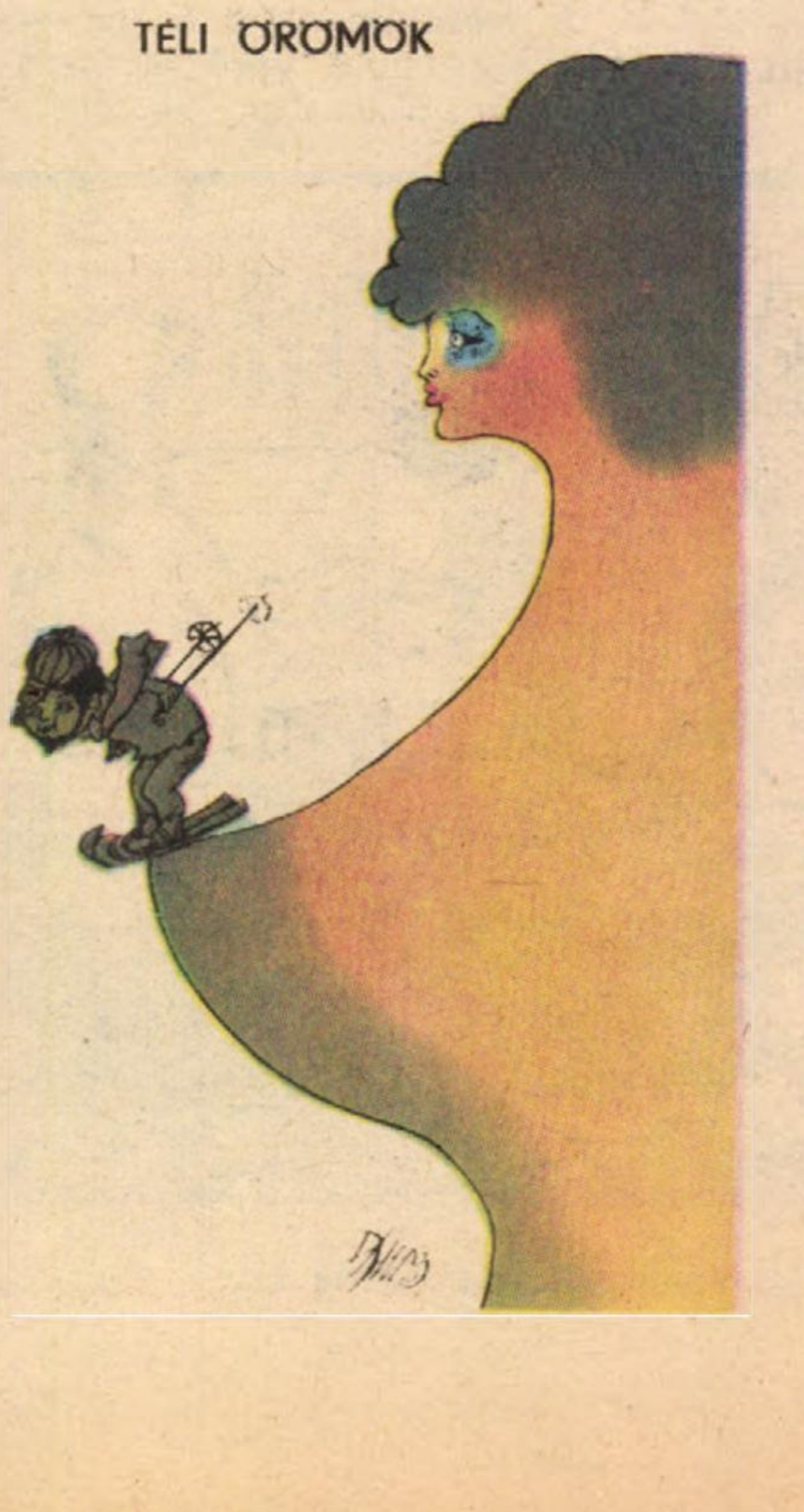

ZSÖLLYE

A hetvenedik születésnapját ünneplő Ferencsik János mesélte:

Hároméves szünet után dirigálok ismét az Operaházban, a születésnapom alkalmából felújított Figaró házasságát. A próbák kezdetén, amikor első ízben kerestem fel a színházi büfét, a kávéfőzőgép mögött álló kislány összehúzott szemmel nézegetett:

— Magát én valahonnan ismerem!

Kicsit meglepett képet vághattam erre a mondatra, pedig a második mondat még meglepőbb volt:

— Tudom már, hogy honnan... a televízióból! Csak arra nem emlékszem, hogy mit csinált ott!?

*

Turay Ida egyik délelőtt találkozik Tordai Terivel a Petőfi Sándor utcában.

— De örülök, Terikém, hogy látlak! Tegnap néztem meg az „Egy király Párizsban”-t a Vidám Színpadon. Nemcsak gyönyörű voltál, de ragyogóan is játszottál! A szünetben bementem a társalgóba, hogy gratuláljak neked, de te éppen öltöztél, és ezért nem akartalak zavarni. De a kollégáidnak, Kabosnak, Csákányinak, Horváth Tivadarnak és a többieknek mindegyiknek megmondtam, hogy mennyire tetszettél nekem...

Tordai Teri félbeszakította Turay áradozását.

— Nekem senki nem szólt semmit!

Turay bosszús arcot vágott.

— Látod, ezért nem szabad senkit dicsérni a háta mögött, mert soha sem mondják vissza!

*

A Nemzeti Színház nagy sikerrel vendégszerepel a Fővárosi Művelődési Házban Móricz Zsigmond „Nem élhetek muzsikaszó nélkül” című vígjátékával. Sajnos, egyeztetési nehézségek miatt a Nemzeti csak heti két alkalommal tudja játszani a darabot,

így aztán olyan hosszú sor áll a pénztár előtt, hogy a vége már az utcán található, nemegyszer a szomszéd háztömb sarkánál. Pápai Erzsi, Mina néni kitűnő alakítója meg is jegyezte:

— Ez a darab már nem is telt házzal megy, hanem telt utcával!

Rátonyi Róbert

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

RHODESIAI SAKKTÁBLA

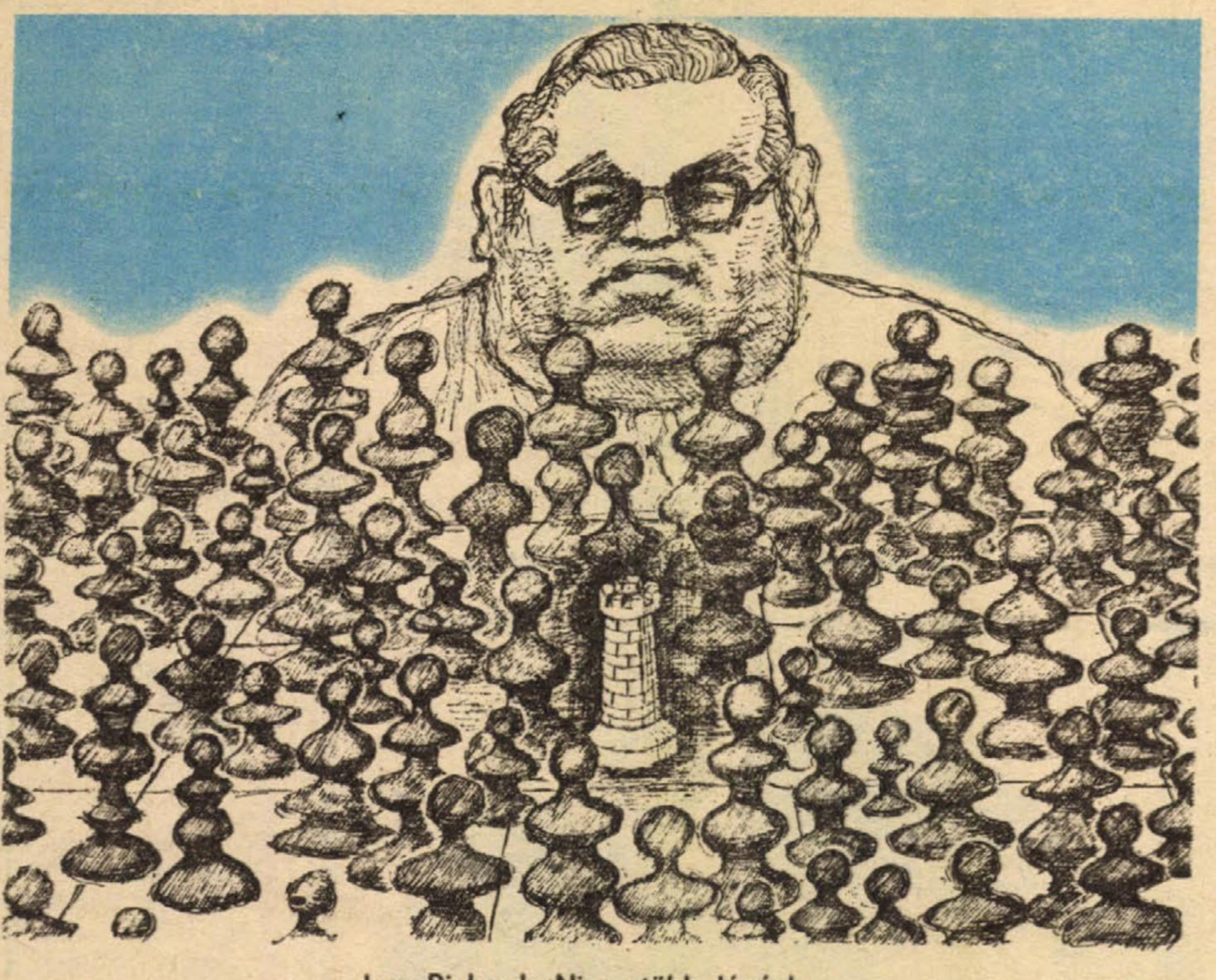

Ivor Richard: Nincs több lépés!

(Die Weltwoche)

NAGY ENDRE

újságíró, konferanszié, az irodalmi színvonalú magyar kabaré megteremtője, száz éve, 1877. február 5-én született.

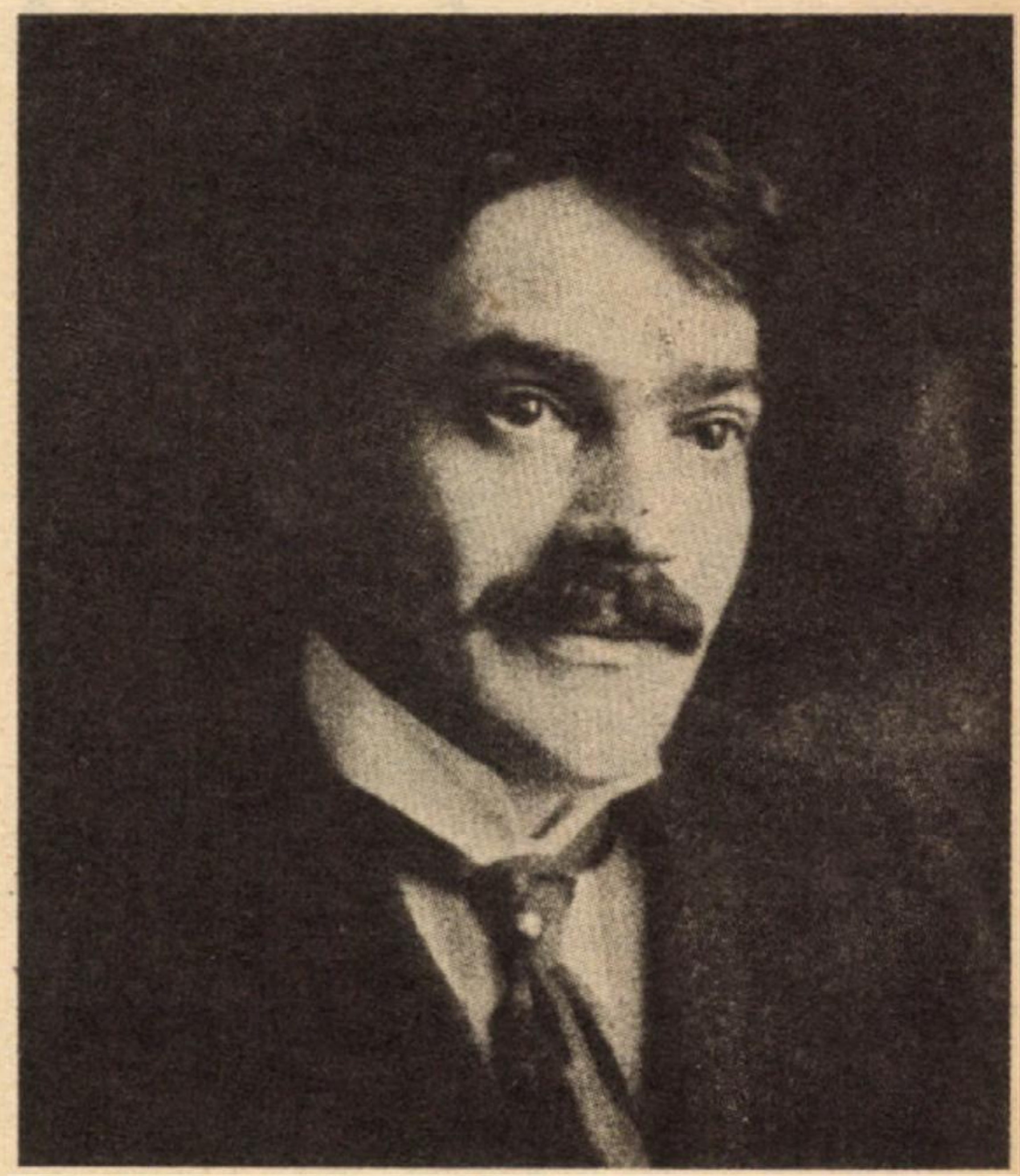

– Bo... bocsánatot kérek, én n..n..nem tudtam, hogy ez lesz b..b..belőle...

LENGŐAJTÓ

Tenyérnyi, bádogkeretes tükör, a kerethez vagy húsz centi hajlított drót van odaforrasztva, hurokkal a végén.

Hitetlenkedve nézegetem, forgatom a kezemben a primitív szerkentyűt.

— Ön komolyan állítja — fordulok Szemánycsik Gáspár vezérigazgatóhoz —, hogy ennek a micsodának a révén választja ki vezető pozíciókba a munkatársait? Még hozzá oly sikerrel, hogy az egész szakma odavan az irigységtől?

Szerényen bólint.

— Ez az igazság. Ez az én káderező műszerem. Persze, csak ha föl van szerelve. És persze csak olyan irodai folyosó esetén, mint a miénk.

— Megmutatná működés közben?

— Kérem.

Fogja a tákolmányt, elhúzza a függönyt, a dróthurkot ráfeszíti az ablak felső fogantyújára, aztán int, hogy kerüljek én is az íróasztala mögé.

— Tessék, ha az ember oldalt és fölfelé tekint, a tükör épp azt a részt mutatja a kinti folyosóból, ahol a kétszárnyú üvegezett lengőajtó van... Hoppá, ez Tomorán Péter, figyelje csak!

Középkorú, zömök férfi csörtetve jő... Úgy nyomul át a lengőajtón, mintha várat ostromolna... Nem érdekli, hogy előrecsapva, majd hátralendítve orron vág-e egy szemből érkezőt, vagy egy hátul jövőt az ajtó.

— Tomorán korábban az üzemi bölcsőde ügyeit intézte, elég sok panasz volt rá, én, miután lekádereztem, az anyagbeszerzési csoport élére állítottam. Mit mondjak, ha ő egy anyagot nem tud fölhajtani, megszerezni, kiverekedni, az azt jelenti, hogy olyan matéria nincs is... De figyeljen csak!

Az új jövevény, magas, sovány fiatalember, szórakozottan, unott léptekkel közeledett a lengőajtó felé. Mikor azonban egy másik tisztviselő beérte s már-már megelőzte, a keszeg ifjú meglódult, kettőt ugrott és valósággal átcikázott az ajtón.

— A vérében van a versengés — magyarázta a vezérigazgató —, ezért tettem át az iktatóból a kereskedelmi főosztályra, azóta nem zajlott le olyan versenytárgyalás, ahonnan ne ő hozta volna el nekünk a megrendelést.

Most egy kissé molett hölgy érkezett a lengőajtóhoz, de nem ment át rajta. Előbb megnézte, hogy a pántok nem lazultak-e meg, az üveg nincs-e megrepedve, szilárdak-e a sarokvasak. És még ezután is türelmesen megvárta, míg előtte hárman-négyen áthaladnak az ajtón, s csak amikor konstatálta, hogy semmi bajuk nem esett, csak akkor passzírozta át magát ő is, roppant lassan, óvatosan.

— Az iparág legjobb főkönyvelőjét találtam meg benne, nála precízebb, körültekintőbb, megfontoltabb adminisztratív vezetőt nem hord hátán a föld. Kolománnét a bérszámfejtésből emeltem ki, ahol ő fejtette a leglassabban a béreket és a számokat.

Sebbel-lobbal érkező idősebb férfiút mutatott most a tükör, valahogy furcsán, másképp került át a lengőajtón, mint a többi alkalmazott.

— Igen — bólintott a vezérigazgató —, látom, magának is feltűnt. Doktor Kranzlert akkor helyeztettem át a jogügyi csoportból a gondnokság élére, amikor én is észrevettem, hogy ő következetesen a másik, a neki balfelől eső ajtószárny gombját fogja meg, löki meg, s miért? Hogy egyenletesebben használódjanak a rézgombok. Van is itt azóta olyan rend, tisztaság, takarékosság, hogy csodájára járnak!

És belépett a következő páciens a tükörbe. Kicsi, elegáns, golyófejű ember, turcsi orral.

És ha hiszik, ha nem, amikor egy méterre megközelítette, a két ajtószárny — magától szétnyílt előtte.

Elképedve néztem rá a vezérre.

— Hát ezt a golyófejűt hogyan káderezte le? Ha előtte magától kinyílnak az ajtók?

Zavartan vont vállat.

— Havranek, az új propagandafőnök. Ő a minisztériumból jött. Az én műszerem őhozzá gyenge.

Kürti András

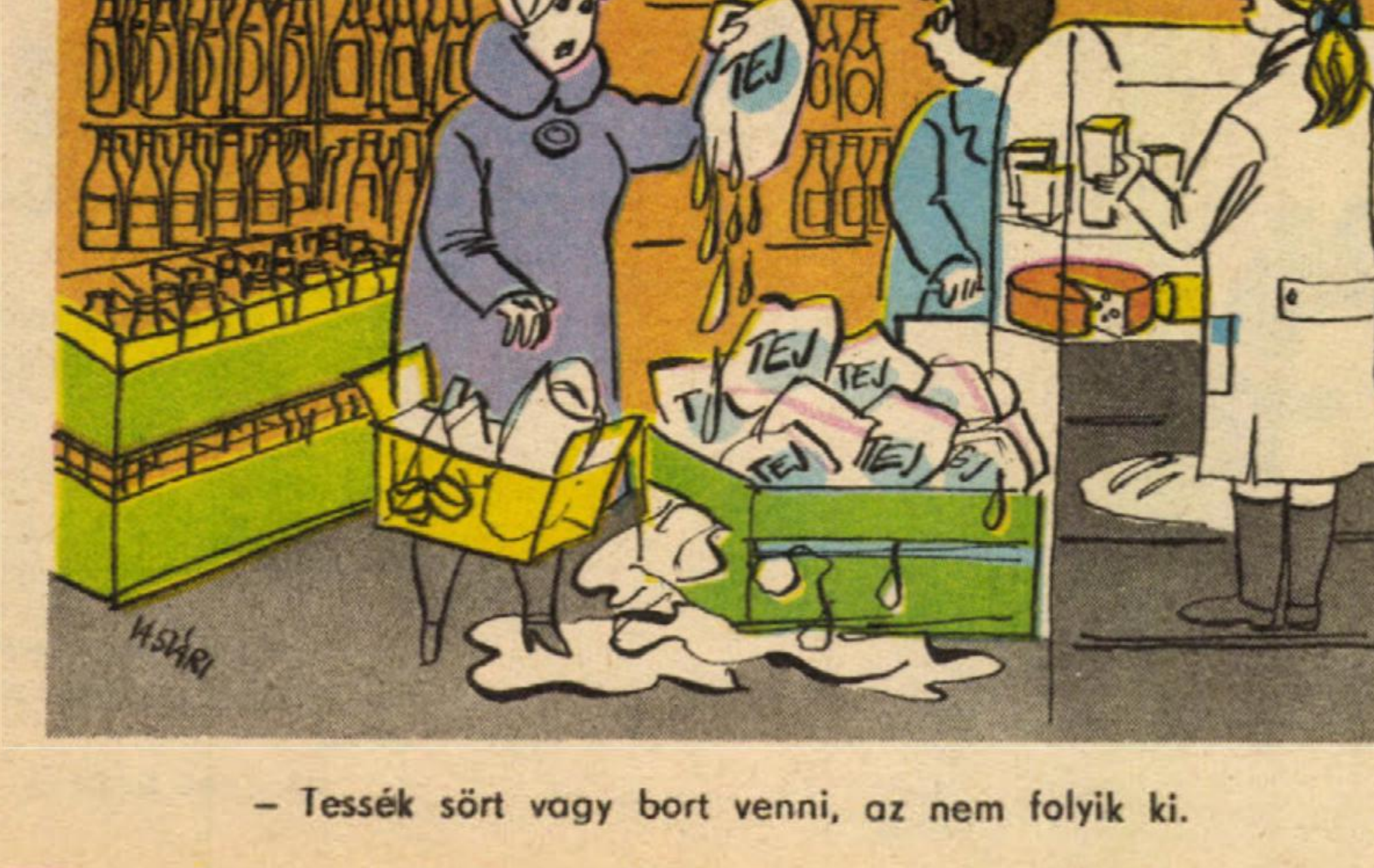

– Tessék sört vagy bort venni, az nem folyik ki.

A TÖMEGSPORT HELYZETE

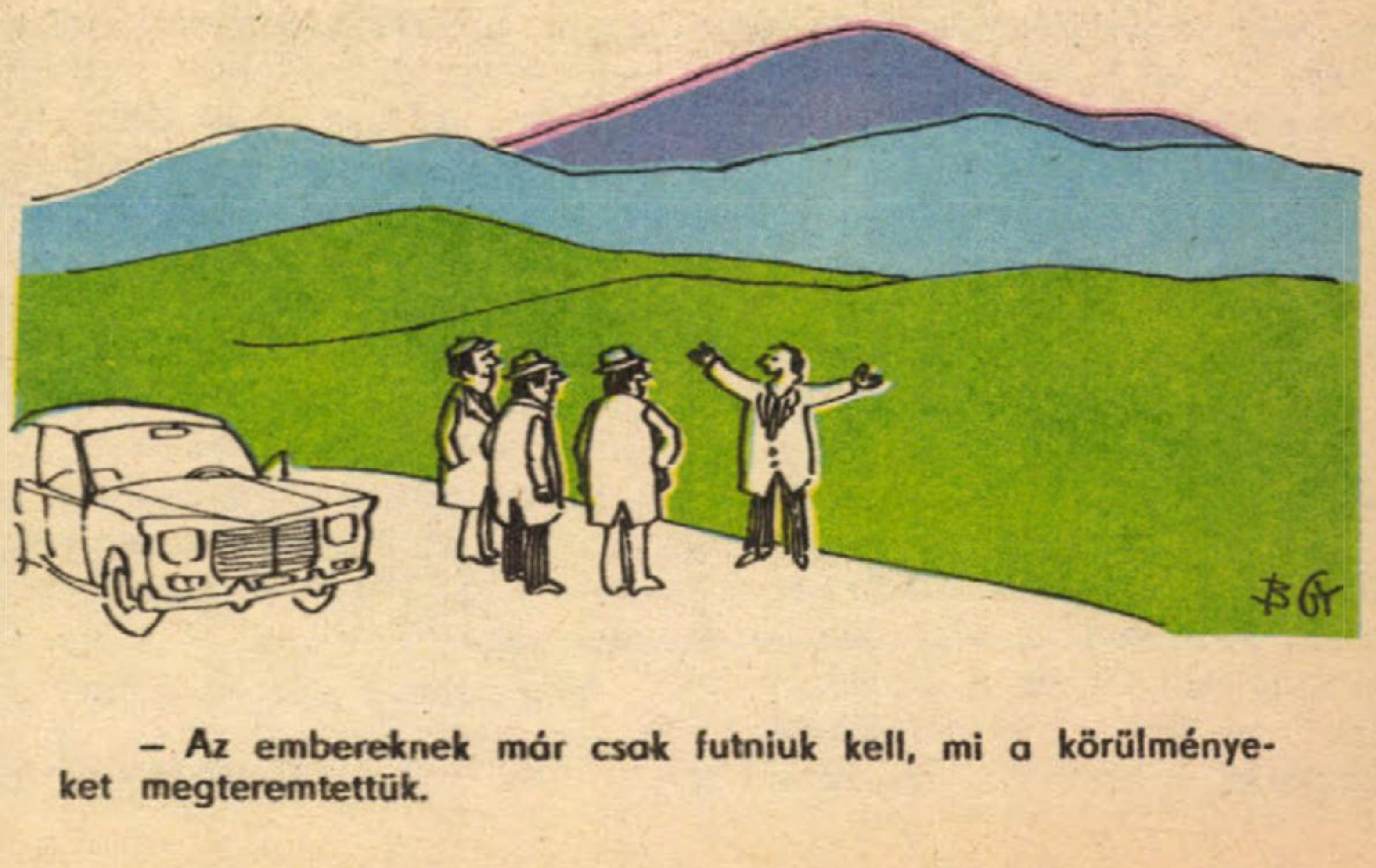

– Az embereknek már csak futniuk kell, mi a körülményeket megteremtettük.

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIÉRT SZERETIK A TELET?

Lehoczki István:

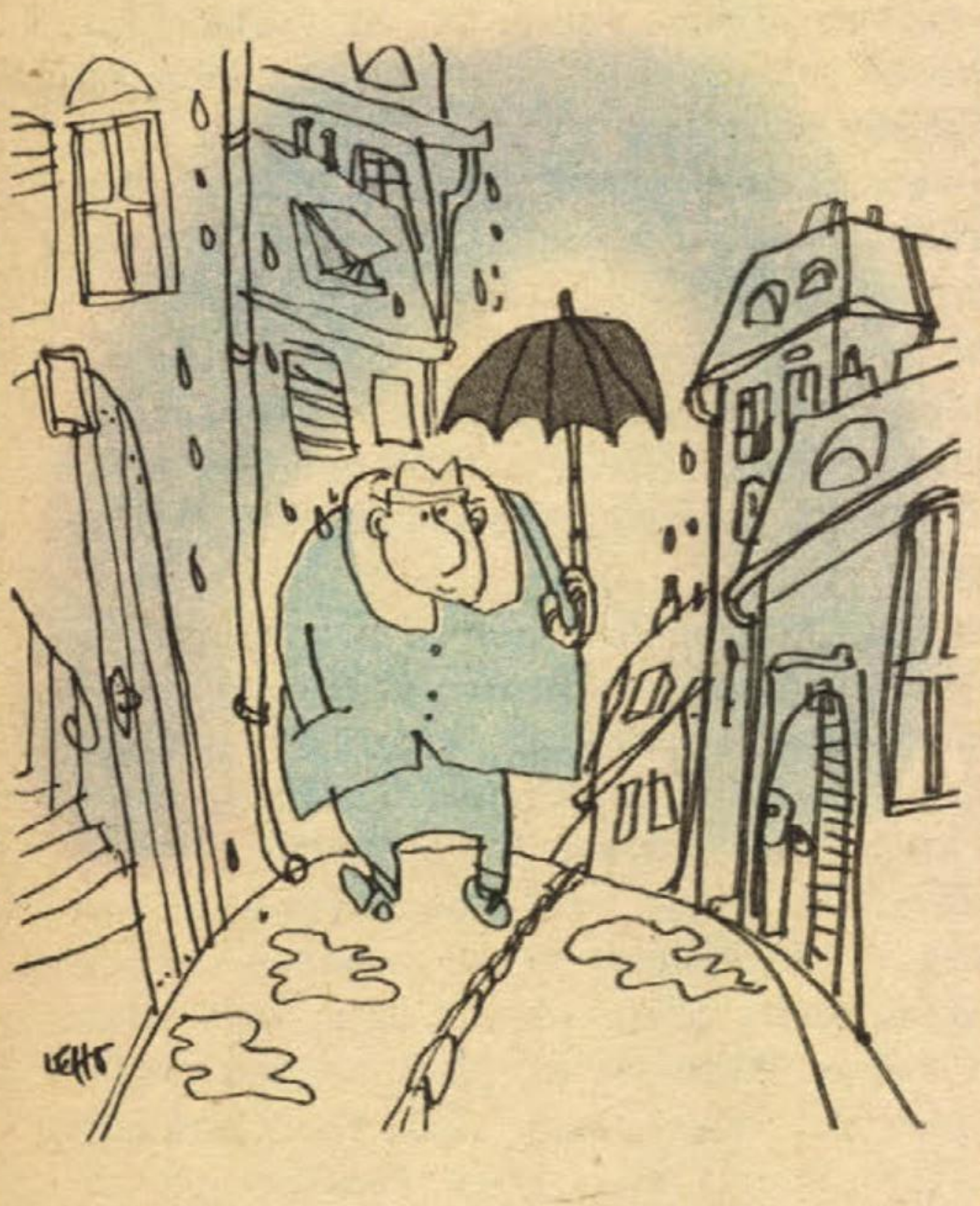

– Csak az enyhe telet szeretem. Akkor legalább csurran-cseppen valami.

Dallos Jenő:

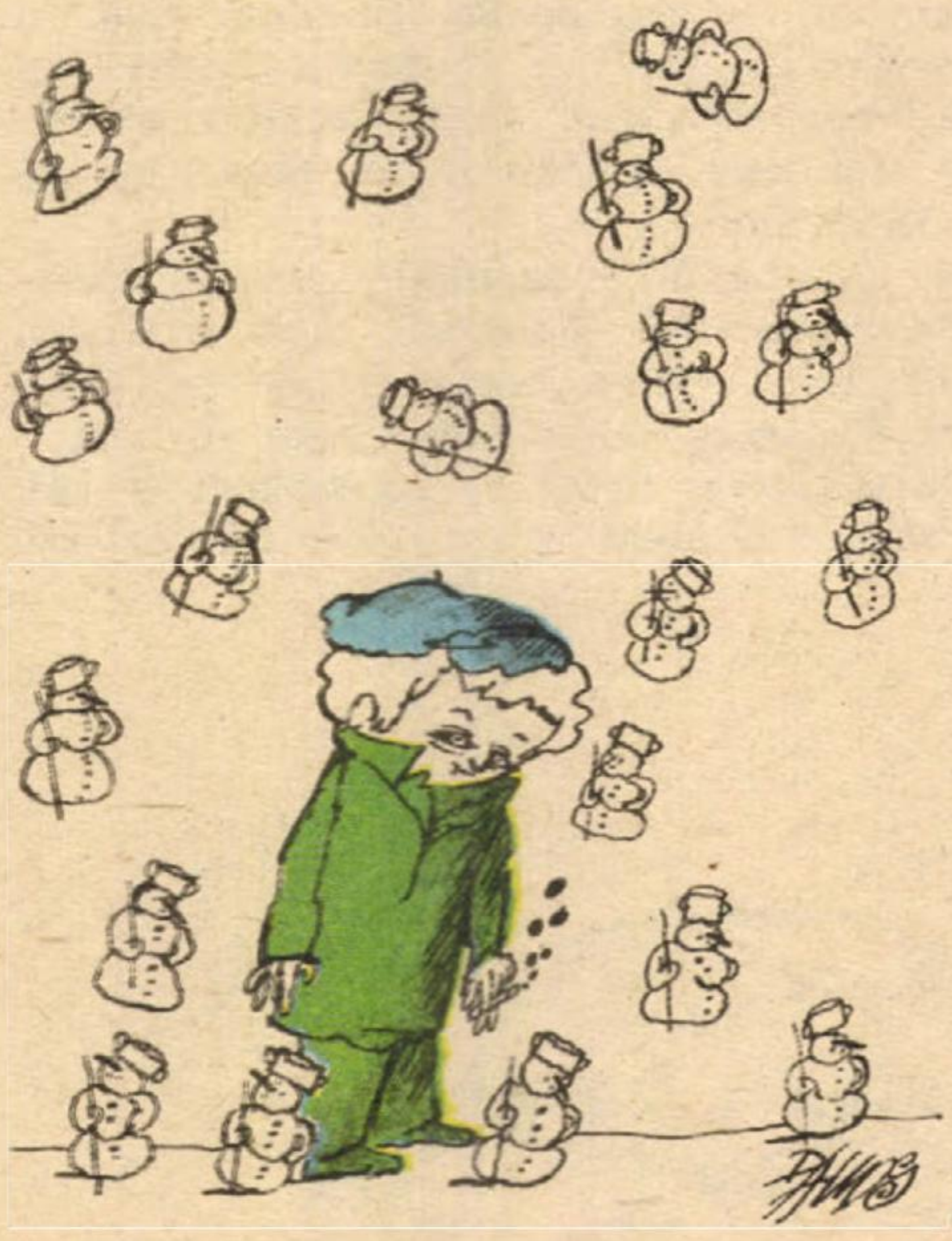

– Mert esik a hó.

Hegedűs István:

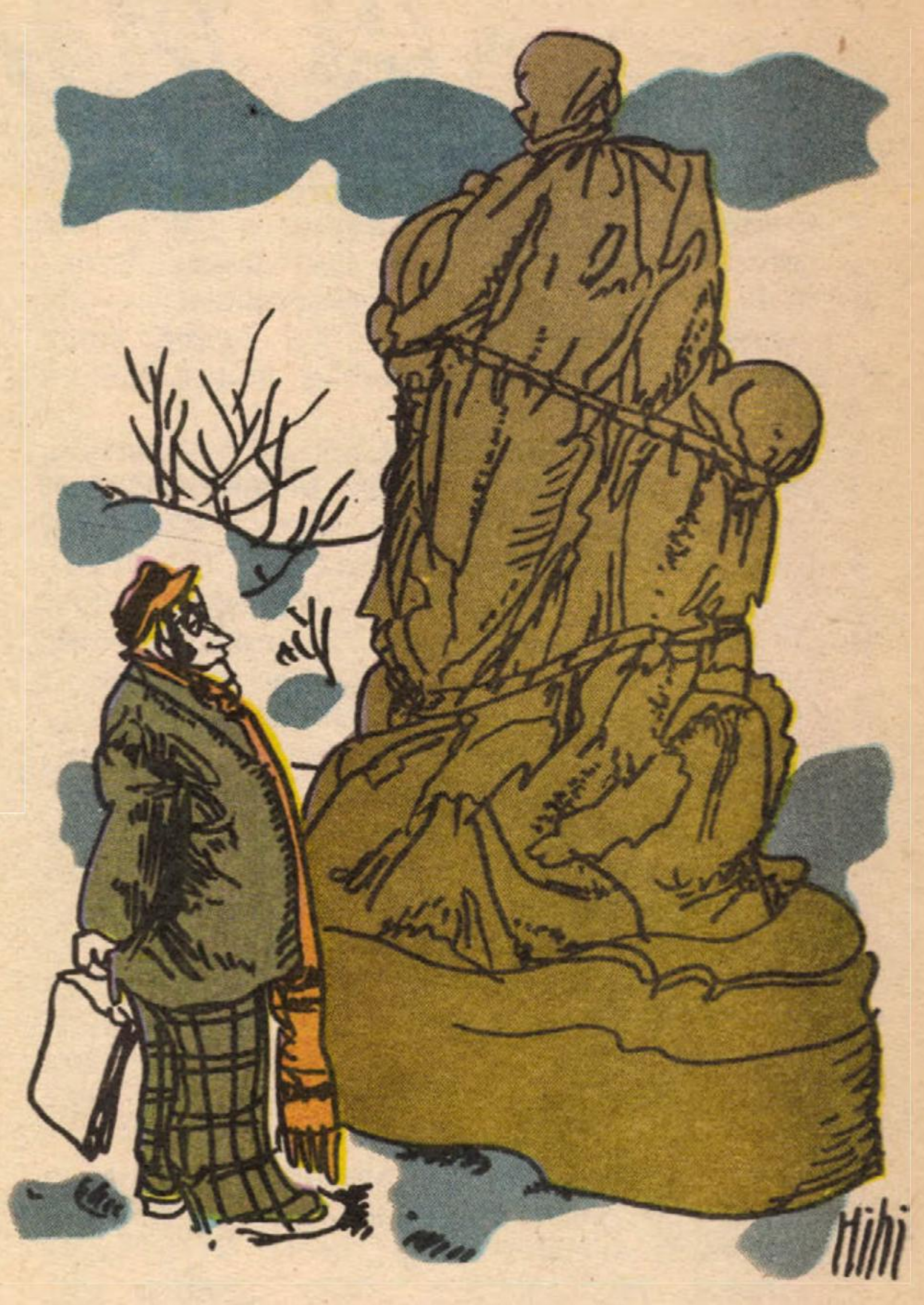

– Mert egyik-másik köztéri szobrot becsomagolják.

Sajdik Ferenc:

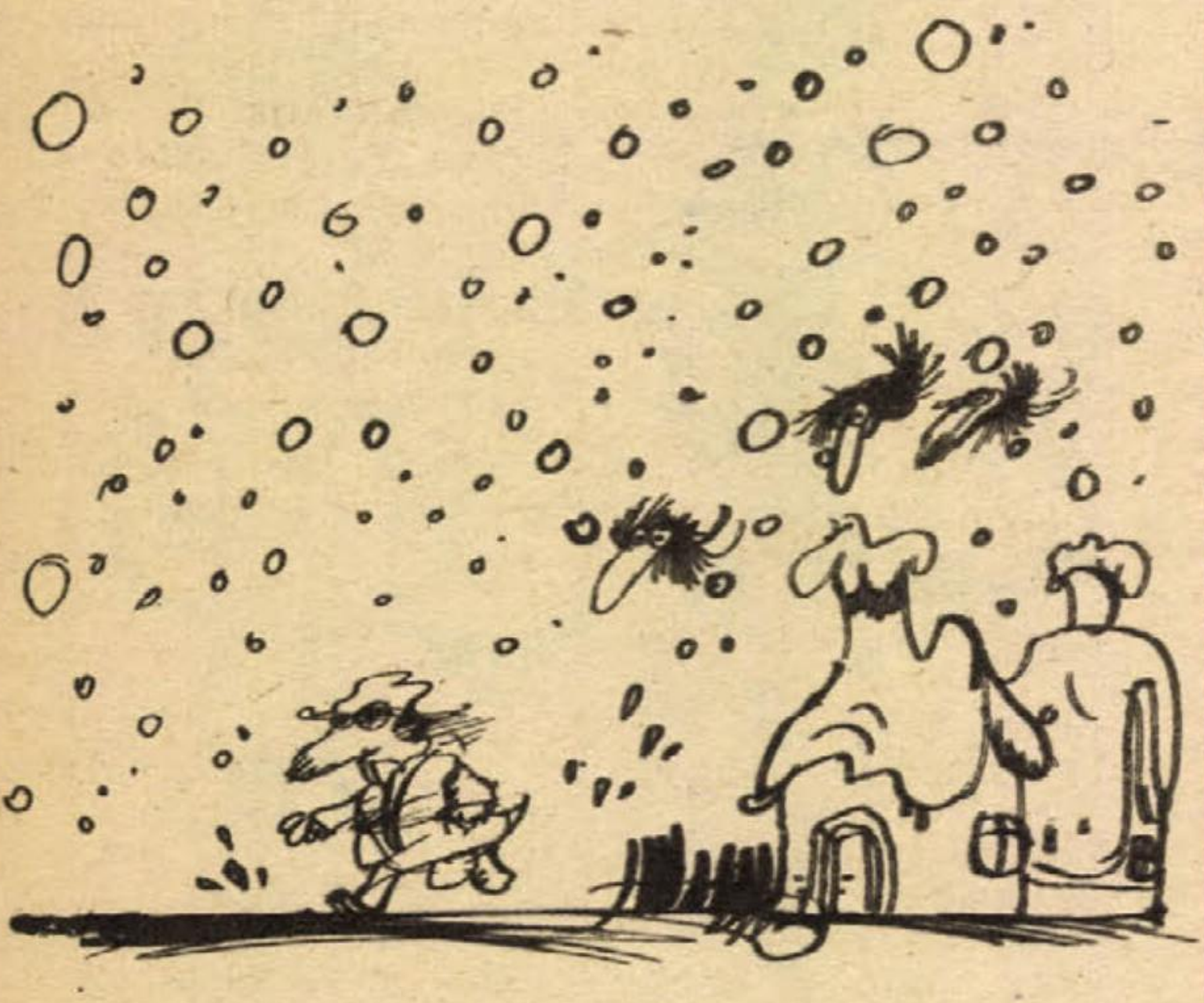

– Nem én szeretem, ő ragaszkodik hozzám.

Fülöp György:

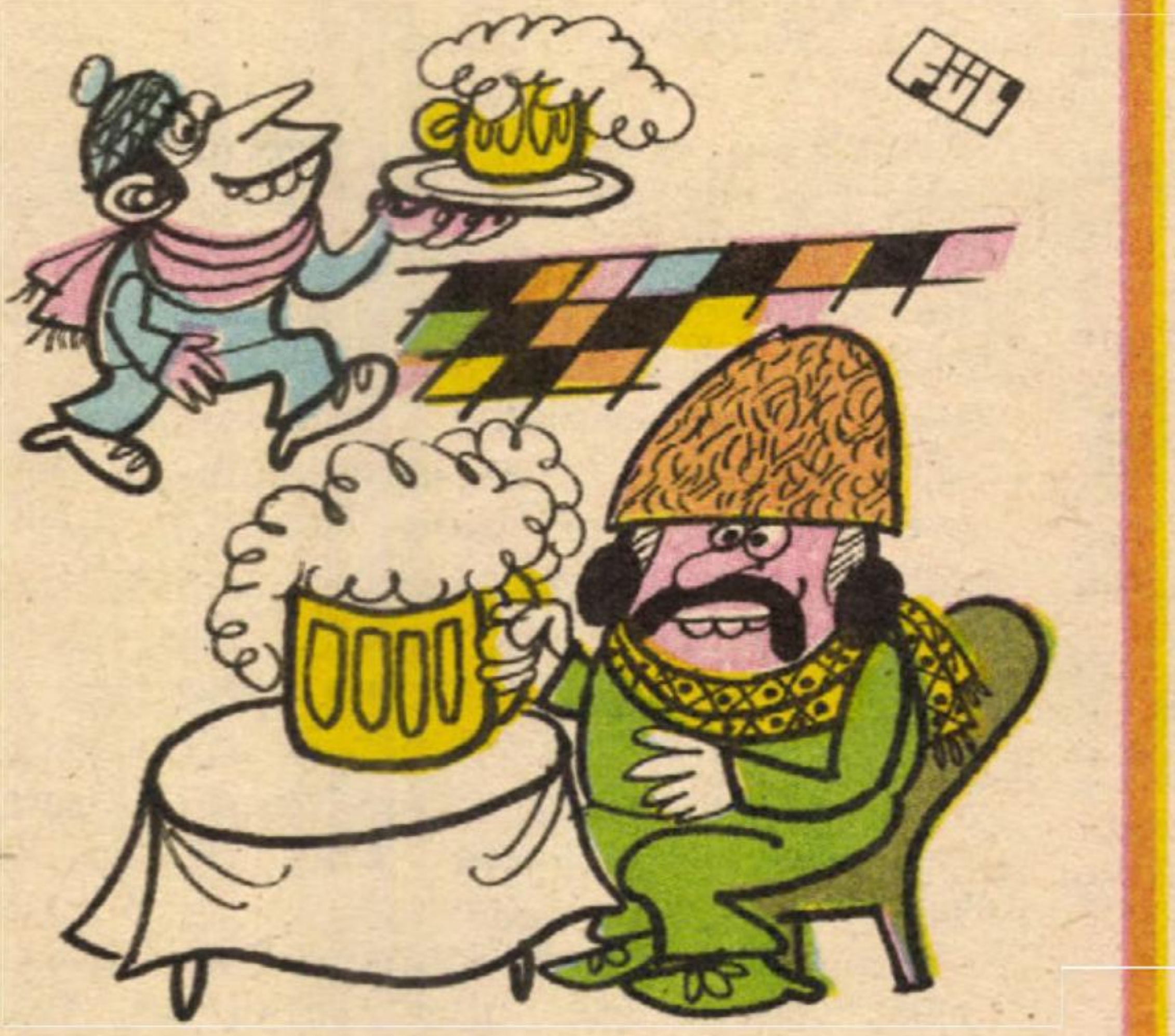

– Mert lehet hideg sört kapni.

Balázs-Piri Balázs:

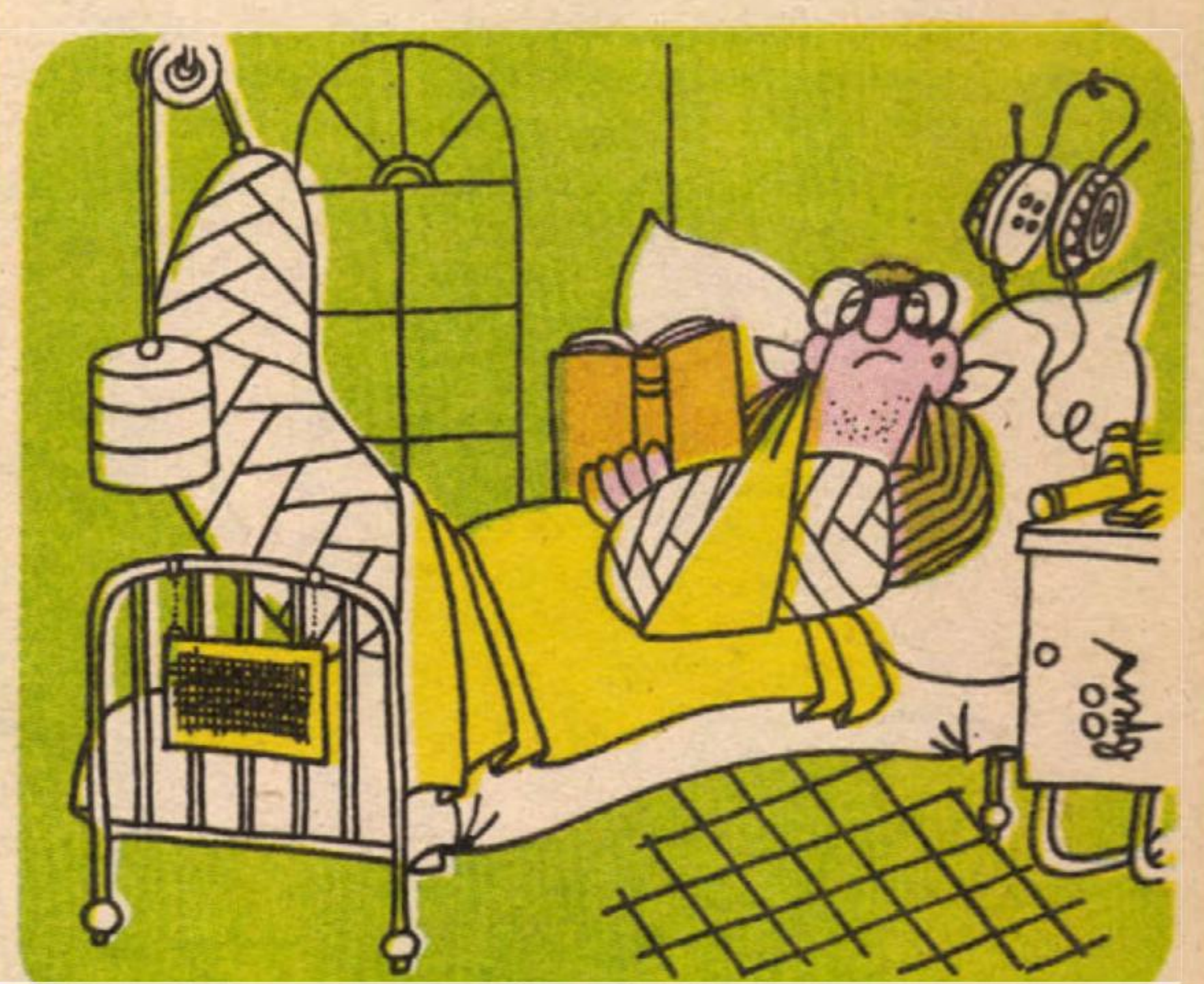

– Mert síelés utan mindig jól kipihenhetem magamat.

Brenner György:

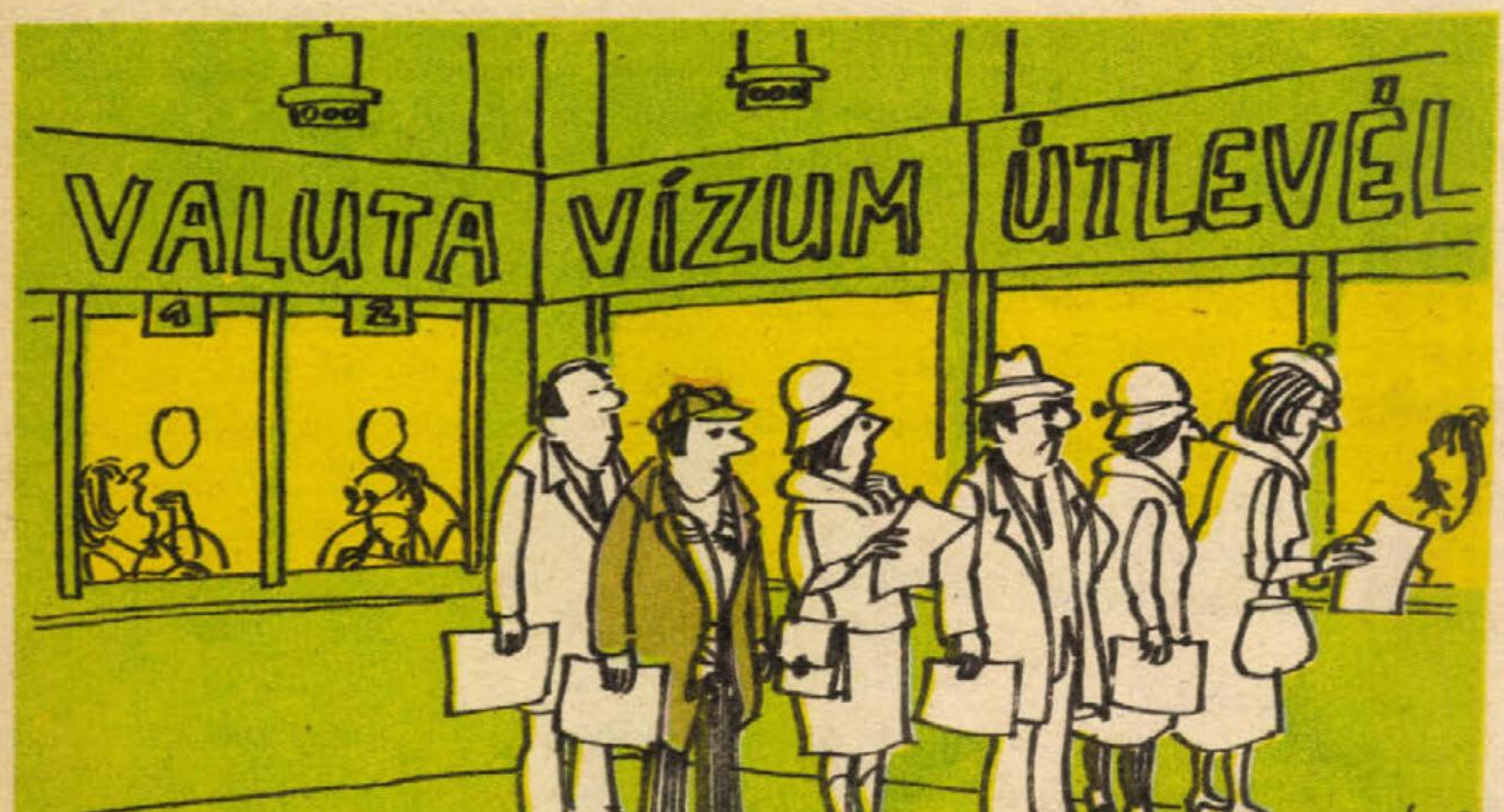

– Jól fűtött irodákban intézhetem a nyári utazásomat.

Tót Gyula:

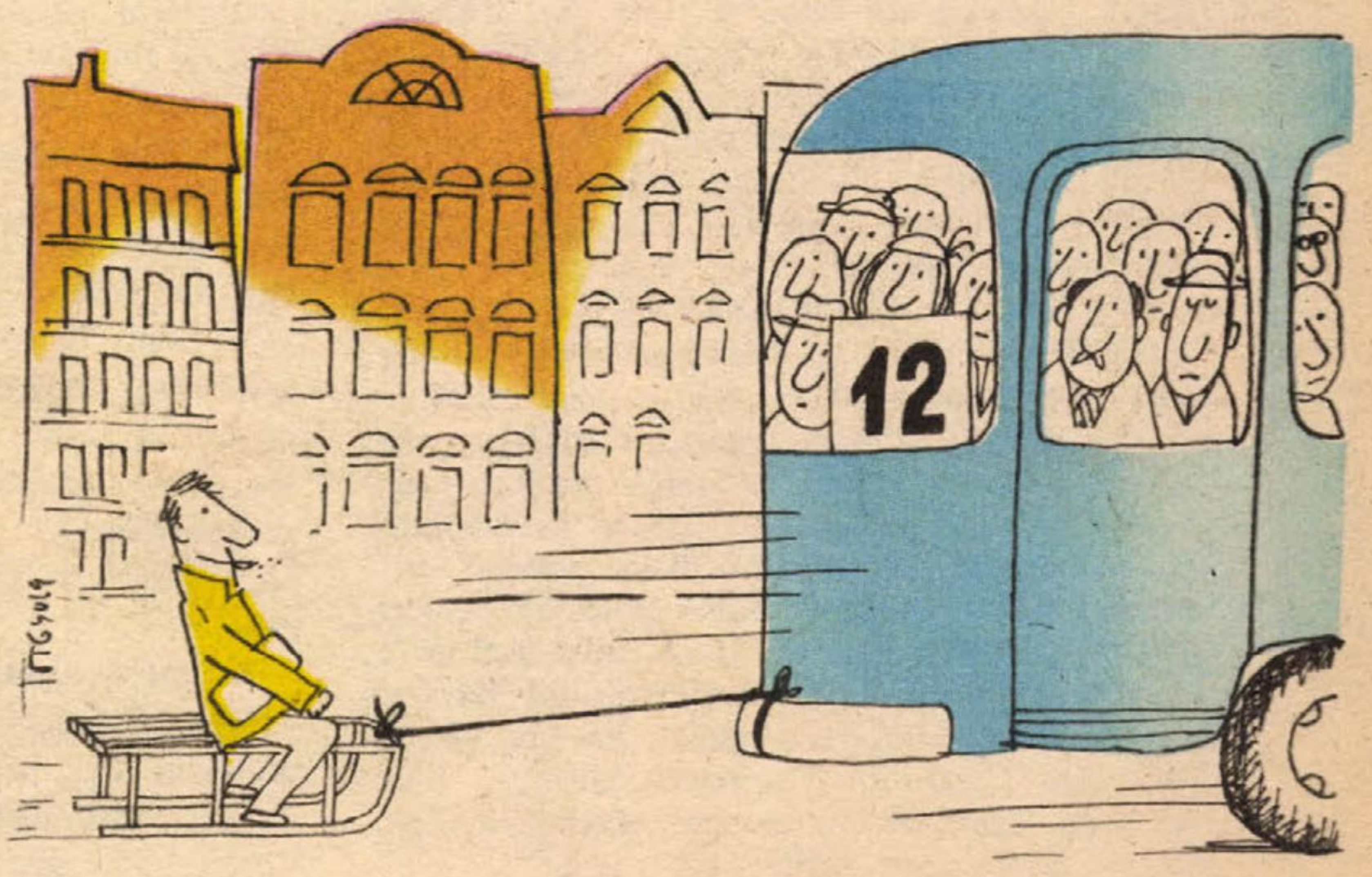

– Ezért...

FEHÉR KLÁRA:

A FEHÉR ZSIGULI TITKA

— Az írás, drága barátaim — kezdte elbeszélését a jeles és tekintélyes író —, az írás vadászat. Szerencse kell hozzá. Űzheted a témát, lesheted, bekerítheted — kicsúszik a kezedből. Vagy azt hiszed, hogy tigrist lőttél — és nyulacska volt a bokorban.

Két évvel ezelőtt Amerikában jártam, New Yorkba hívtak meg, néhány előadást tartani. Utazás előtt egy nappal kiszedtem fiókomból az útiokmányaimat — és elhűlve láttam, hogy fiókom legalján egy vaskos, felbontatlan levél van. Légiposta boríték, amerikai bélyegek. A dátumbélyegző szerint több, mint négy évvel azelőtt adták fel, egy bizonyos Meriden városkában, Connecticut államban. A feladó: John G. Bates — ismeretlen számomra. Soha hírét sem hallottam. A levél címzése nekem szól. De miért nem bontottam fel? Hogy tehettem olvasatlanul a fiókomba? Mikor? Miért? Hogyan?

Jó, jó, persze rengeteg levelet kapok. Nem is vagyok túl rendes. Néha napokig hányódnak szegénykék a zsebemben, táskámban, fiókomban, amíg elintézem őket. De négy évig? Felbontatlanul?

Elolvastam a levelet. Mondhatom, fantasztikus volt. John G. Bates magyar (ki nem magyar?) évekkel ezelőtt került ki a nagyvilágba. Hányattatásai során egyetlen útitársa, kedvenc könyve, az én regényem volt. Ez adott erőt... (engedjék meg, szerénységből ne mondjam el mindazt, amit könyvemről írt) — ezért írja le most nekem és egyedül nekem fantasztikus kalandjait. Hogyan repült januári viharban az óceán fölött. Hogyan akarta rávenni egy útitársa, hogy porcelánt csempésszenek. Hogyan próbált négy diplomával állást keresni. Először csak tizenöt éves kislánya kapott állást: palacsinta-feldobó lett a MÉZES-DIÓS PALACSINTA KIRÁLYHOZ című bisztróban, ahol a serpenyővel naponta négyezerkétszáz sülő palacsintát kellett feldobnia és elkapnia. Ő maga egy kukacgyűjtő vállalatnál kapott munkát. Hajnali négykor teherautóval kivitték őket egy golfpályára. A golfpályát a HORGÁSZKUKAC KERESKEDELMI TRÖSZT bérelte reggel hétig. Esős hajnalokon előbújnak a szerencsétlen kis kukacok, azokat összefogdosták, tartályokba rakták és jegelve szállították a horgászszaküzletekbe. Tízezer kukac összefogdosásáért kaptak egy dollár ötven centet. Mivel undorodott a kukacoktól, felesége nylonkesztyűjét használta ehhez a művelethez...

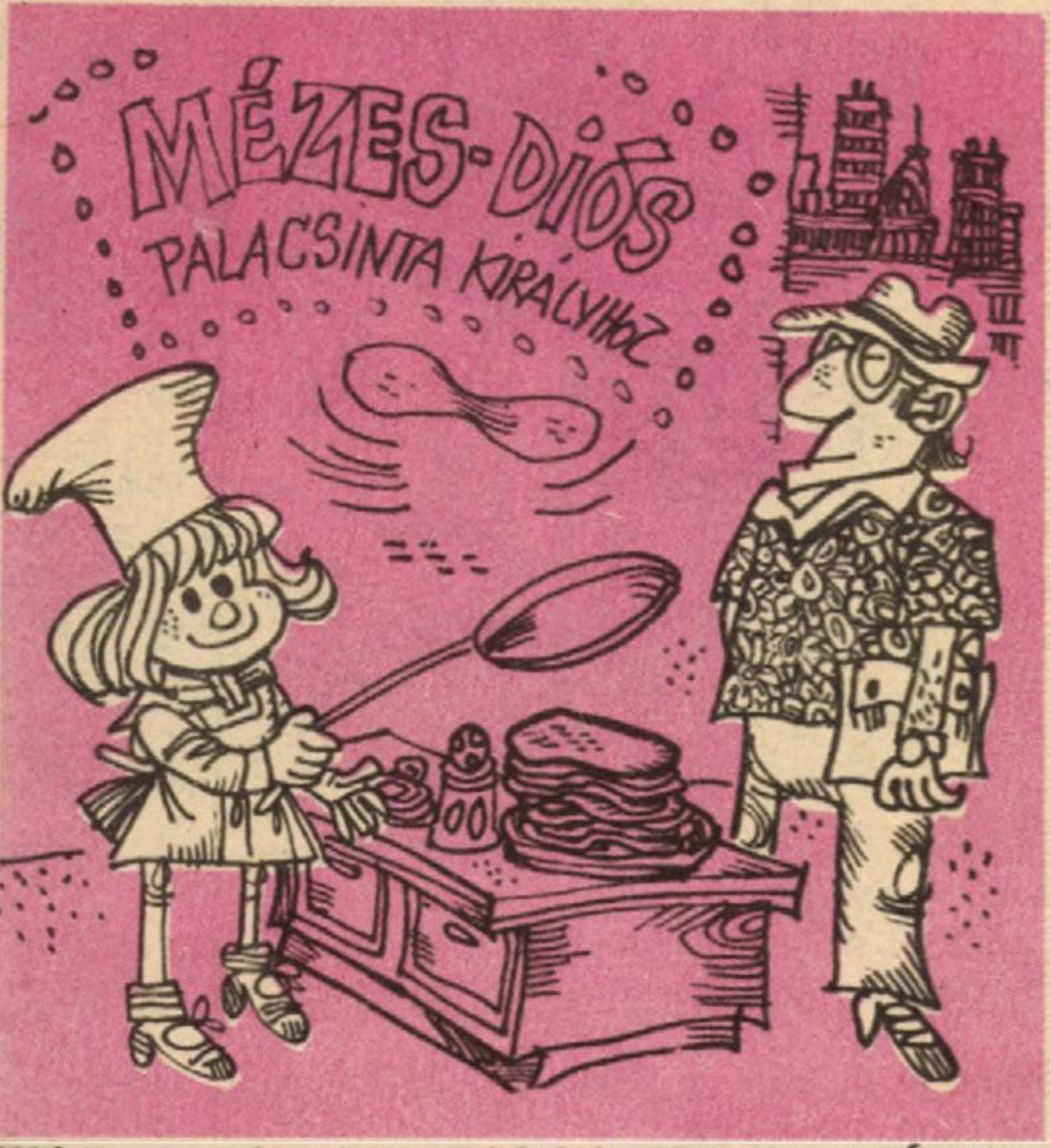

Így folytatódott a levél harminkét hártyavékony, sűrűn teleírt oldalon. És így végződött: „Ha álmodom valamiről, arról a napról, hogy egyszer Önnel személyesen beszéljek és elmondjak millió történetet..."

Gondolhatjátok, mit éreztem. A Sors! Itt hevert négy éve ez a levél. És ma... éppen ma került a kezembe... és holnapután ott leszek, alig néhány mérföldnyire John G. Batestől, USA, Connecticut állam, Meriden... hát persze, hogy megyek, rohanok. Legnagyobb regénytémám hajlong most a golfpályán és szedi a kukacot. Talán egy új *Különös házasság,* vagy *Csendes amerikai*... mit, egy új *Háború és béke* anyagát fogja elmesélni...

New Yorkba érve azonnal táviratot küldtem Meridenbe Mr. Batesnek, hogy vasárnap meglátogatom. Egész héten előadásokat tartottam. Vasárnap délután béreltem egy autót, táskámba tettem nyolc új könyvemet és egy üveg tokajit és nekivágtam. Zuhogott az eső.

Dombokon, erdőkön át, szélviharban, csúszós, őszi avaron, viharfelhőktől koromsötét tájon robogtam Connecticut állam felé. A cím bonyolult volt, valamilyen új település, modern öröklakástömbök, ugyanolyan lehetetlen elnevezésekkel és számozásokkal, mint nálunk az új lakótelepeken. Délután kettőkor indultam New Yorkból, este fél hétkor még bolyongtam a sötétben. Nem volt ember, aki útbaigazítson, nem volt részletes térképem. De mentem, robogtam, megnéztem minden jelzőtáblát és kereszteződést. A téma utáni vágy szenvedélye hajtott, az ismeretlen felfedezése, mint Marco Polot, Cook kapitányt, Magellánt...

Este hétkor megtaláltam a címet.

De Batesék már nem laktak ott. Tovább küldtek, az új címüket szerencsére meghagyták. Nincs is messze. Nyolc mérföld.

Megyek. Utána megyek. Megéri. Nem lehet félbehagyni. A Sors küldte a témát, nem hagyhatom ki. Talán egy shakespearei hős...

Este kilenckor Batesék gyönyörűen terített asztalánál ültem. Marhasült, fagylalt, whisky. A luxusvilla kétemeletes volt. Süppedő szőnyegek, színes tévé. A ház ura, John G. Bates (Bata János) negyvenöt év körüli hájas férfi nem tudta, mit akarok tőle. Elétettem a harminckét oldalas levelet. „Tényleg én írtam" — morogta. „Tudja, akkor volt időm ilyen hülyeségre. Nem, olvasni se szoktam, legfeljebb valami képeslapot és nézem a tévét. Valami érdekeset meséljek? Mi volna érdekes? Élünk. Bérelek harminc golfpályát, és felszedetem a kukacokat... na, együnk." Ez volt életem legunalmasabb estéje.

És most elmondom az ellentörténetet.

Hazaérkezésem után két nappal a körúton mentem kis piros Fiatomon. Megálltam az útkereszteződésnél, vártam a zöld jelzést. Egyszerre csak: bumm. Jókora ütés hátulról, Kiugrom, megnézem mi az. Egy fehér Zsiguli belémjött. Nem nagyon. Csak a festéket szedte le egy helyen a kocsim faráról. A piros festékből egy pici árulkodón ott maradt a fehér Zsiguli orrán, mintha valaki szájoncsókolta volna. A Zsiguliból harminc év körüli férfi ugrott ki. Az arca hamuszürke volt.

— Mi legyen most? — kérdezte ijedten.

Vállat vontam. Mi volna? Semmi az egész. Menjen tovább.

De a férfi egy percig tanácstalanul állt, mintha a rémülettől földbegyökerezett volna a lába. Kékült, zöldült, rémülete egyáltalán nem állt arányban a jelentéktelen koccanással.

Furcsa felismerés villant át rajtam. Istenem, én kergetem a témát, átrepülöm az óceánt, egyetlen szabad vasárnapomon űztem azt a hülye és lehetetlen Batest, holott a témát nem üldözni kell, hanem elkapni, megragadni, a téma itt van, nekemjött, hátbavág... A rejtély itt van ebben a Zsiguliban. Miért olyan rémült ez a férfi? Nem kell Edgar Wallacenak, vagy Agatha Christienek lenni hozzá, hogy rájöjjek. Valami itt nem stimmel. Lehet, hogy életében először volt karambolja? Ugyan. Fél valami miatt. Talán attól fél, hogy rendőrt hívok és kiderül, hogy ivott? Vagy nincs jogosítványa? Vagy lopta a kocsit? Vagy a felesége az újságból tudta meg, hogy Pesten volt, holott neki azt hazudta, hogy Debrecenben van? És ha esetleg lopta a kocsit, miért lopta? Menekül? És most a koccanás miatt értékes perceket veszített el? Lekési a repülőgépet? A csempészbandát a monori erődnél? Vagy a csomagtartóban van valami? Feldarabolt hulla? Lopott malac? Kézigránát? A maharadzsa gyémántjai? Heroin? Ez a gyanúsan szürke arcszín... hát persze... lehet, hogy ő is kábítószerrel él... de az is lehet, hogy a kórházba rohant, most telefonáltak a mentők, hogy valakijét... vagy tíz perc múlva lesz az esküvője, már toporog a násznép... vagy az esküvője elől menekül? De az biztos, hogy a nagy téma utánamjött, a nagy detektívregény, a társadalmi komédia... valósággal belémrúgott... hát képzeljétek a fehér Zsiguli titka...

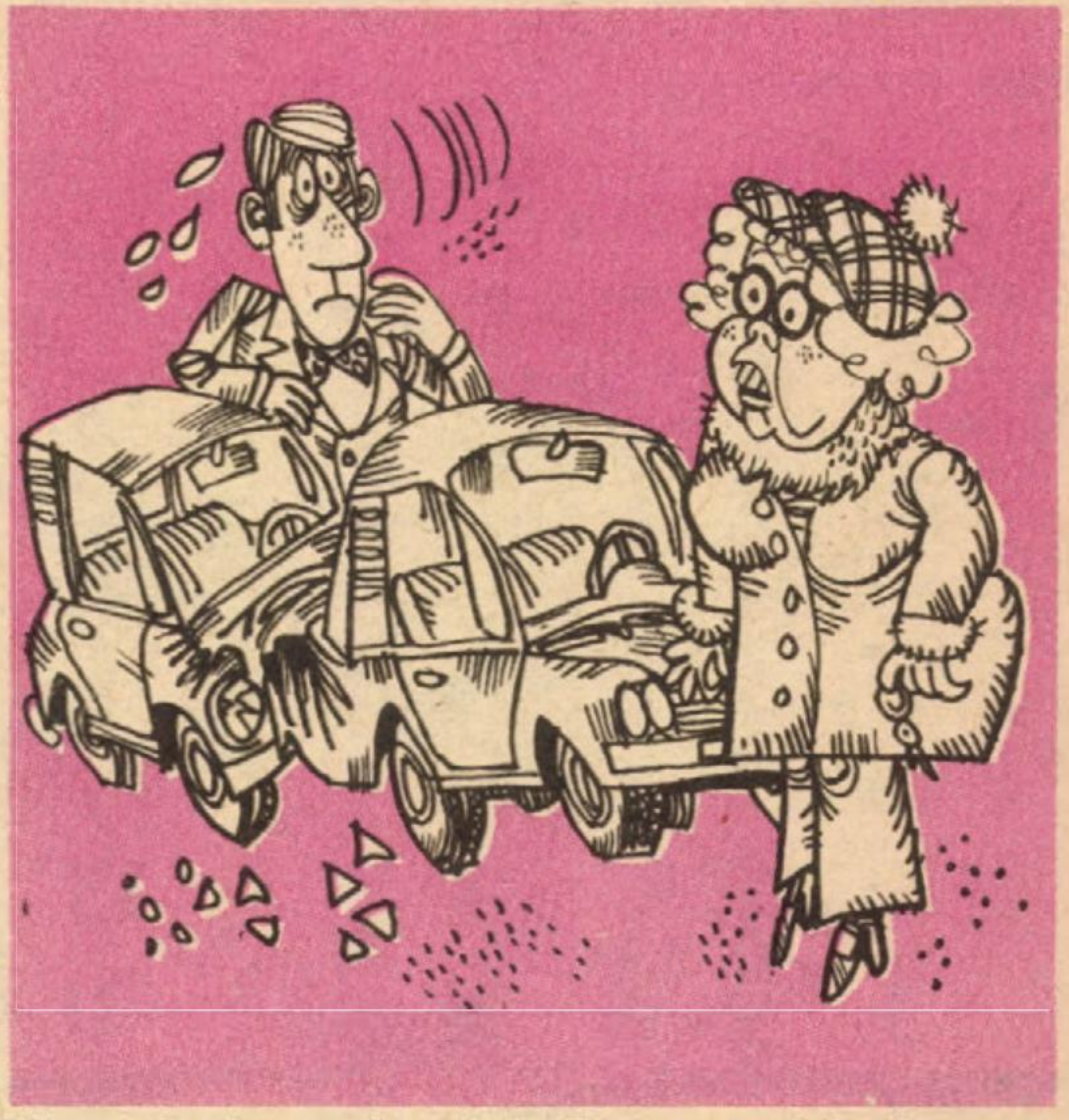

Elkáprázva hallgattuk a nagy írót.

— És mondd, végül is mi volt a titok?

— Nem tudom. Elfelejtettem megnézni a rendszámát.

SÁRGA

DALLOS
SAJDIK
HEGEDÜS
FÜLÖP
BRENNER
LEHOCZKI
BALÁZS-PIRI

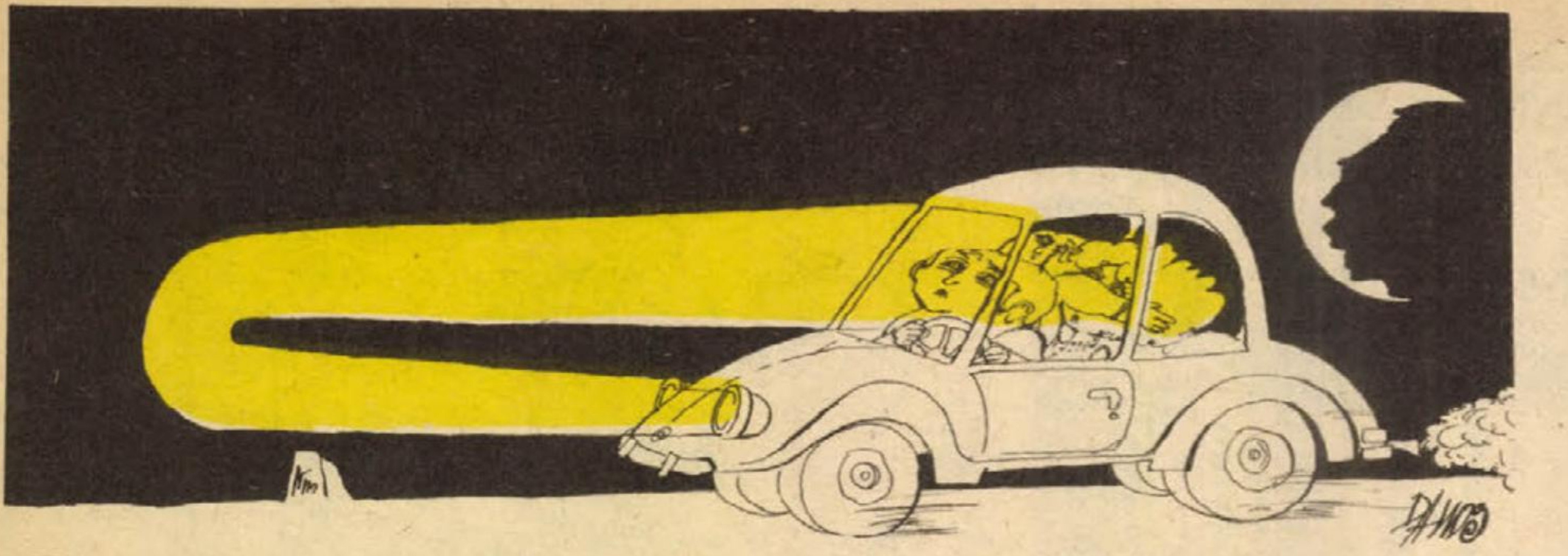

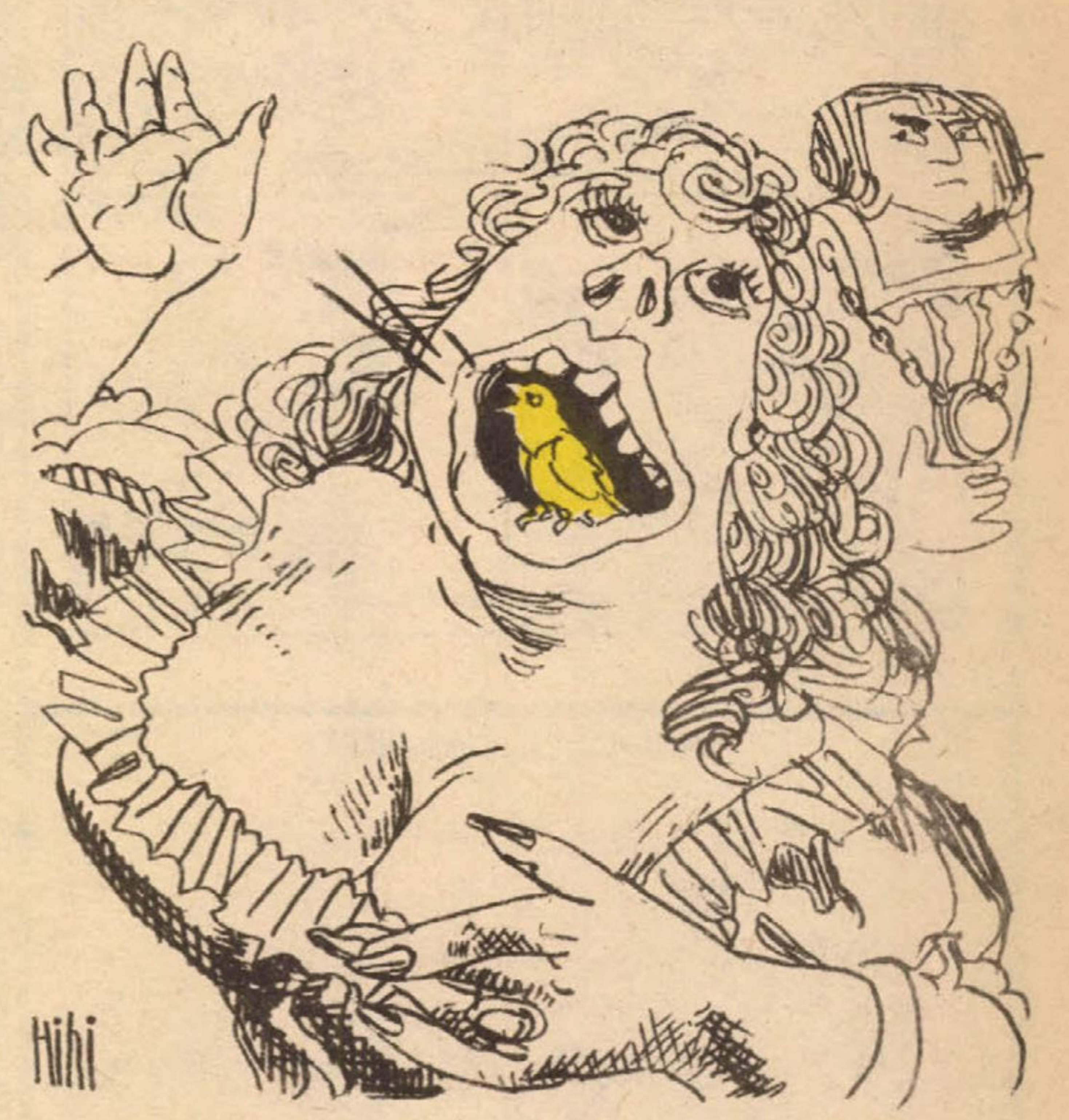

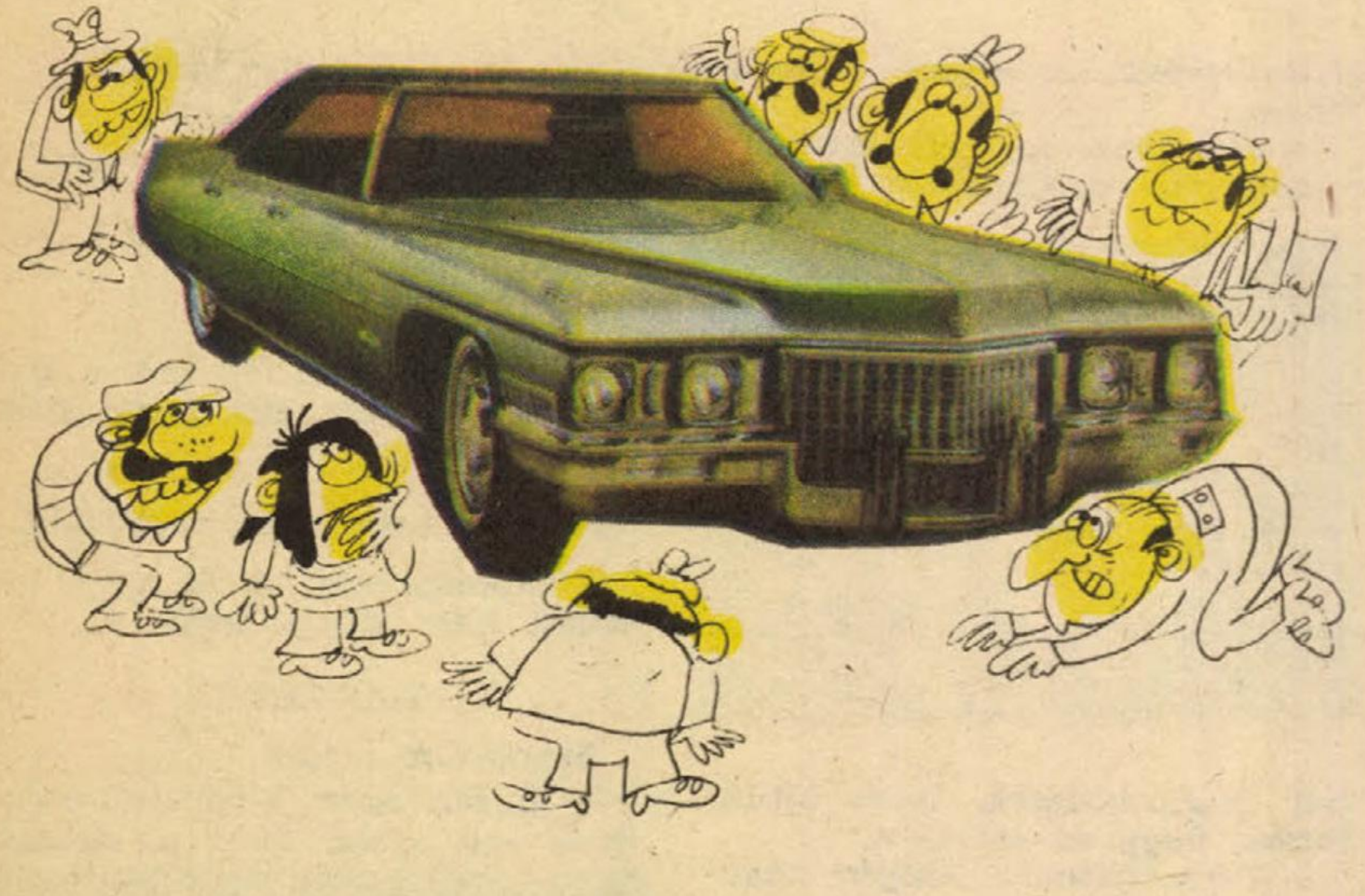

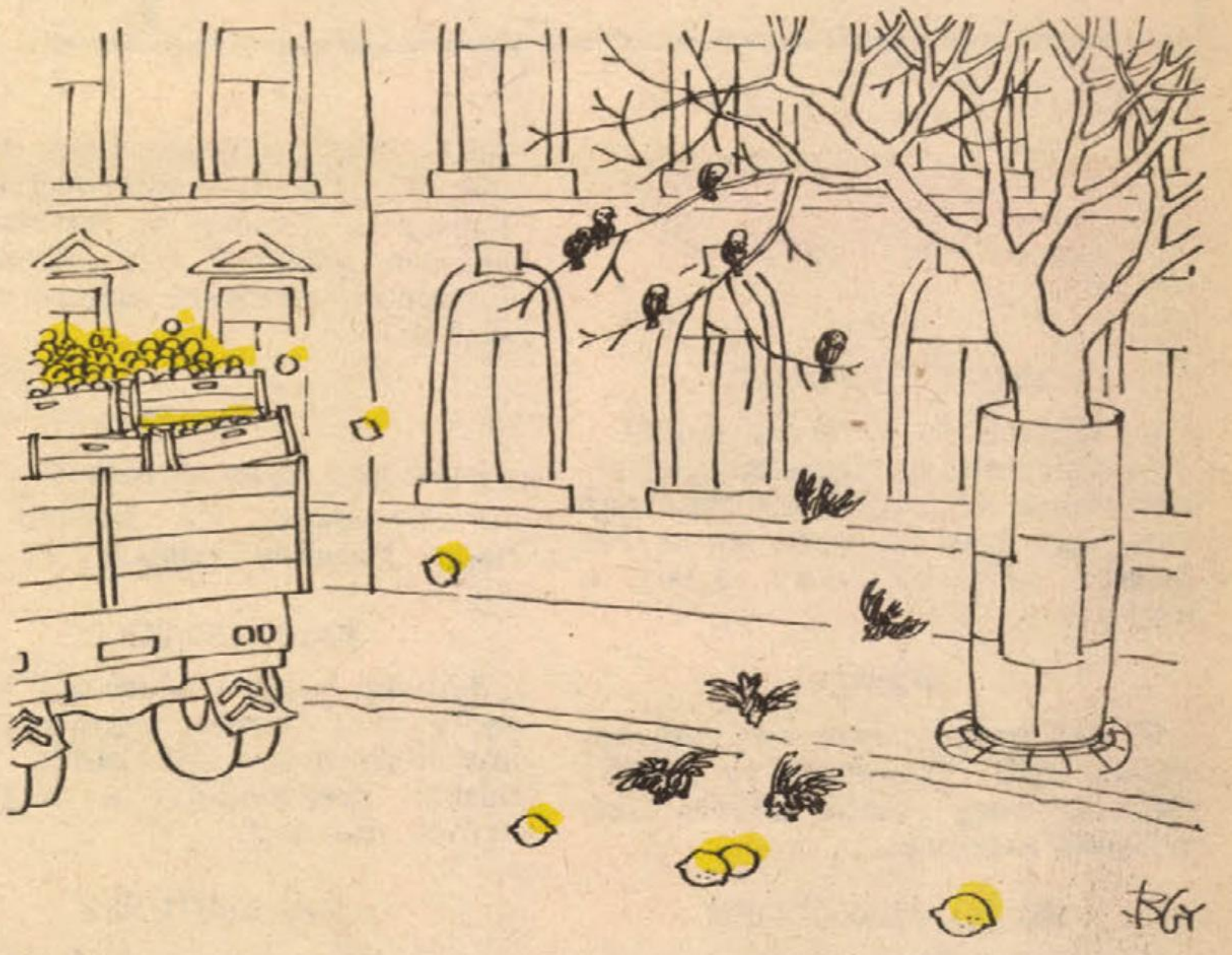

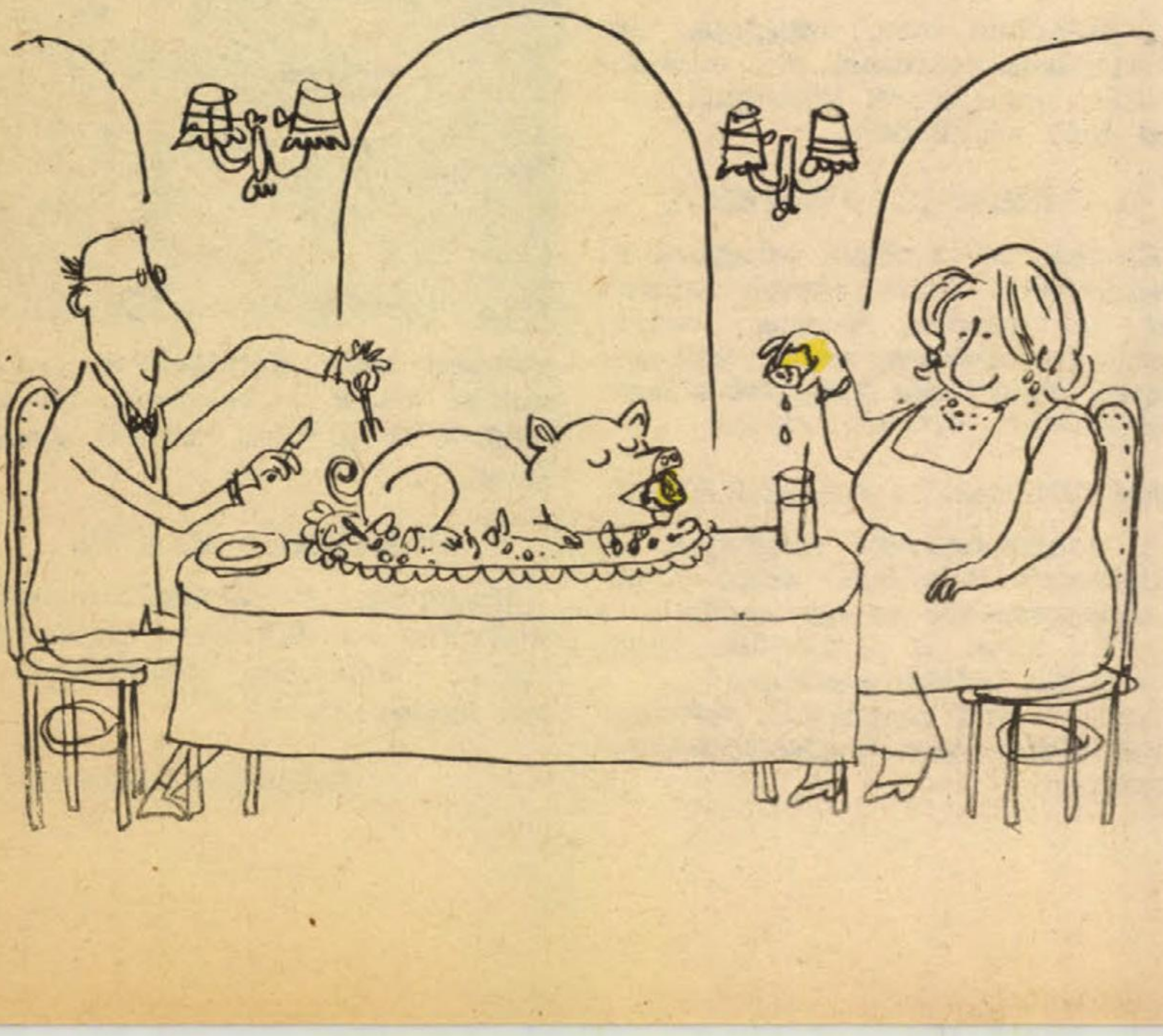

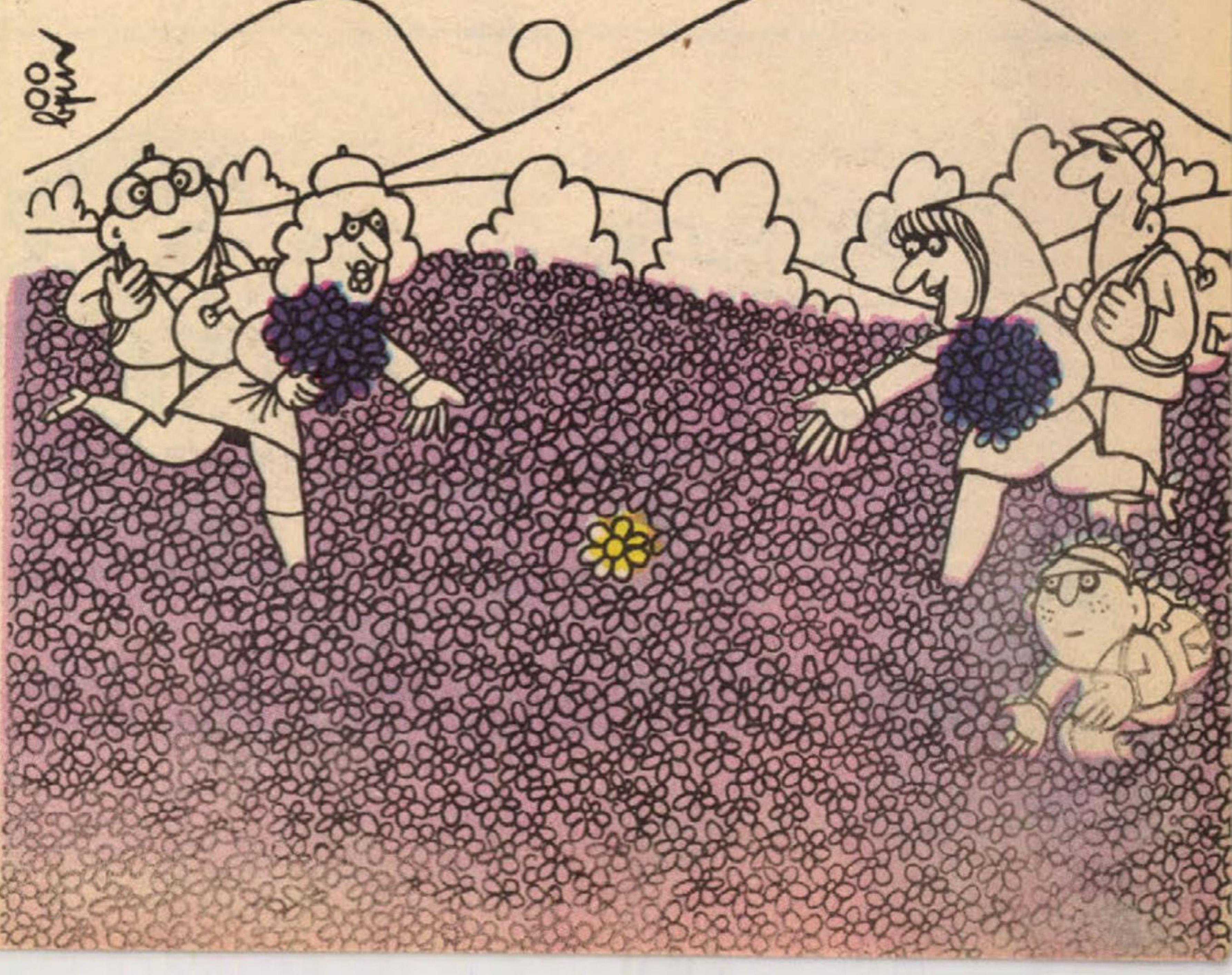

IMPORT HUMOR

KAPUSISKOLA

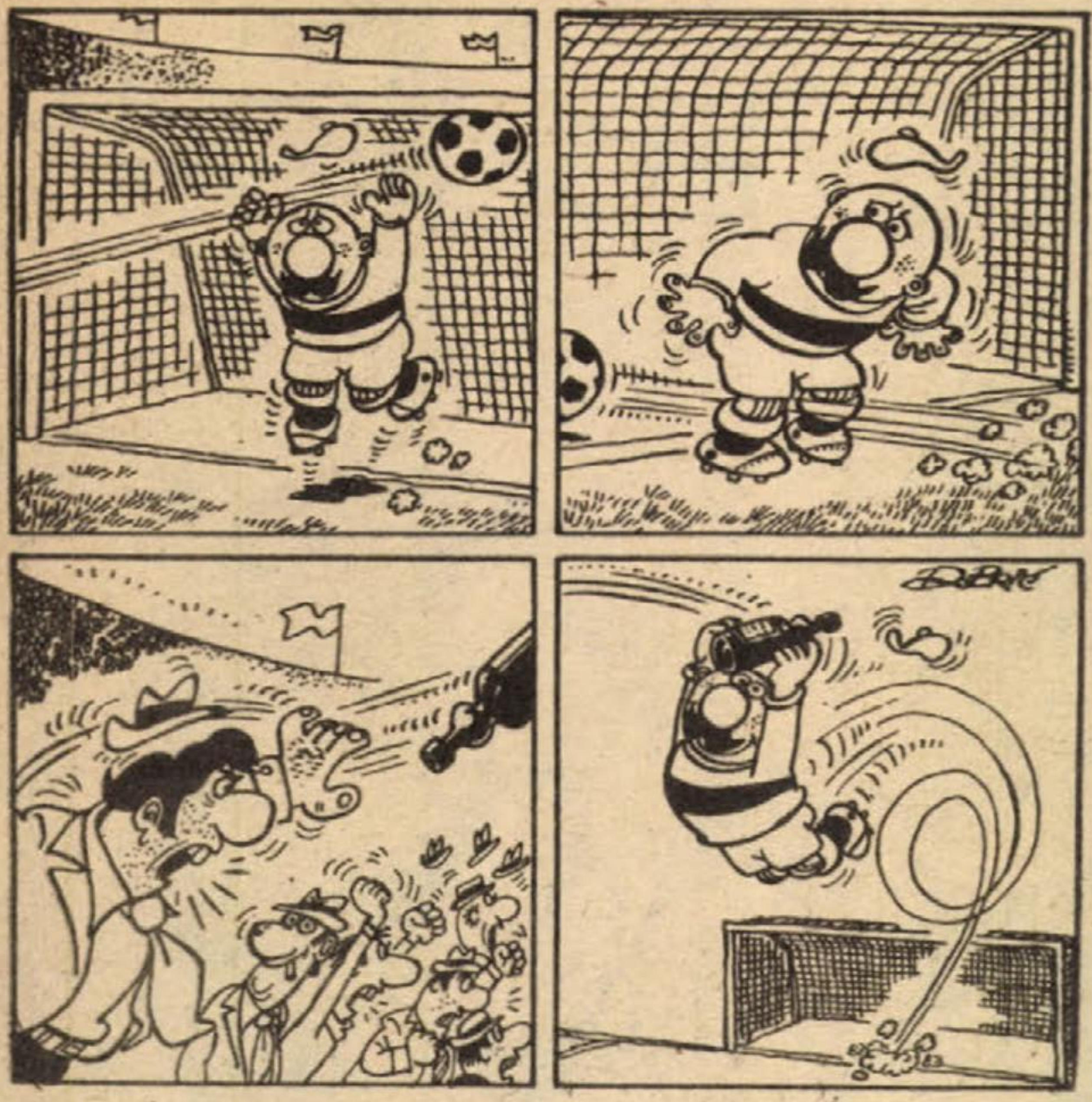

EMLÉKFOTÓ

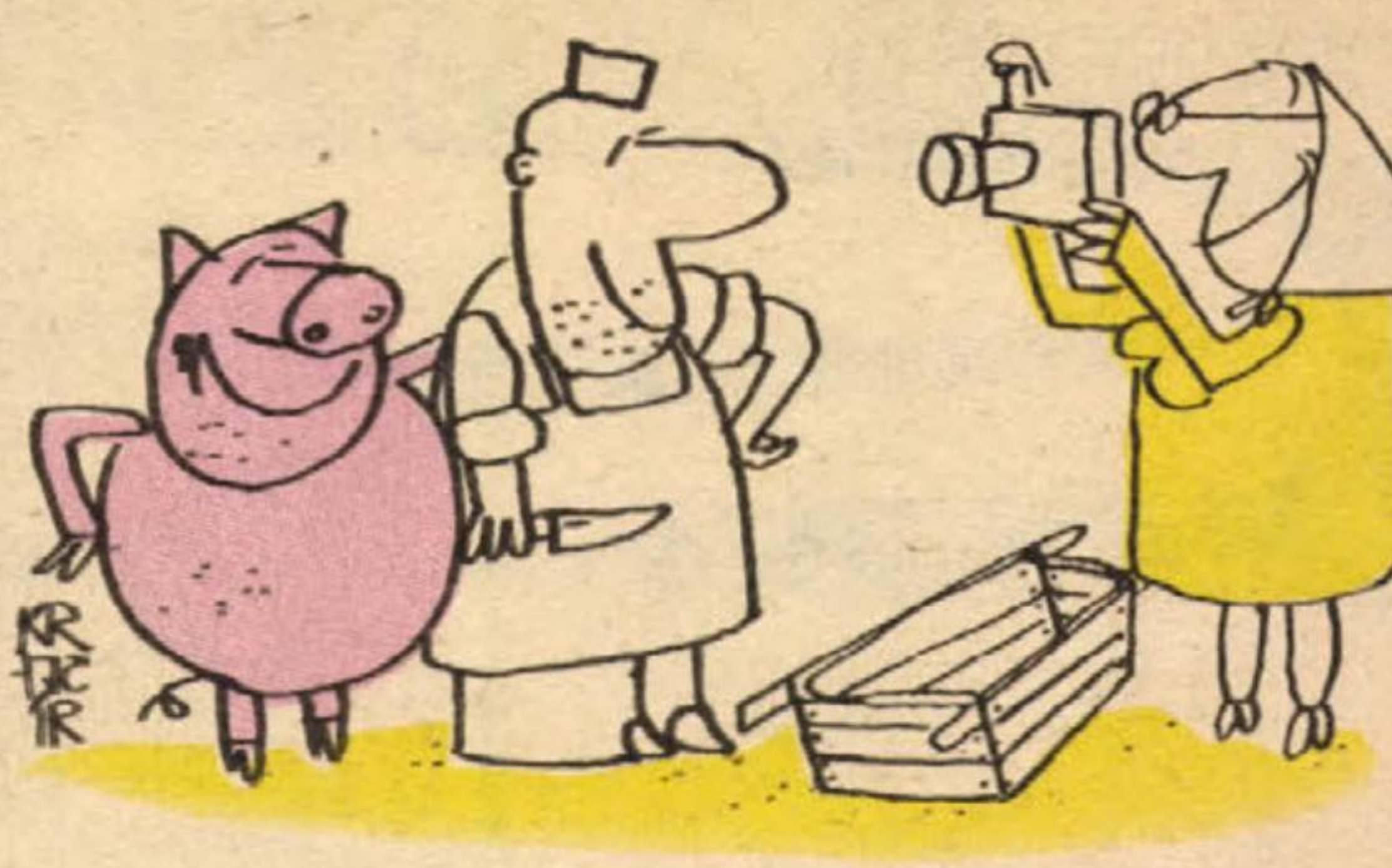

HOLDKÓROS A HÁZTETŐN

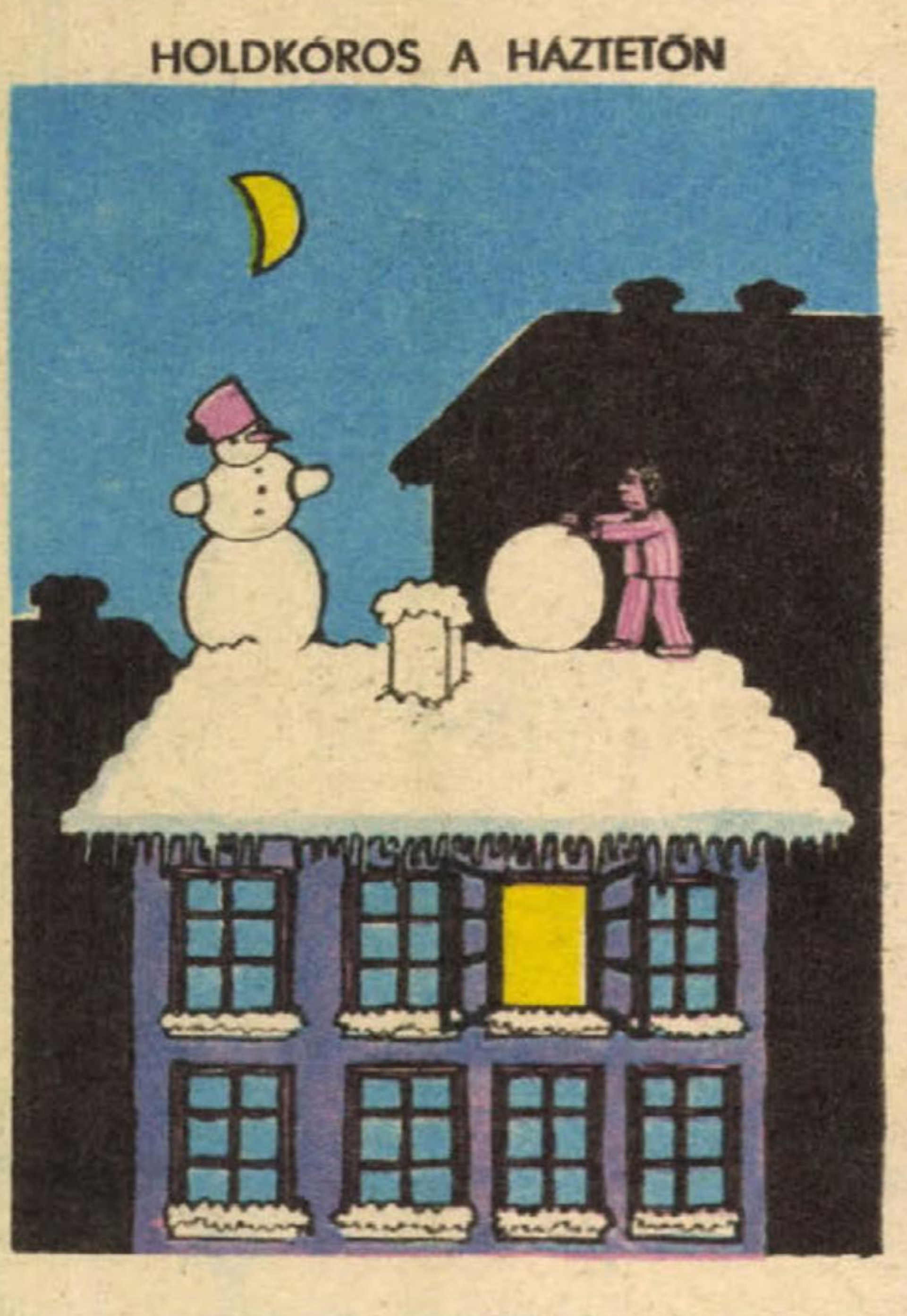

MUNKASZERVEZÉS

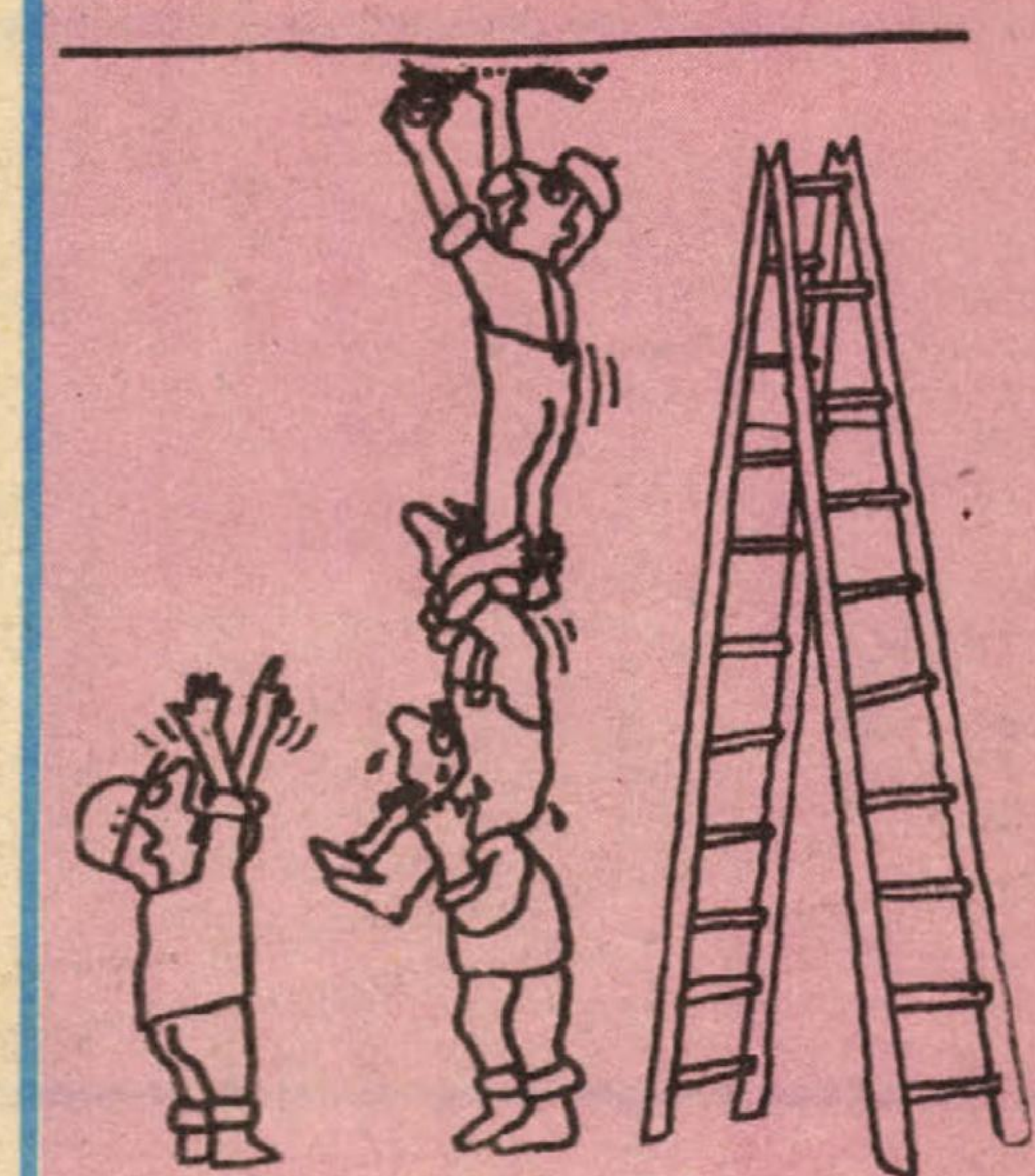

MINDENT A GYEREKÉRT!

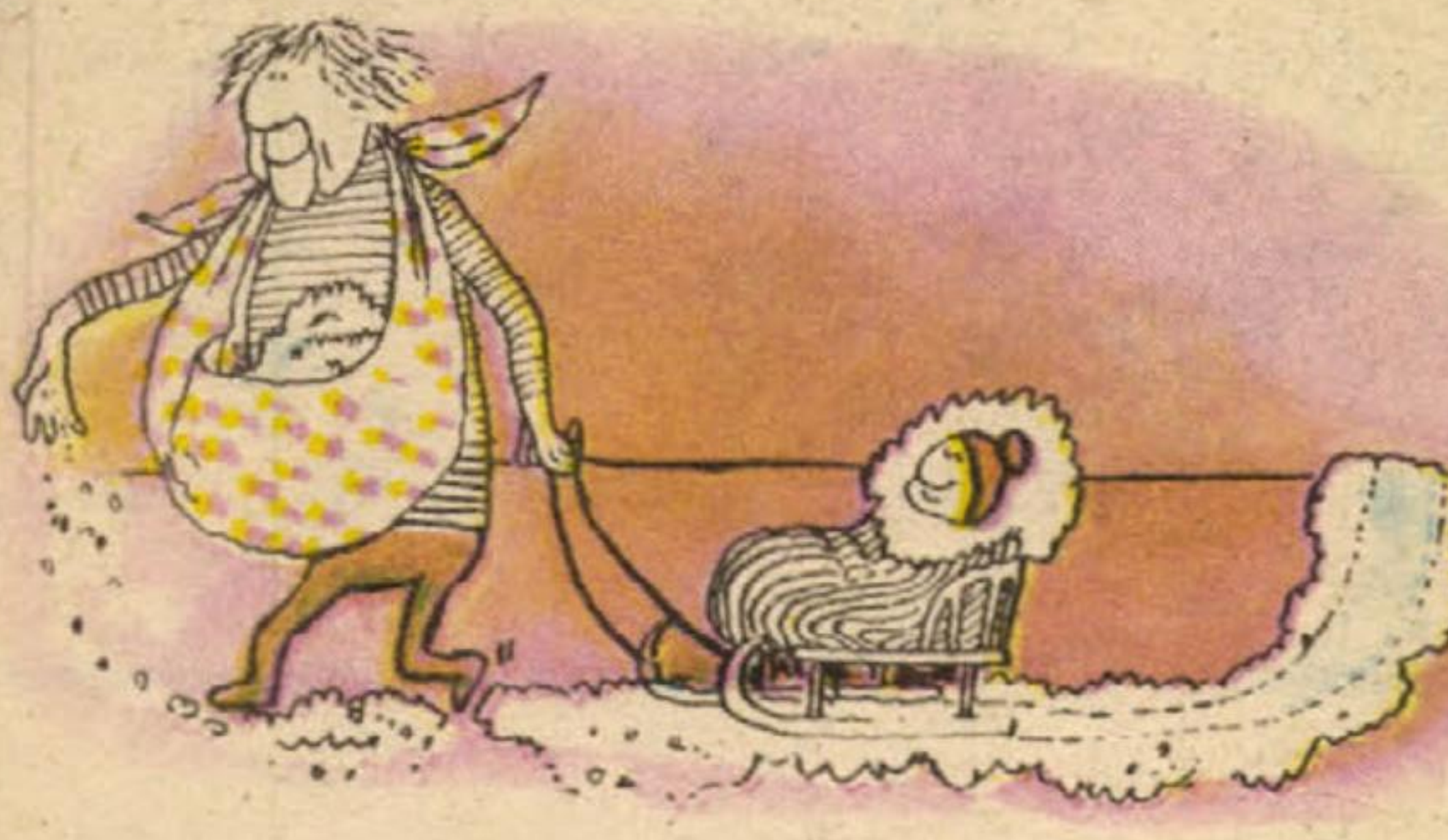

SZILÁNKOK

ENYHE CÉLZÁS

— Kitálaltam a levest. Ízlik?

— Szívecském, figyelembe kellett volna venned, hogy vasárnap van, egy óra tíz perc, és a rádióban jó ebédhez szól a nóta!

PÉNZ

Z.-nek annyi pénze van, amenynyiért már elvárhatja a barátnőjétől, hogy tiszta szívvel, önzetlenül szeresse.

EZ IS MEGOLDÁS

A szomszédban napirenden voltak az éjszakai botrányok. A garázda férj minden este ittasan tért haza, és ilyenkor megverte a feleségét. Amióta az asszony sikeresen elvégzett egy karate-tanfolyamot, csendesek nálunk az éjszakák...

VÁLASZ

— Hogy megy a sorod?

— Remekül. De tudnod kell, hogy hazudós vagyok...

FANTASZTIKUS

Látván, hogy a házasulók menynyire nem illenek egymáshoz, az anyakönyvvezető az utolsó pillanatban meggondolta a dolgot és nemet mondott.

ZENEMŰVÉSZ

— Tehát megegyeztünk, művész úr, a gázsi összegében, a fellépés időpontjában, a műsor időtartamában.

— Még van egy kikötésem. A hangszerem szállításáról önöknek kell gondoskodniok. Nem kívánhatják, hogy én cipeljem.

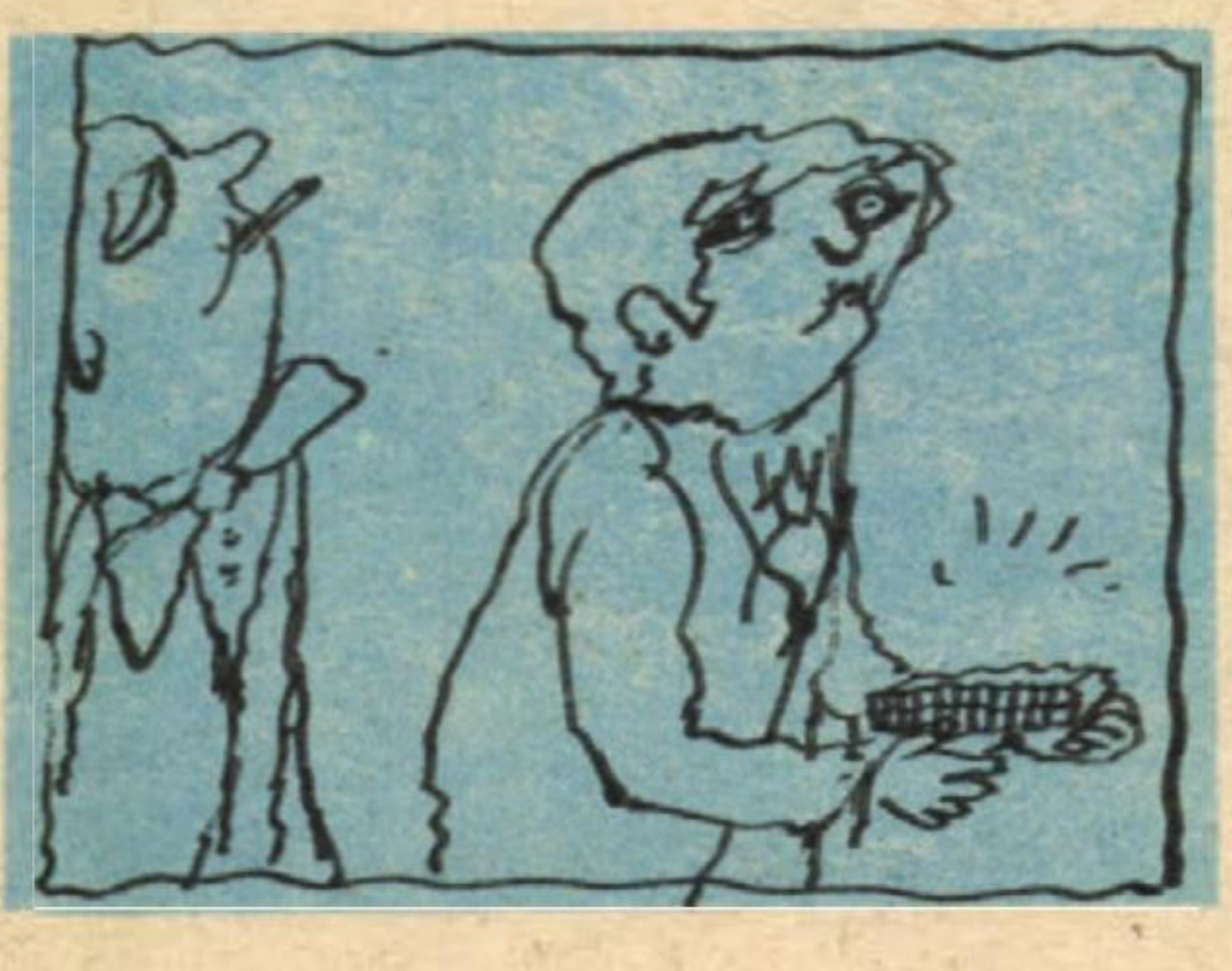

— Természetesen. Milyen hangszeren játszik?

— Szájharmonikán.

MAI IDŐK

— Rendben van, nagypapa, ha mindenáron szeretnél egy unokát, a srác nevelésének költségeit neked kell vállalnod...

A TÁRSASÁG KEDVENCE

Z. nem azért olyan népszerű a társaságban, mert remek sztorikat tud mesélni, hanem azért, mert figyelmesen, nagy lelkesedéssel végig tudja hallgatni a legunalmasabb történeteket is.

HANGVERSENY AMERIKÁBAN

A zongoraművész meghajolt a reflektorok fényében, aztán leült a zongoraszékre és így szólt:

— Ez igen! A Smith-féle zongoraszékek utolérhetetlenek!

Aztán ismét meghajolt, felvette a reklámért járó tiszteletdíjat és hazament.

AZ ELSŐ SZERELEM

— Boldognak látszol.

— Először vagyok szerelmes.

— Először az életedben?

— Dehogy. Ezen a héten.

KÉRDÉS

A nem működő telefont is Bell találta fel, vagy egy hazai szakember?

A GARÁZDA PROBLÉMÁJA

— Holnap este hét és nyolc óra között kibe kössek bele?

KARAKTER

Brahovácz meséli:

— A feleségem kívánságára vettünk egy autót, mert a társaságban már mindenkinek van autója. Ő ül a volánnál, én továbbra is a kocsi mellett gyalogolok...

TÖMEGKÖZLEKEDÉS

Manapság a tömegközlekedést kizárólag a lakatlan szigeteken tudják tökéletesen, zökkenőmentesen lebonyolítani.

Galambos Szilveszter

AUTÓPIAC

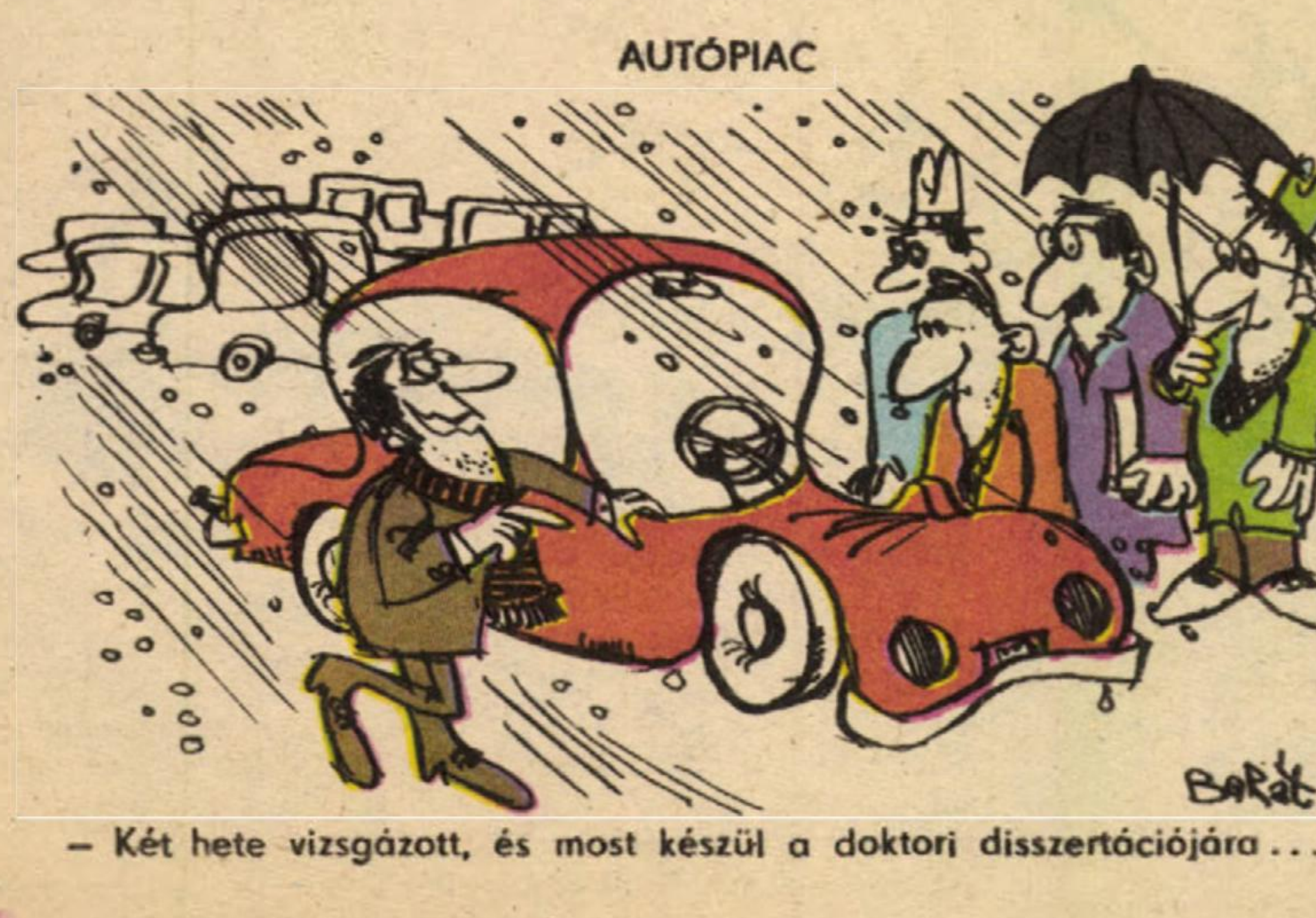

— Két hete vizsgázott, és most készül a doktori disszertációjára...

VEZETŐK IS ELKEZDHETIK

A következő fontos problémára a Rádióújság hívta fel a figyelmemet. „Még mindig akadnak vezetők, akik nem engedik dolgozóiknak a munkahelyi rádiózást, bármennyire is bebizonyított tény, hogy ezzel csak munkakedvük nőne, mi több, kevésbé egyhangúan telnének napjaik."

A másik cikk a rádiós tornáról szól. Kipellengérezi a vezetőket, akik idegenkednek attól, hogy bevezessék e frissítő gyakorlatokat. Pedig az erre fordított idő százszorosan megtérülne, hiszen az ülőmunkát végzők torna után felfokozott kedvvel vetnék magukat az aktákba.

Az említett cikkeknek teljes mértékben igazuk van!

Közismert, hogy hivataljainkban olyan megfeszített tempóban folyik a munka, hogy néhányan fel sem tudnak pillantani íróasztaluk iratkupacából. Meg kéne őket egy kicsit mozgatni, még mielőtt figyelmük lankadni kezdene!

A rádió hallgatása pedig feltétlenül üdvözítő lenne, főleg az egyhangú ügyfélfogadások idején. E célra ajánlanám a Harsan a kürtszó című műsort, de még a déli harangszó is megteszi, hiszen a súlypont úgyis a teljes hangerőn van, amivel elnyomjuk a panaszos unalmas fecsegését.

Fogalmazvány mellé az Édes anyanyelvünk „hallgatandó", értekezlet közben viszont a Szabó családra figyeljünk, ne mondhassák ránk, hogy beszűkültünk, és felszólalásainkban csak a kollégáink magánéletével tudunk foglalkozni. Hasznos lehet még a Ki nyer ma? című adás váratlan ellenőrzés esetén, mert ha netántán nyeretlenek is maradnánk, szemünket lehunyhatjuk és átadhatjuk magunkat a muzsika élvezetének. Miután az ellenőr őrjöngve elrohant, hallgassuk tovább a zenét és fokozzuk munkakedvünket.

Remélem, hamarosan visszaszorítjuk azokat, akik hátráltatják a munkahelyi rádiózás és testnevelés ügyét. Eljön még az idő, amikor maguk a vezetők is részt vesznek a nemzeti tornamozgalomban. Sőt, akár nemzetközivé terebélyesedhet e nemes kezdeményezés!

Szinte már látom magam előtt, amint az ENSZ főtitkára egy elnyúló vita közben felállítja a közgyűlést és páros lábbal hosszasan szökdelni kezd . . .

(selmeczi)

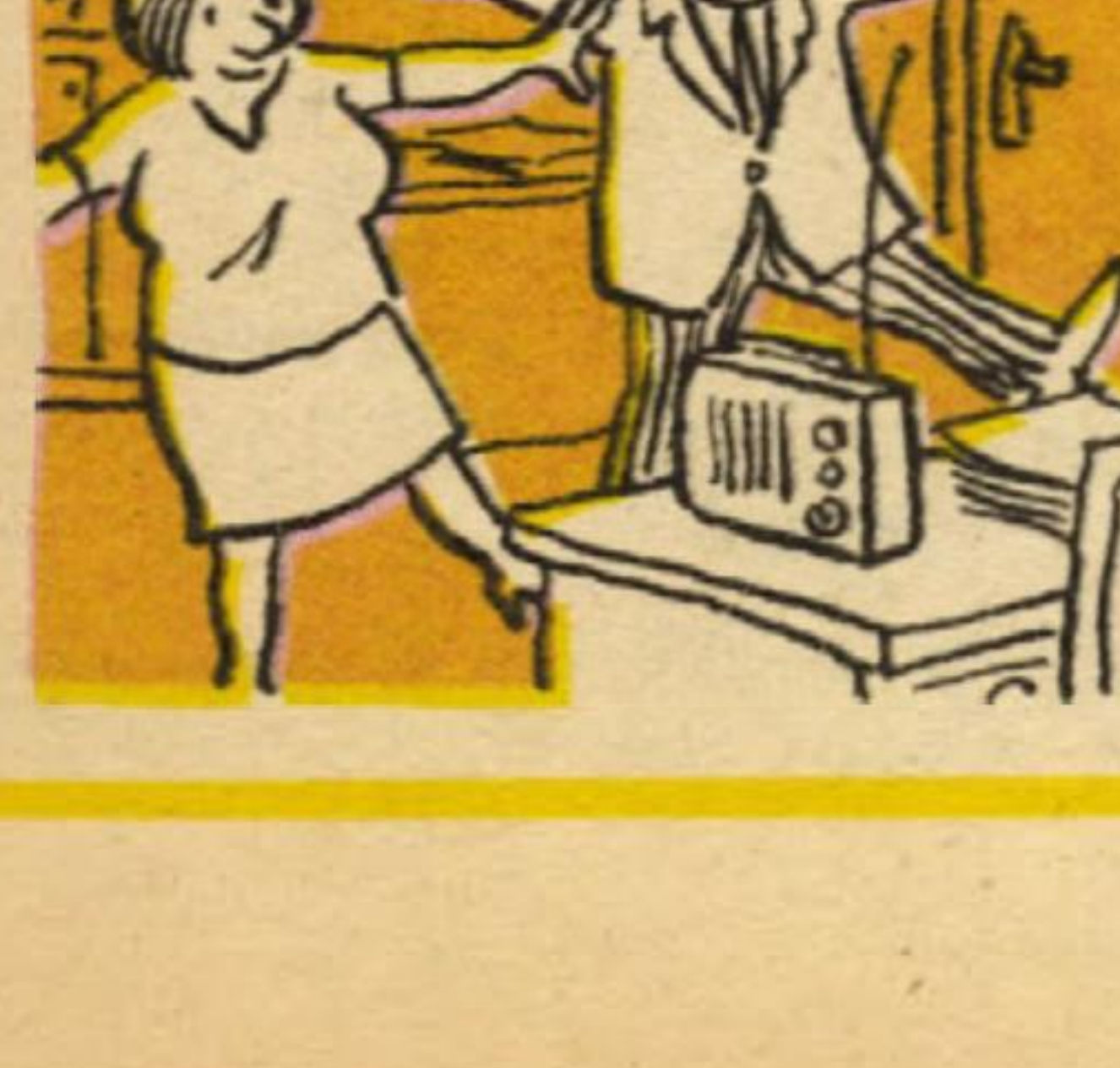

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

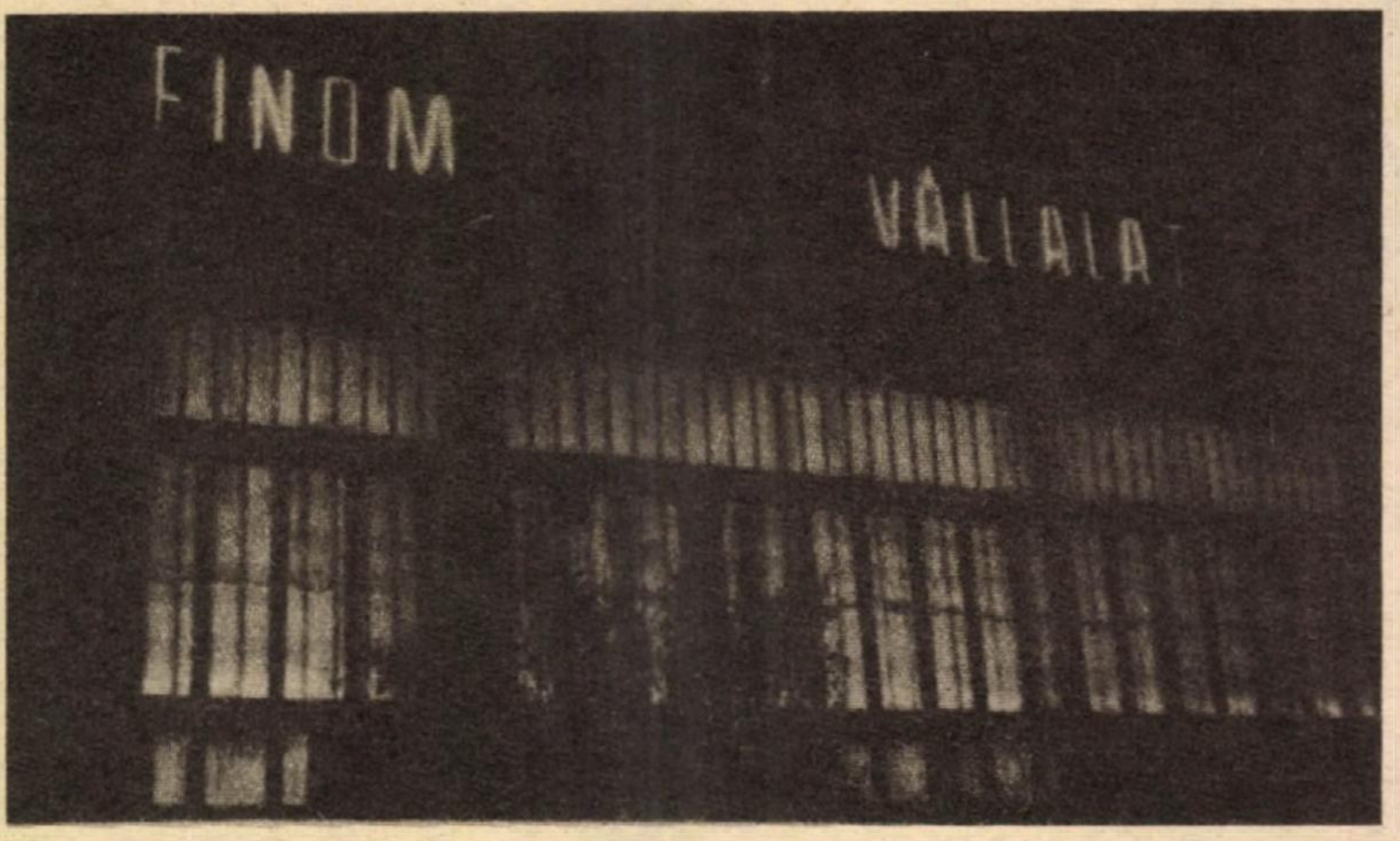

Ez talán az „élüzem" kifejezés igényesebb változata lenne?

(Baján, a Finom Posztó Vállalatnál fotózta Puskás Tibor)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

TÓTÁGAS

Színes, vidám, zenés gyermekfilm

Milyen az élet szülők nélkül?
Sok zene, tánc, móka, mulatság!

Hurrá, gyerekek, szülessünk lombikból!

(A Magyar Nemzet hirdetései között fedezte fel dr. Pozsgai Jenő)

de. 10 és du. fél 4 órakor.

Ballagó idő

A film Fekete István műve nyomán készült, Fejér Tamás rendezésében.
A rendező már több művét is feldolgozta Fekete Istvánnak, így A Tenkes kapitánya, A beszélő köntös c. ifjúsági regényeket.
Kísérőműsor: Erő.

A Tenkes kapitányát történetesen Örsi Ferenc írta, A beszélő köntöst pedig Mikszáth Kálmán. A többi stimmel.

(A szombathelyi Savaria mozi plakátján fedezte fel Csillei Béla)

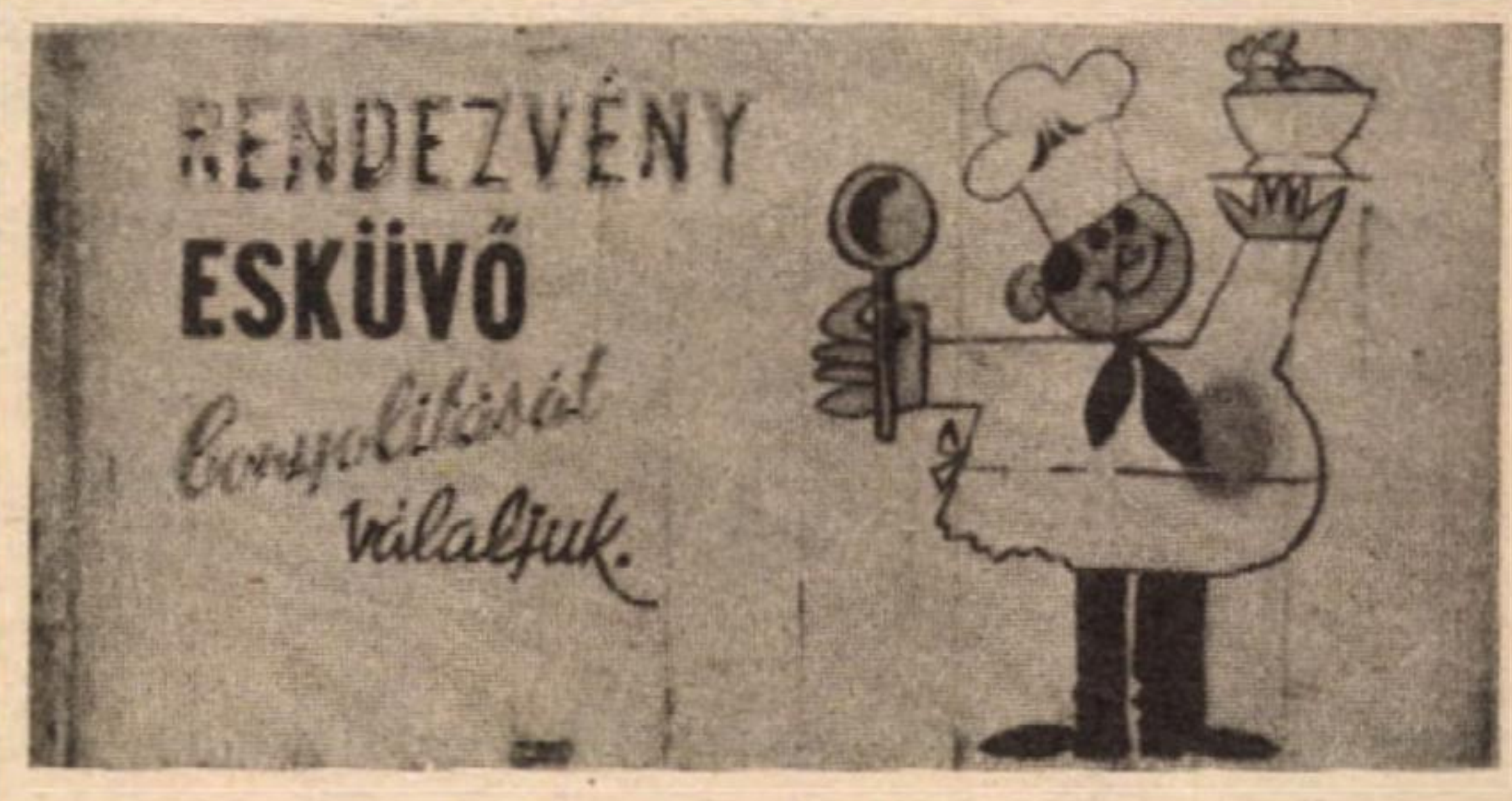

Nehogy túl egyszerű legyen?

(Hőgyészen fotózta Illés Zoltán, kalaznói olvasónk)

ÉRMEK ÉS ÉRDEMEK

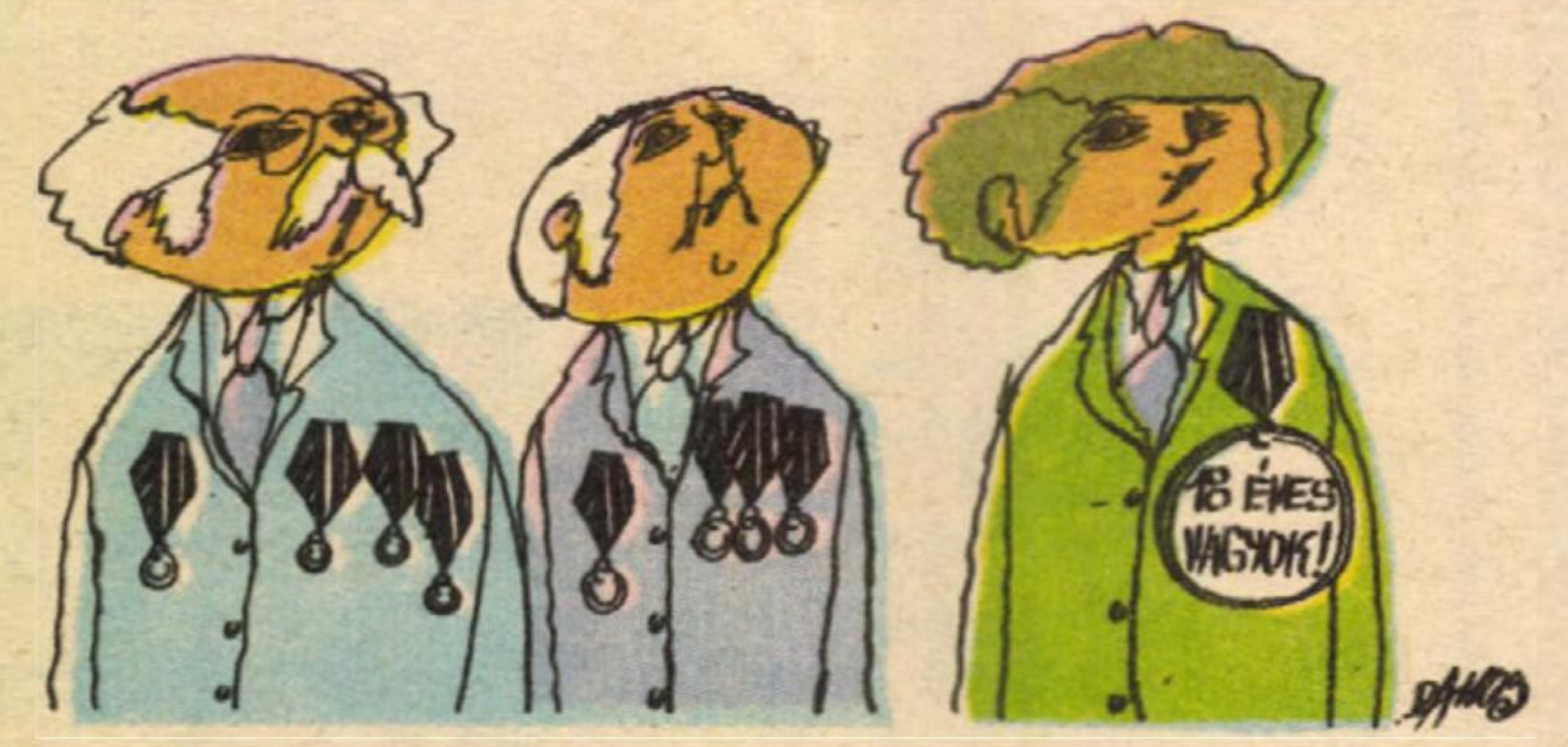
18 ÉVES VAGYOK!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

20%-OS ÁRENGEDMÉNY A LAKOSSÁGNAK

Most rendelje meg!

A Fővárosi Takarító Vállalat február 28-ig árengedménnyel vállalja az alábbi szolgáltatásokat:

LAKÁSTAKARÍTÁS (tel.: 175-126)
SZŐNYEGPADLÓ- ÉS BÚTORKÁRPITTISZTÍTÁS
PARKETTCSISZOLÁS—LAKKOZÁS
FALRADÍROZÁS
FERTŐTLENÍTÉS—ROVARIRTÁS

Felhívjuk a figyelmet, hogy 1977-re a lakótelepi lakások nyílászáróinak tisztítására

LAKÁSKARBANTARTÓ SZERZŐDÉS KÖTHETŐ KERESKEDELMI KIRENDELTSÉGEINKEN

március 1-től kezdődő munkavégzésre.

Budapest VIII., József körút 49.
Tel.: 339-564, 141-947.

Budapest XI., Vahot u. és Tétényi u. sarok, szolgáltató centrum. Tel.: 860-023.

Budapest XIV., Rákosfalvai park 3/cd, szolgáltató centrum

Aszongyák

hogy altatógépet szabadalmaztatott az Arizona állambeli Phoenixben egy William Cook nevű ember.

Cook magyarul szakácsot jelent, hát ezt jól kifőzte az az arizónai szakács, altatógép, ez csodálatos találmány, már csak azért is, mert altatógépet nem lehet otthon a fiókban kilószámra tárolni, mint a receptre felírt altatókat, és ha ez az altatógép beválik, nem mondhatja többé senki, hogy mennyit kell az embernek az életben nyelnie, amit sokan azért mondtak, mert beleszámították azt a jó néhány szem altatót, amit fölöslegesen lenyeltek, csak azért, mert olcsó és nem ráz, apropó nyelés, ha valamivel több technikai ismeretem volna, én is tudnék egy ügyes altatógépet szerkeszteni, az elgondolásom végtelenül egyszerű, a gép egy műanyag torokkal rendelkezne, amely elnyeli a szomszéd lakásban teljes erővel harsogó veszekedési, lemezjátszó-, magnó-, tévé- és rádióhangokat, ugye nem rossz az elgondolás, legfeljebb akkor lenne egy kis baj, ha a gép meghibásodna, mert a torkán akadna egy szálkás táncsláger, vagy egy émelyítően édes cukrosan szentimentális dalos szerelmi vallomás, de ez se lenne olyan nagy dolog, hiszen ki lehetne hívni a szervizt, és a szegény ártatlan zajnyelő altatógép nyugodtan nyelhetne és szenvedhetne tovább a tulajdonosa helyett.

Lehet azonban, hogy Önök mindezt üres locsogásnak fogják minősíteni, mondván, hogy minek ilyesmikkel próbálkozni, amikor vannak már régi, jól bevált altatógépek, amelyek unalmas műsorokkal a legmakacsabb álmatlanságban szenvedőt is pillanatok alatt elaltatják.

(gergely)

OPTIMIZMUS

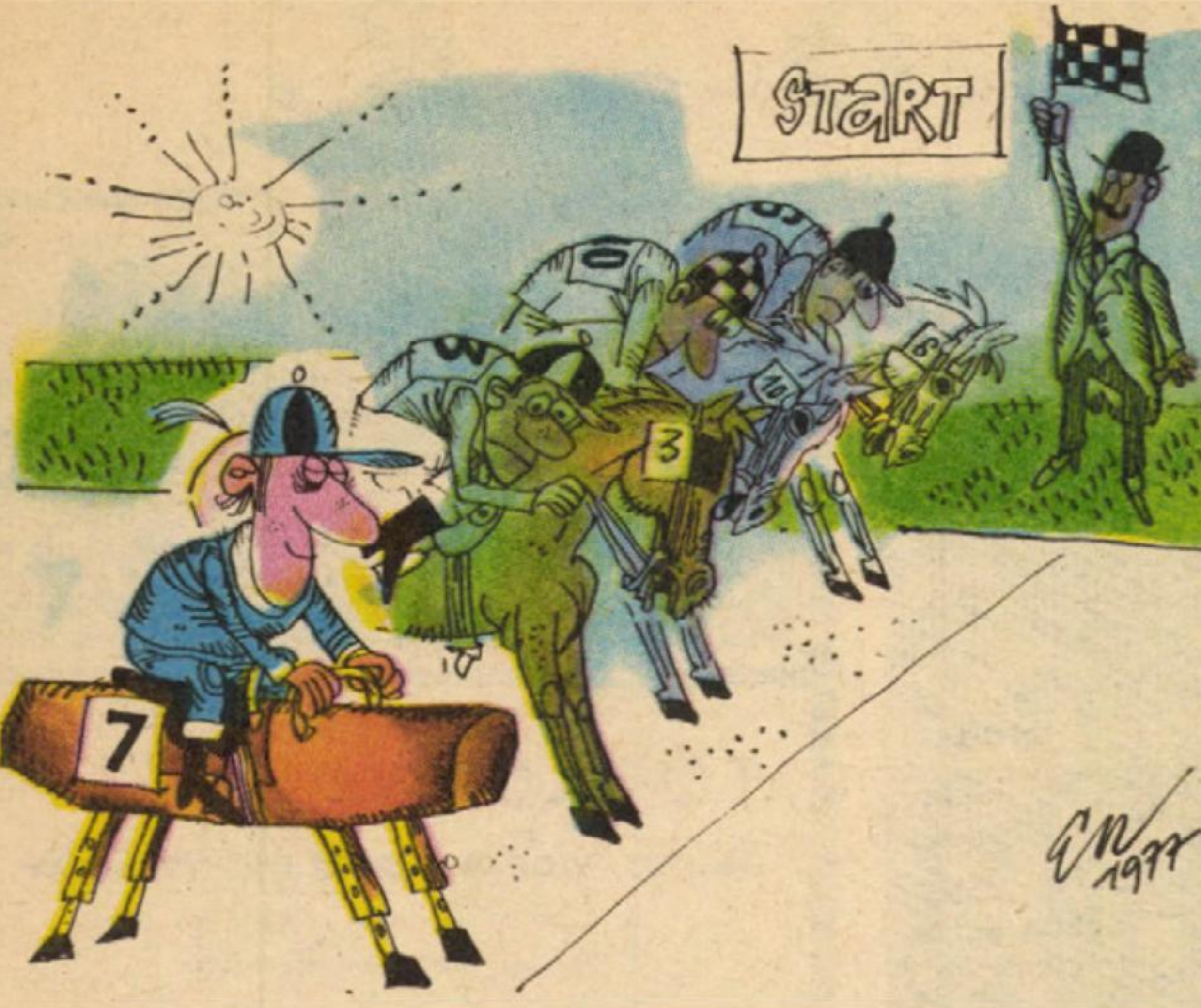

Kekkonenről mesélik

Urho Kekkonen finn köztársasági elnökről több évtizedes pályafutása alatt számtalan adoma és történet született. A Kekkonen-adomák Finnországban megjelent gyűjteményéből közlünk most egy csokorra valót.

*

Az elnök és kísérete megtekintett Lappföldön egy rénszarvas-kiválasztást. Egyszemélyes rénszarvasszánokon tették meg az utat a karámhoz, ahol a kiválasztás történt. Egy meredek lejtőn az elnök szánja megfarolt és egy fának rohant. A balesetet észrevéve az elöl haladó lapp leugrott szánjáról, és caplatni kezdett a magas hóban a baleset színhelyére. Még oda sem ért, már megkérdezte: — Csak nem tört el a szán?

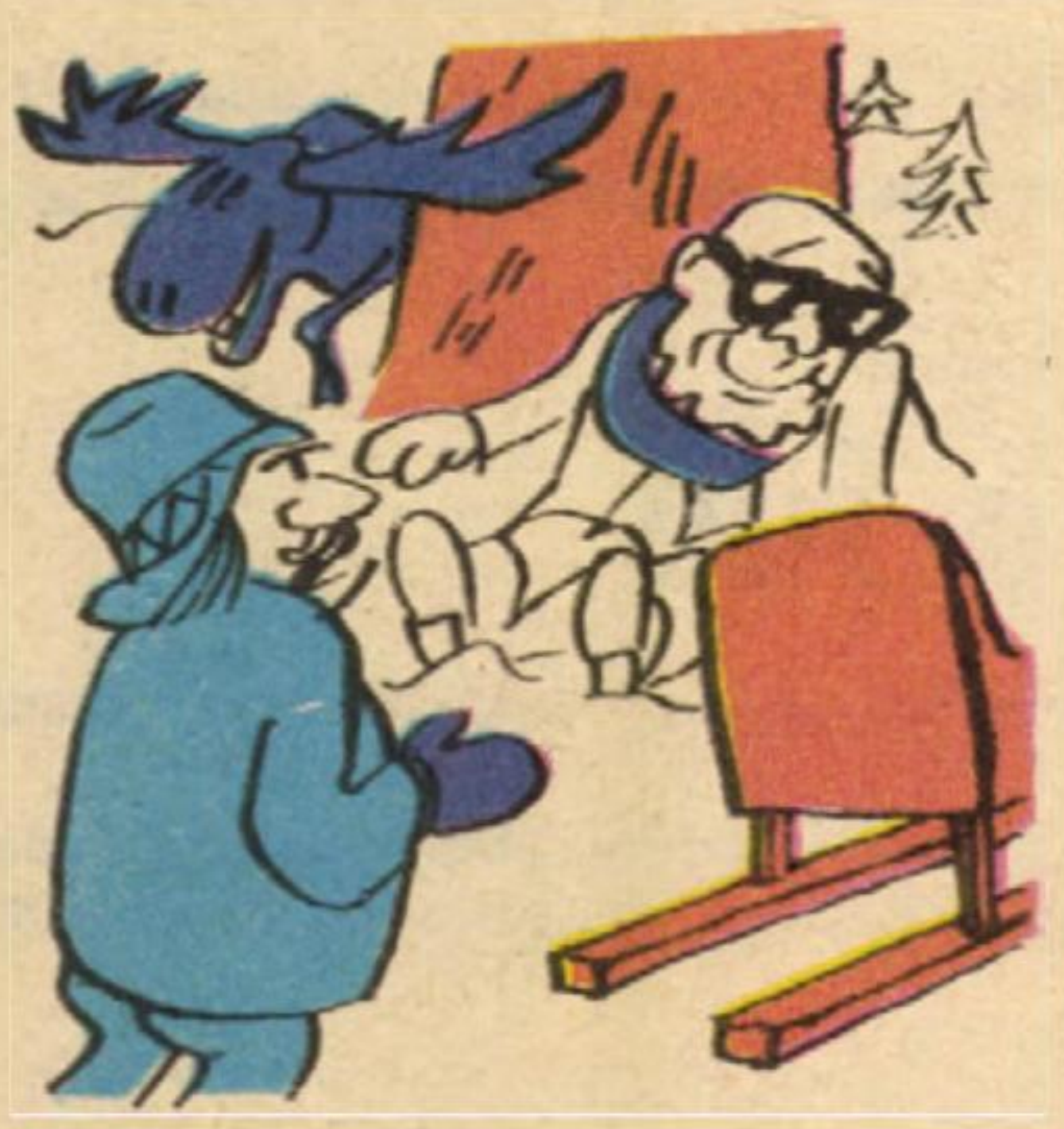

*

Egy helsinki buszmegállóban két iskoláslány a napi tévéműsort böngészi.

— Lesz a „Helló, helló!”

— Az jó, azt megnézzük. Menjünk tovább.

— „A köztársasági elnök beiktatása.”

— Az meg mi?

— Halvány gőzöm sincs. Biztosan valami ismétlés.

*

Erik von Frenckell polgármester és Urho Kekkonen első találkozásakor történt, amikor még mindketten sportvezetők voltak. A kézfogásnál az idősebbik ünnepélyesen és hangosan közölte:

— Frenckell, von.

Mire a fiatalabb hasonló hangsúllyal:

— Kekkonen, Urho.

*

1940-ben Budapesten magyar—finn atlétikai mérkőzést tartottak. A finn csapatot Urho Kekkonen vezette, a Finn Atlétikai Szövetség akkori elnöke. A verseny utáni banketten a finn csapat több tagja meglehetősen felöntött a garatra. Másnap reggel, mielőtt hazaindultak, a csapat vezetője figyelmeztetett mindenkit, hogy a dáridónak vége, tessék abbahagyni az ivászatot. Ennek ellenére néhány óra múlva a vonaton Kekkonen észrevette, hogy az egyik kupéban az asztalkán ott áll egy megkezdett rumosüveg. Szó nélkül odalépett, megfogta az üveget és kihajította a nyitott vonatablakon. Amikor hazaértek Helsinkibe, az egyik győztes atléta megjegyezte:

— Igazad volt, amikor kidobtad az üveget, de azért hozzátehetted volna, hogy „elnézést”.

Jóval később, az atlétikai szövetség által Urho Kekkonen ötvenedik születésnapjára rendezett díszebéden Matti Järvinen a pohárköszöntőben visszatért az esetre, ilyeténképp:

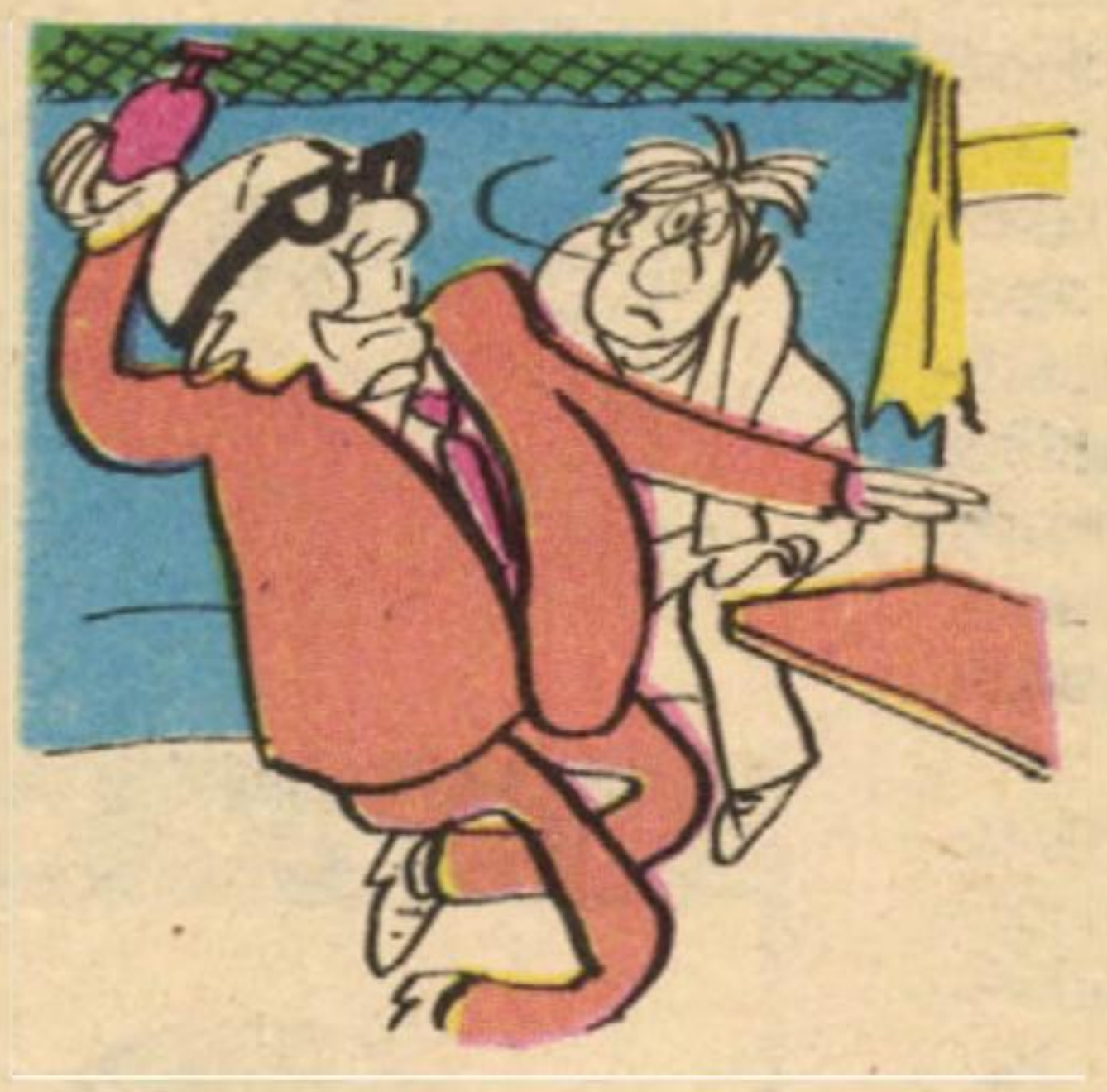

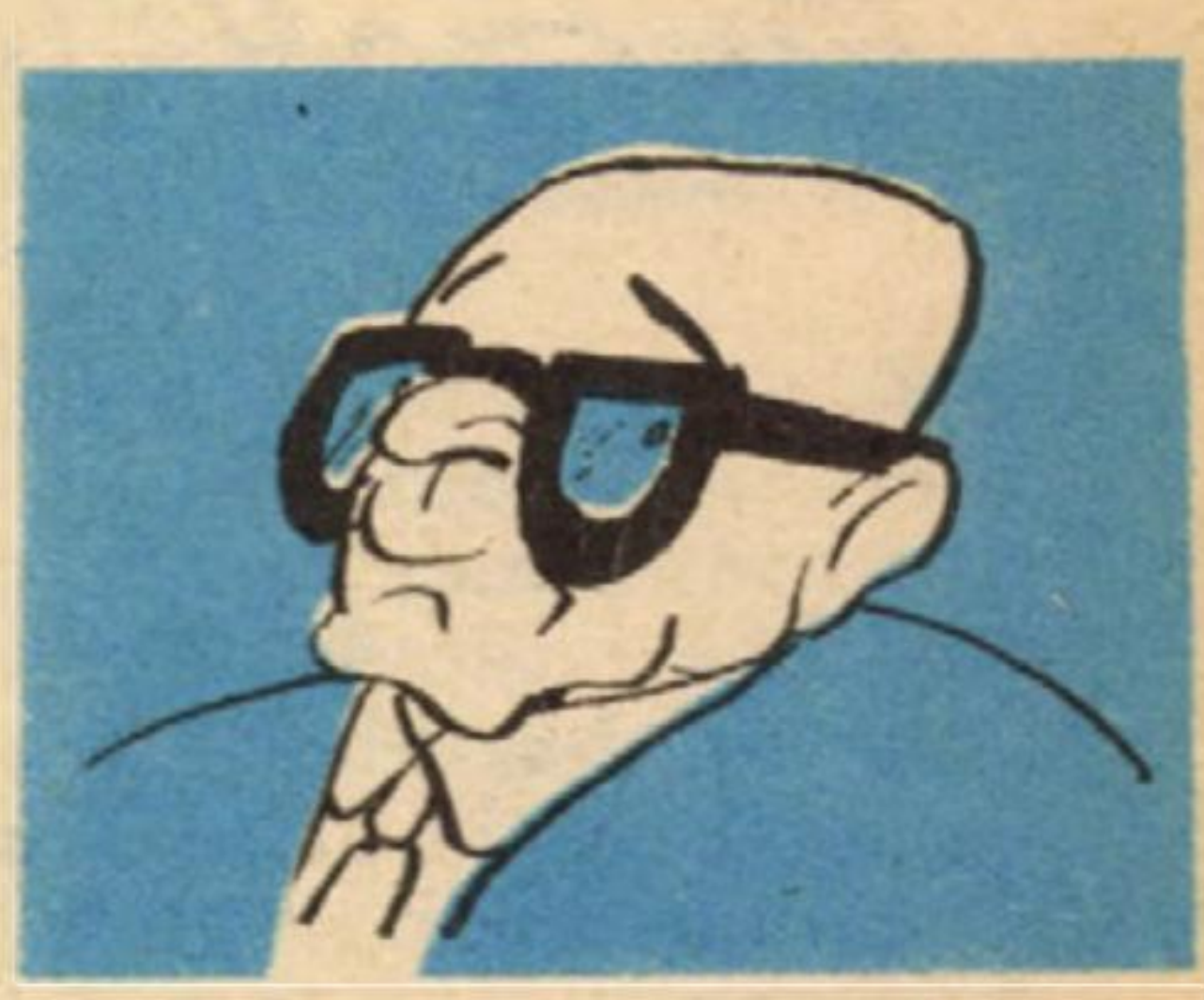

— Ha már elnézést nem kértél, azért annak a rumnak az árát kifizethetted volna!

*

Urho Kekkonen annak idején választási beszédet tartott Savo megye egyik eldugott falucskájában. Mikor befejezte a beszédet, felállt egy öreg gazda és megkérdezte:

— No és mi vitte el a fiatalember haját a fejiről?

Mire Kekkonen tréfásan:

— Hát nem tudja a bácsi, hogy a haj és az ész nem tűri meg egymást?

— Hadd kérdjem meg, hogy melyiket veszítette el először? — tudakolta az öreg.

*

Egy lappföldi kiránduláson Kekkonen elnök mocsárba tévedt, és vészesen süllyedt lefelé. Ha nem jár arra egy erdőmunkás, belevész az ingoványba.

— Tudja, hogy ki vagyok? — kérdezte megmentőjétől.

— Nem én — felelte a másik.

— Kekkonen köztársasági elnök. Amiért megmentett, kívánhat bármit, teljesítem.

Az erdőmunkás hitetlenkedve:

— Igazából?

— Persze, hogy igazából. Megígértem. Mi a kívánsága?

Mire a másik:

— Nehogy elmondja bárkinek is, hogy kihúztam a mocsárbul...

(Gombár Endre fordítása)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A tapasztalt és a tapasztalatlan férj tapasztalatcseréje:

— Boldog vagy? — kérdezi a tapasztalt.

— Nem lehetnék boldogabb! Hónapok óta éljük a mézesheteket.

— Vigyázz, annak is vége szakad egyszer.

— Te vagy a tapasztaltabb, mondd meg nekem, miről veszem észre, hogy véget értek a mézeshetek?

— Arról, hogy már nem segítesz mosogatni a feleségednek, hanem egyedül mosogatsz!

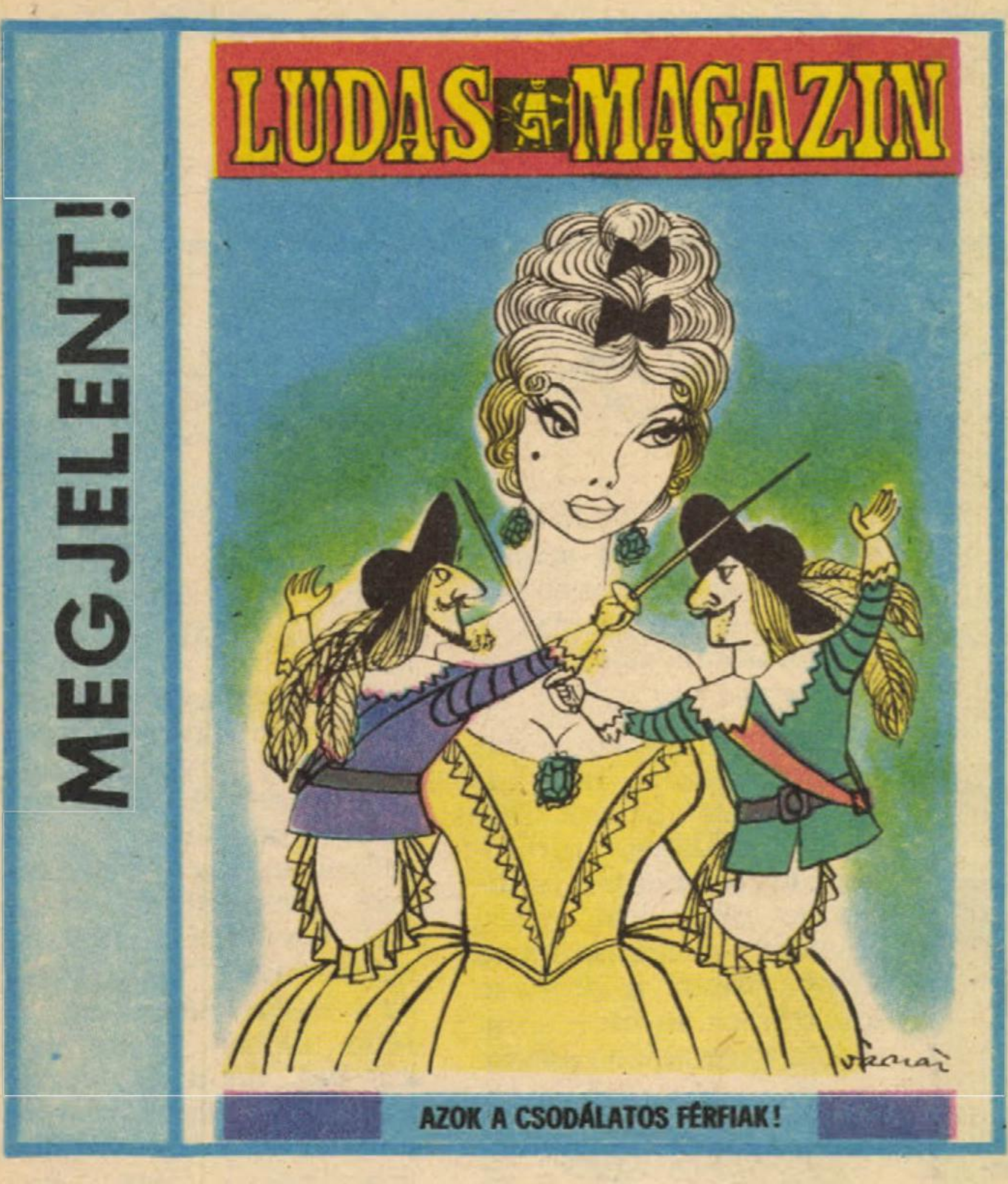
MEGJELENT!
LUDAS MAGAZIN
AZOK A CSODÁLATOS FÉRFIAK!

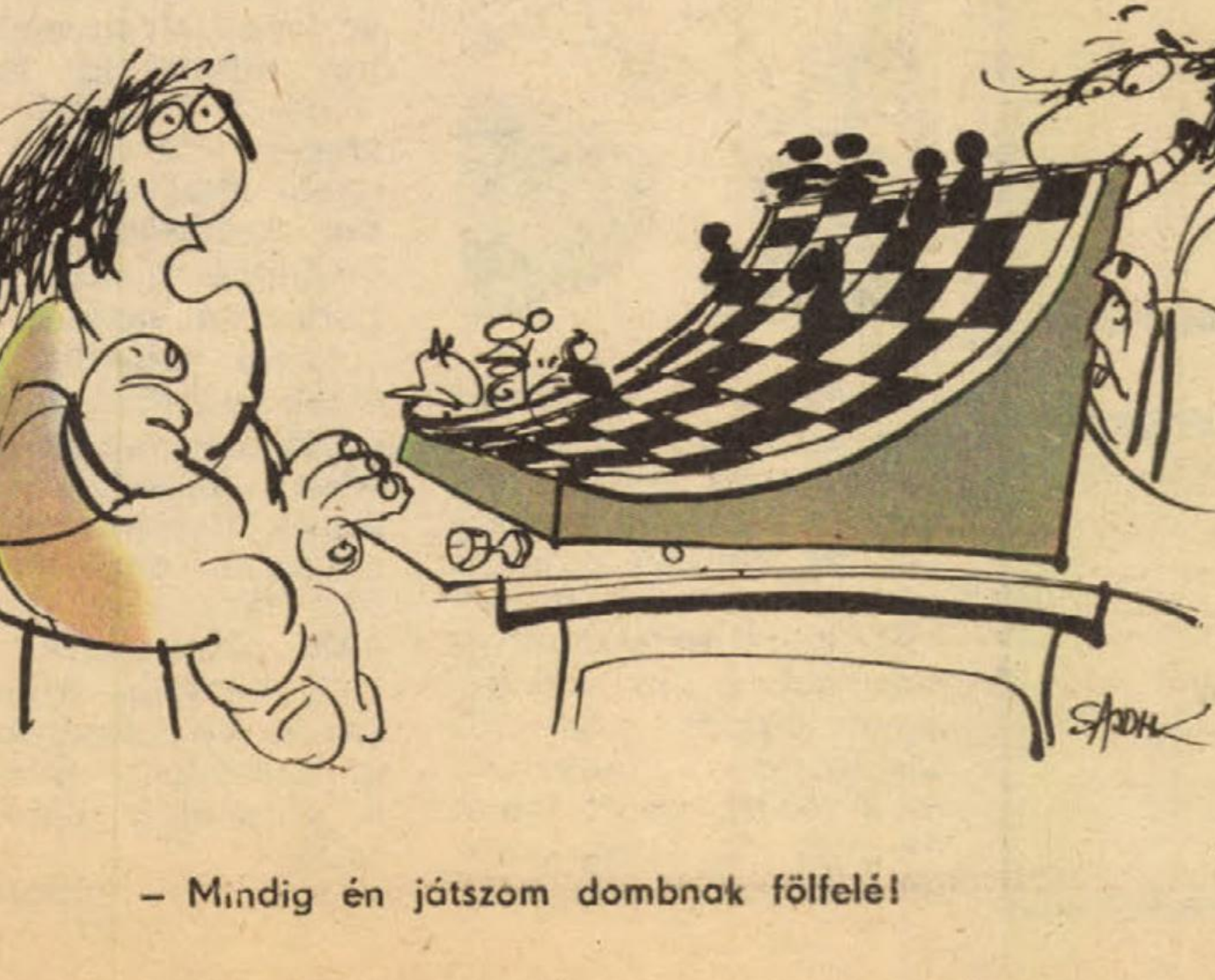

– Mindig én játszom dombnak fölfelé!

FEKETE HUMOR

AUTÓVERSENY

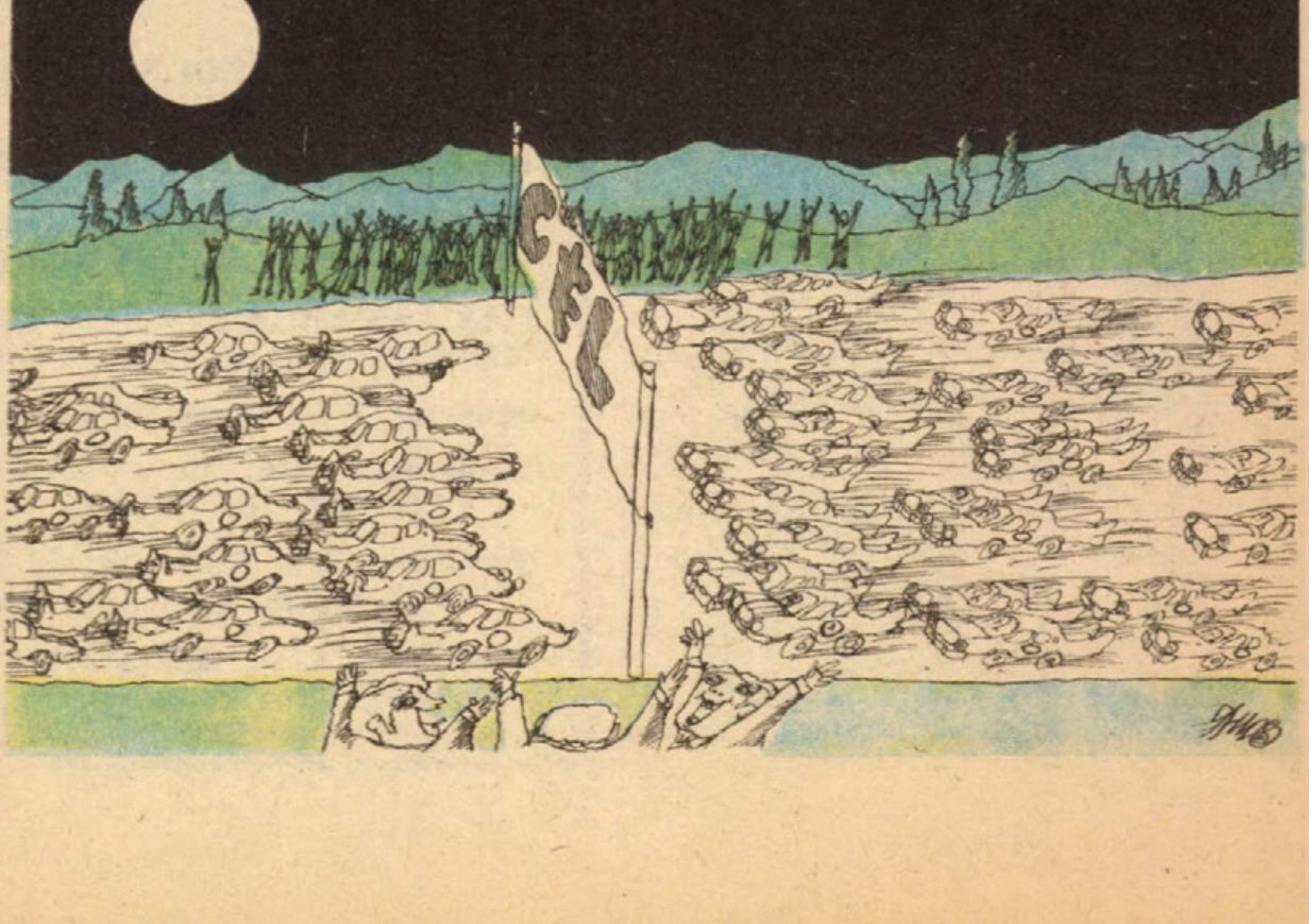

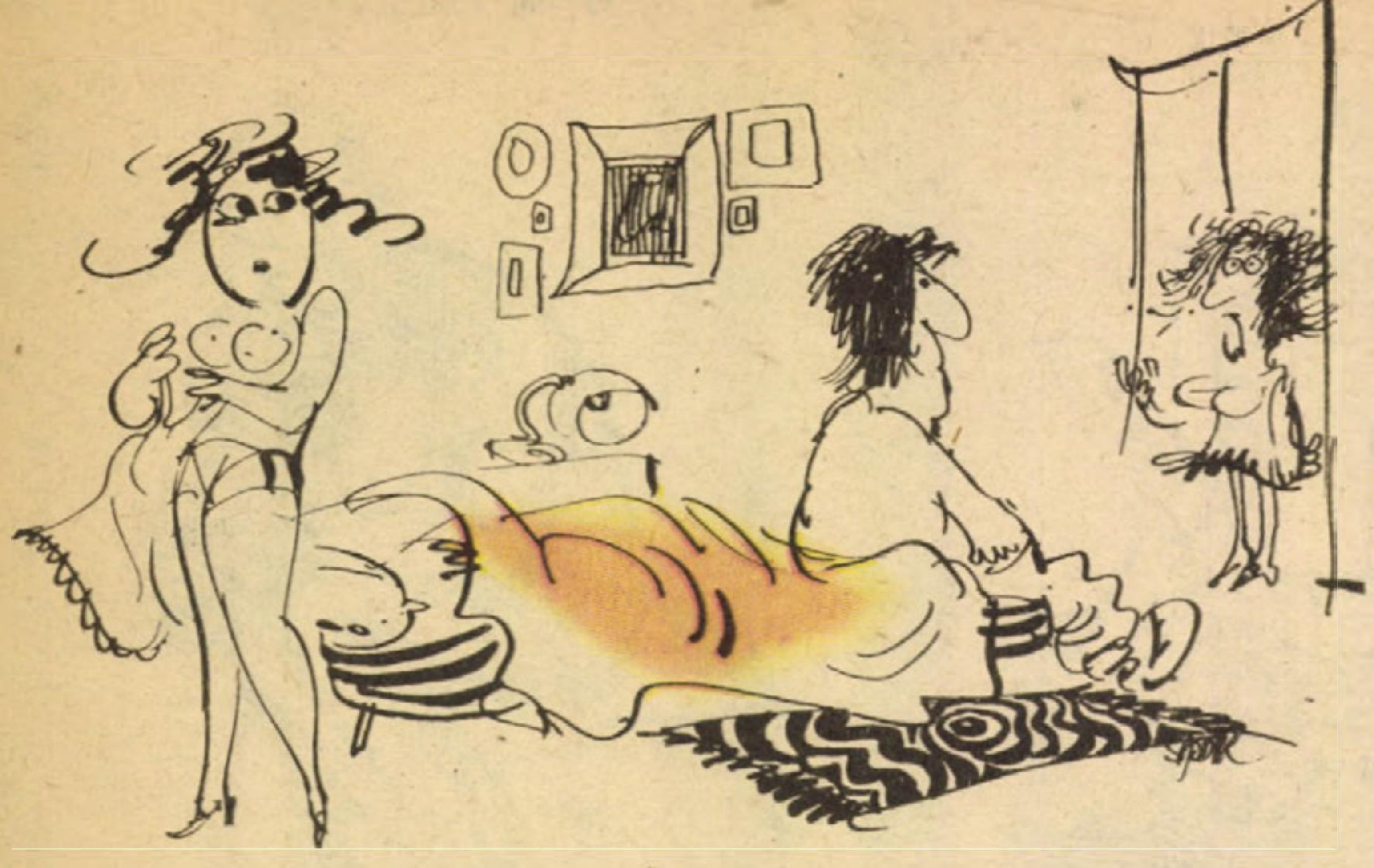

– Már kétszer is voltak itt az OTP-től, sürgetni az ígért gyerekeket!

PROTEKCIÓ

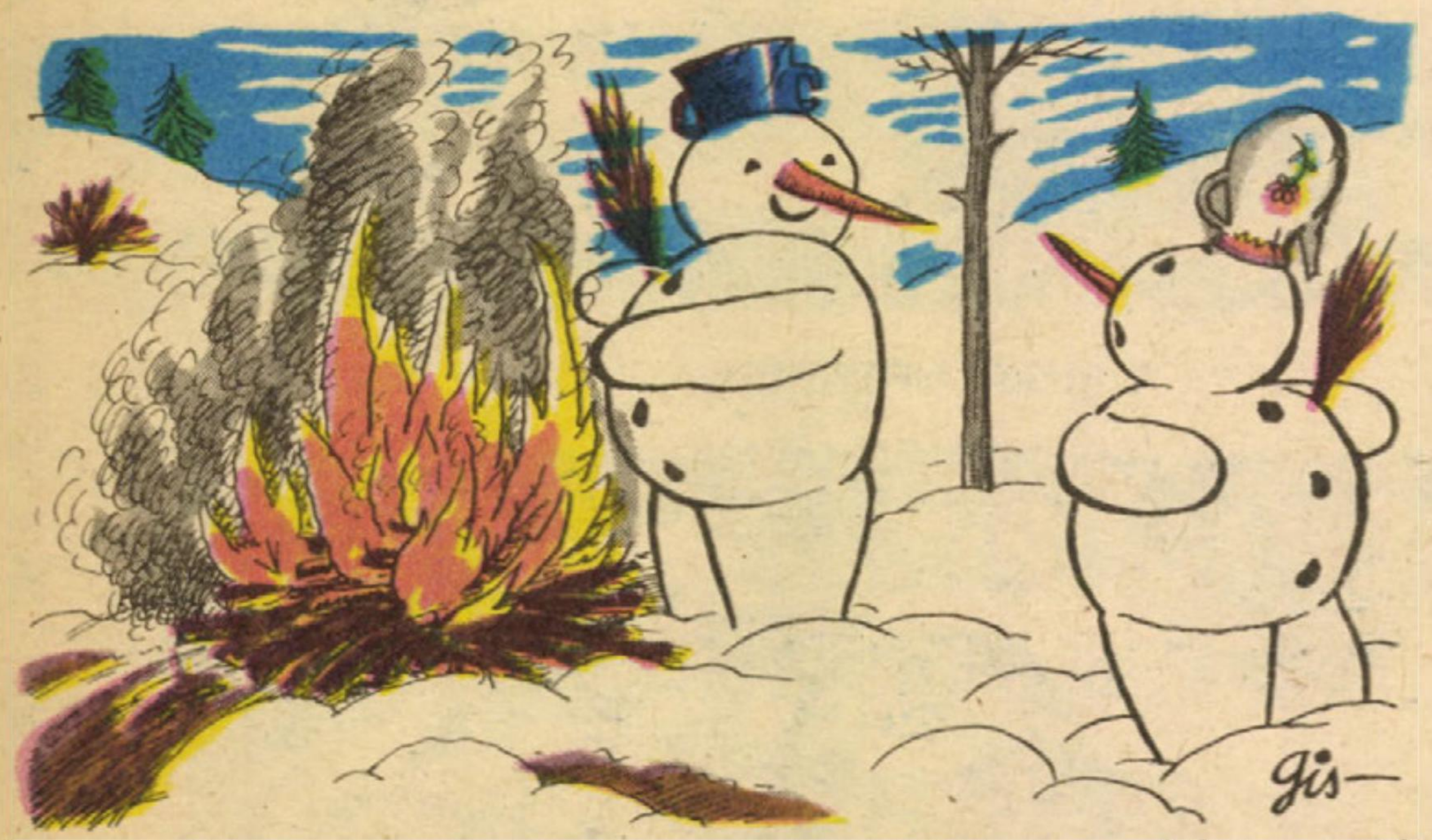

– Nékem magas összeköttetéseim vannak: nem lehet semmi bajom . . .

SZÍNHIBA

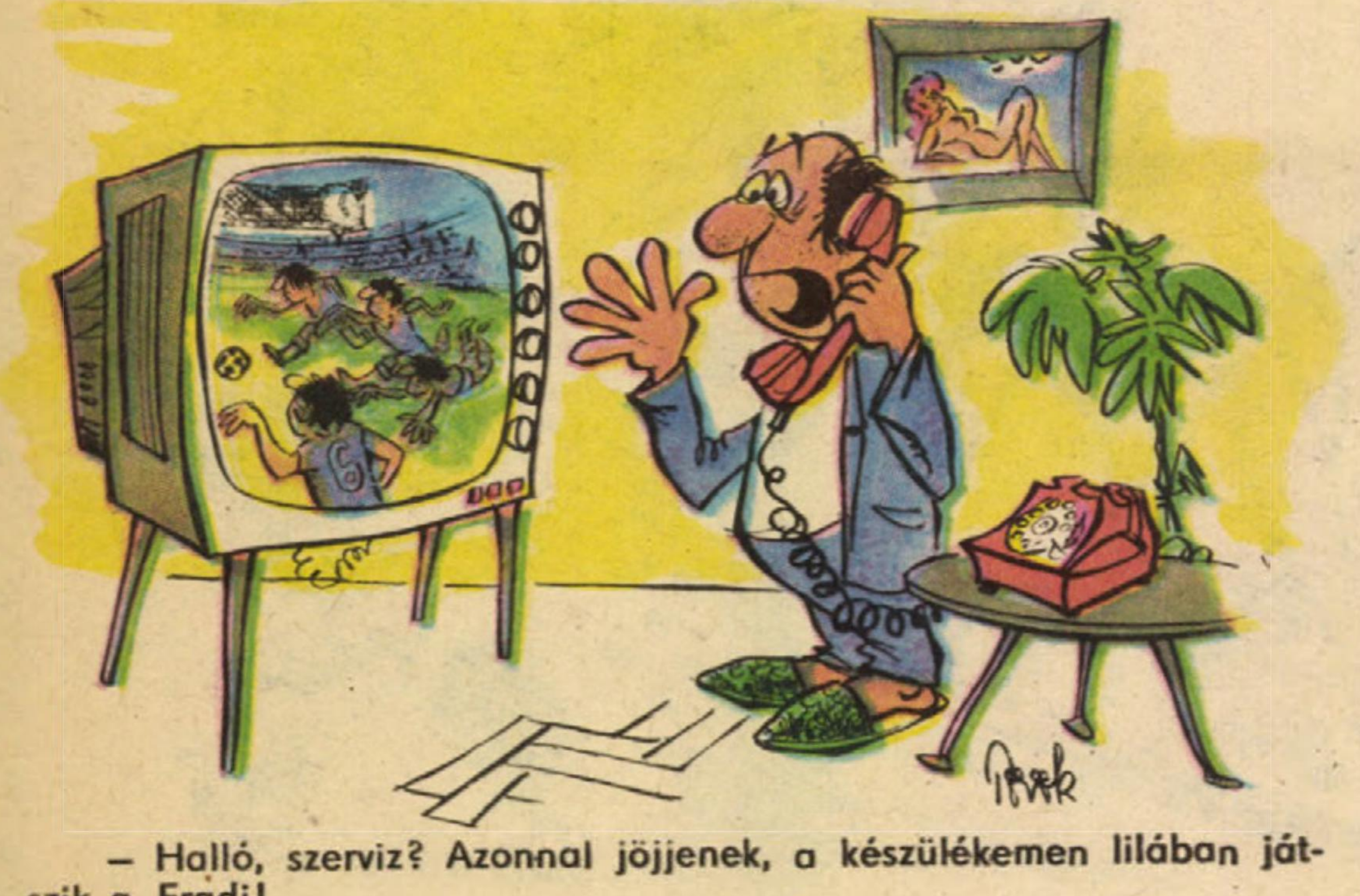

– Halló, szerviz? Azonnal jöjjenek, a készülékemen lilában játszik a Fradi!

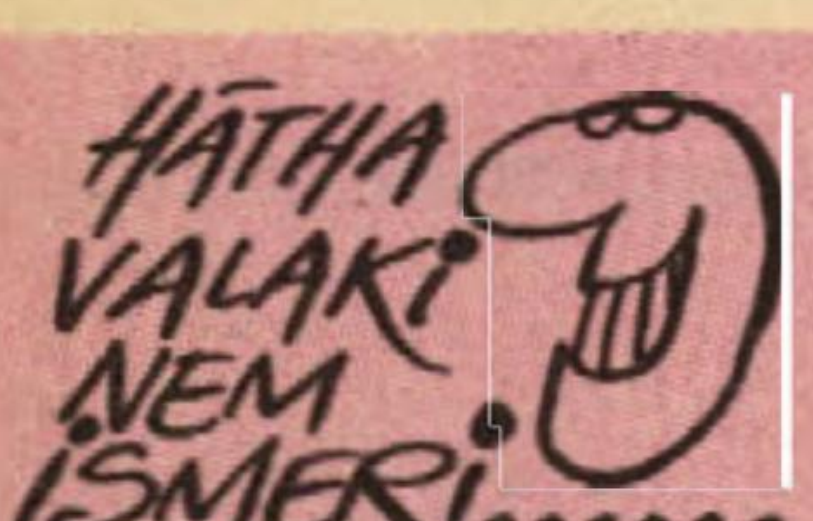
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Egy férfi minden este beállít a londoni klubba, két whiskyt rendel, magának és ikertestvérének, s mindkettőt lehajtja. Lévén, hogy amaz Ausztráliába ment aranyat ásni.

Egy nap aztán egyetlen pohár whiskyt rendel és megissza.

— Valami baj érte a testvérét? — kérdi aggódva a pincér.

— Ó nem. Jól van. De én elhatároztam keményen, hogy leszokom az ivásról . . .

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-05 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ESZES GYEREK

A hatesztendős Benőke egy napon azt mondja apukájának: — Papa, én rájöttem valamire. — Mire jöttél rá, Benőke? — Arra, hogy a gólyát keresztezni kellene a harkállyal. — És miért, Benőke? — Vízszintes 1 — függőleges 4. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 7-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. . . . szakadtából
14. Népművészeti tárgy (külföldiek különösen kedvelik)
15. Mohamedán kolduló szerzetes
17. Árulkodó tanuló
19. Tudományos elmélet vagy rendszer
22. Éppen ellenkezőleg
23. Vadon élő madaraktól származó természetes trágya
25. Kodály egyik operájának szövegírója (Béla)
27. V. T.
28. „A" legelő
30. D. O. T.
31. Egy atlétikai versenyszám kelléke
32. Sajtótermék a mulattatás szolgálatában
34. Tartózkodó, majdhogynem rideg
36. Fél? Vagy csak fázik?
37. A Rádió egyik műszaki berendezése
39. Idegen olaj
40. Fémmel dolgozó kézműves, esetleg iparművész
42. A. N.
43. A szabadságharc híres tábornoka — plusz egy ékezet
45. S. M.
46. Város az NDK-ban, a Spree partján
48. A fizetés pótlékok nélküli része
50. Vízben élő állatok
51. Lány — a fiatalok szavával
52. Hajdan a községi elöljáróságok dobbal felszerelt alkalmazottja volt
53. Három — idegen nyelven
55. Hivatal, iroda — közkeletű idegen szóval
57. T. L. R.
59. Rajta! Hajrá! Éljen!
60. Az időszámítás rövidítése
62. Tartomány Olaszországban
65. Hajdan magas török tiszti rang
66. Kenyérre is kenik

FÜGGŐLEGES

1. Állítólag az angolokat jellemző tulajdonság
2. . . .-step (tánc)
3. A pontyfélék egyik faja
5. Vendég — németül
6. A nóta közepe
7. Ókori tartomány Kis-Ázsiában
8. Y. O.
9. Dávid király harmadik fia volt
10. Részesül valamiben
11. A kimonót összefogó széles selyemöv
12. Énekesmadár
16. Műszaki rajzoló nem nélkülözheti
18. Fegyverét használja
20. Repeta egynemű betűi
21. Meztelenül strandol (de nem akárhol)
24. Külföldi úthoz kell
26. Régebben közvetlenül a Kúria alatt álló bíróság volt
29. Felelős a tetteiért
33. Kettős mássalhangzó
35. Kockázat
38. Számtalan örökzöld nóta szerzője
40. Ö. B.
41. Mindegy — közhasználatú német szóval
43. 1919-ben a Károlyi-kormány hadügyminisztere volt, a felszabadulás után honvédelmi miniszter lett 1946-ban
44. Bosszantás, zaklatás
47. E. O. R.
49. P. S.
52. Mocsok, szenny
54. A futballista
56. . . . de Janeiro
58. Végtag
61. Azonos betűk
63. Hírhedt náci-alakulat volt
64. A titán vegyjele

1 H	2 O	3 G	Y	4 A	5 G	6 O	7 L	8 Y	9 A	10 K	11 O	12 P	O	G
13 I	N	A	■	14 M	A	T	Y	O	B	A	B	A	■	N
15 D	E	R	16 V	I	S	■	B	■	17 S	P	I	C	18 L	I
E	■	19 D	O	K	T	20 R	I	21 N	A	■	■	22 S	Ö	T
23 G	24 U	A	N	O	■	25 P	A	U	L	26 I	N	I	■	U
27 V	T	■	28 A	R	29 É	T	■	30 D	O	T	■	31 R	U	D
32 É	L	33 C	L	A	P	■	34 K	I	M	É	35 R	T	■	J
36 R	E	S	Z	K	E	T	■	S	■	37 L	E	A	38 D	O
■	V	■	39 O	I	L	■	40 Ö	T	41 V	Ö	S	■	42 A	N
43 B	É	44 M	■	45 S	M	■	46 B	A	U	T	Z	47 É	N	■
48 A	L	A	49 P	B	É	R	■	■	50 R	Á	K	O	K	■
R	■	51 C	S	A	J	■	52 K	I	S	B	Í	R	Ó	■
53 T	54 R	E	■	55 B	Ü	56 R	O	■	57 T	L	R	■	■	58 K
59 H	U	R	R	Á	■	60 I	S	61 Z	■	62 A	O	63 S	64 T	A
65 A	G	A	■	T	H	O	Z	Z	A	■	66 Z	S	I	R

VOLTAIRE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Azt teszem, amit ön szokott tenni, olvasom az alperes védekezését."

100—100 forintot nyert:

Balázs Nándor, 3181 Karancsalja, Kossuth u. 9.
Varga Antalné, 4060 Balmazújváros, Kossuth u. 43.
Rhédey Györgyné, 1036 Bp., Lajos u. 70.

A nyereményeket postán küldjük el.

ÚJ LAKÓTELEP

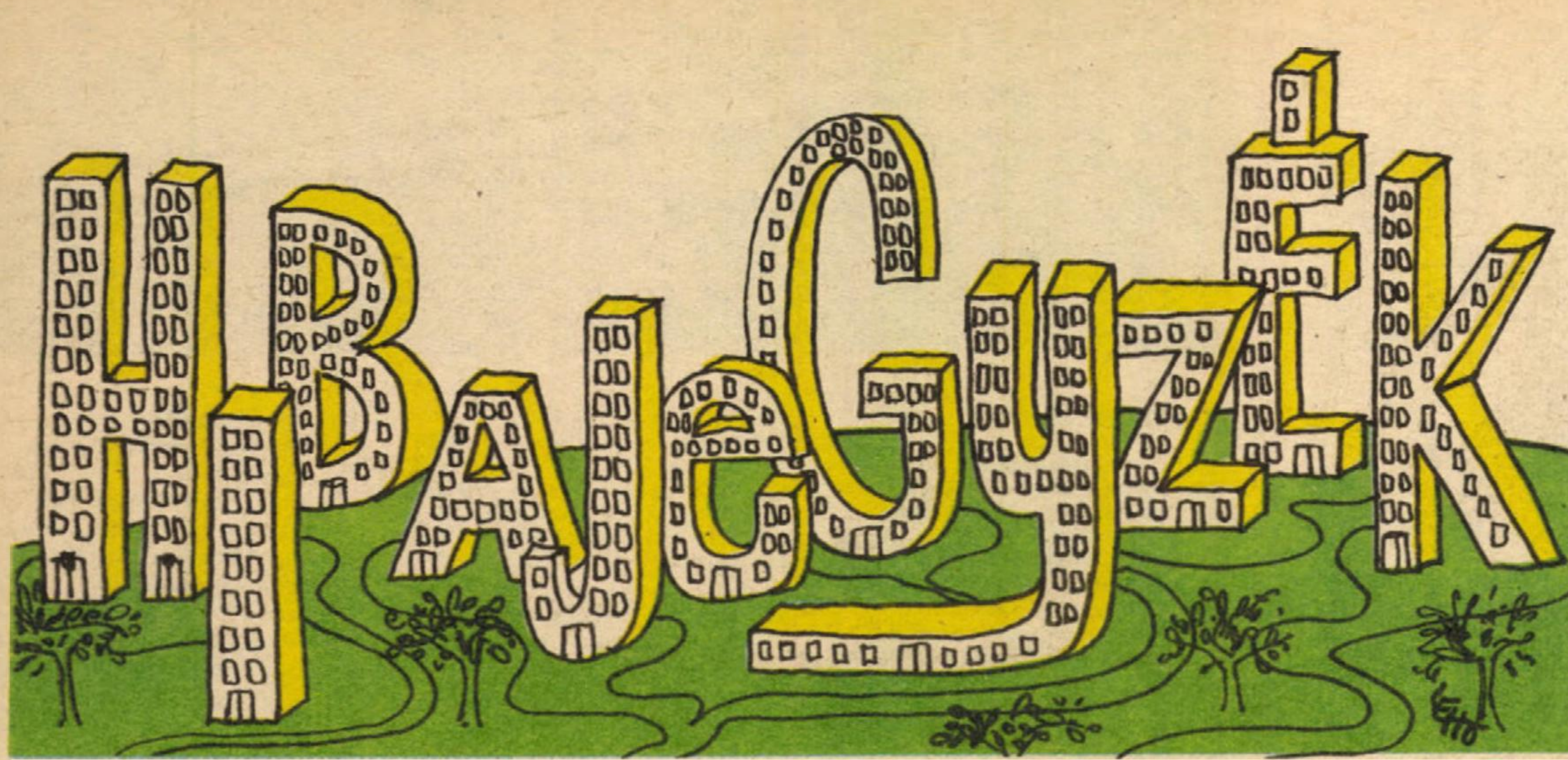

MAGYAR ÖKÖLVIVÁS

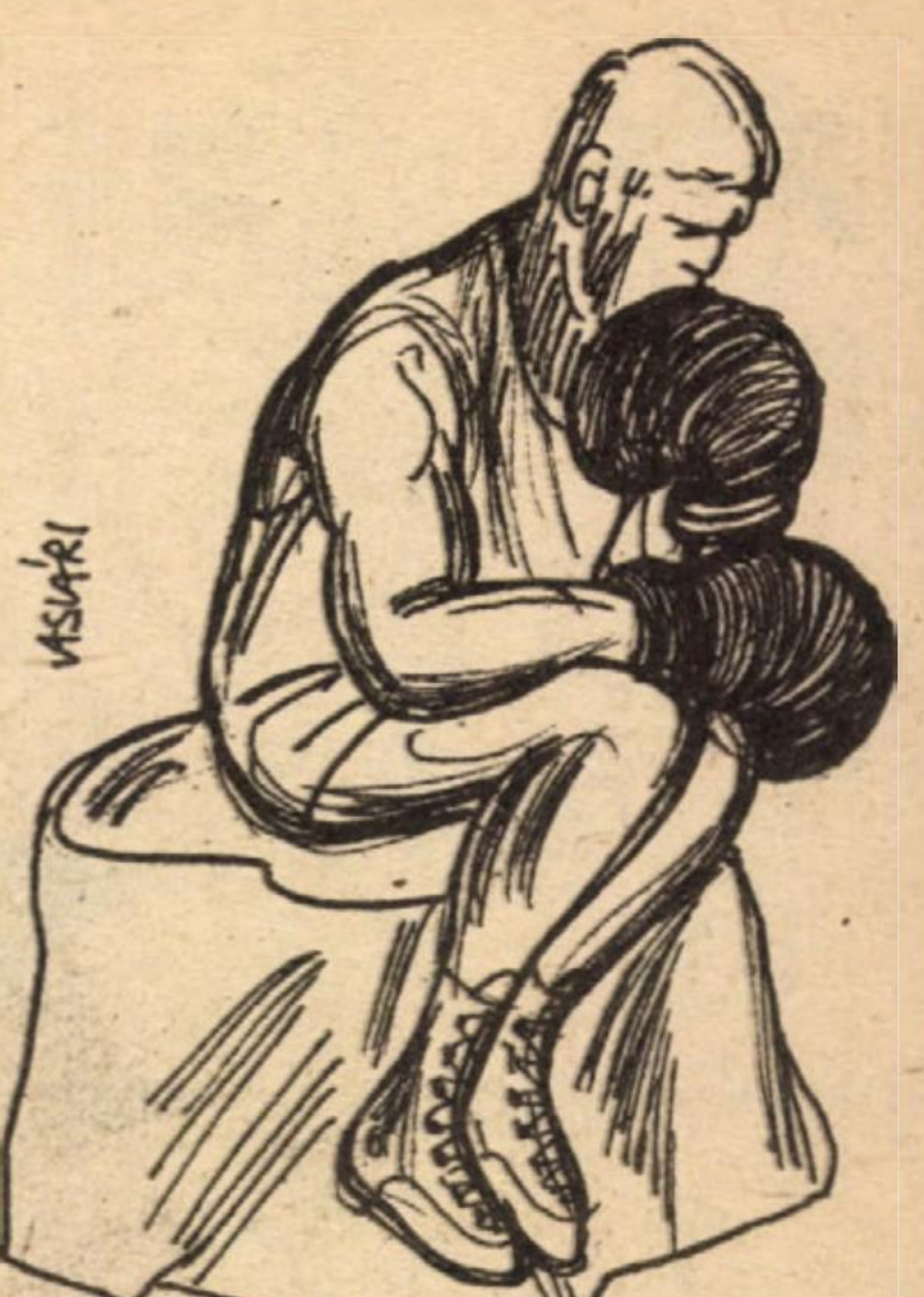

Hogyan tovább?

TELEFON A HÁZBAN

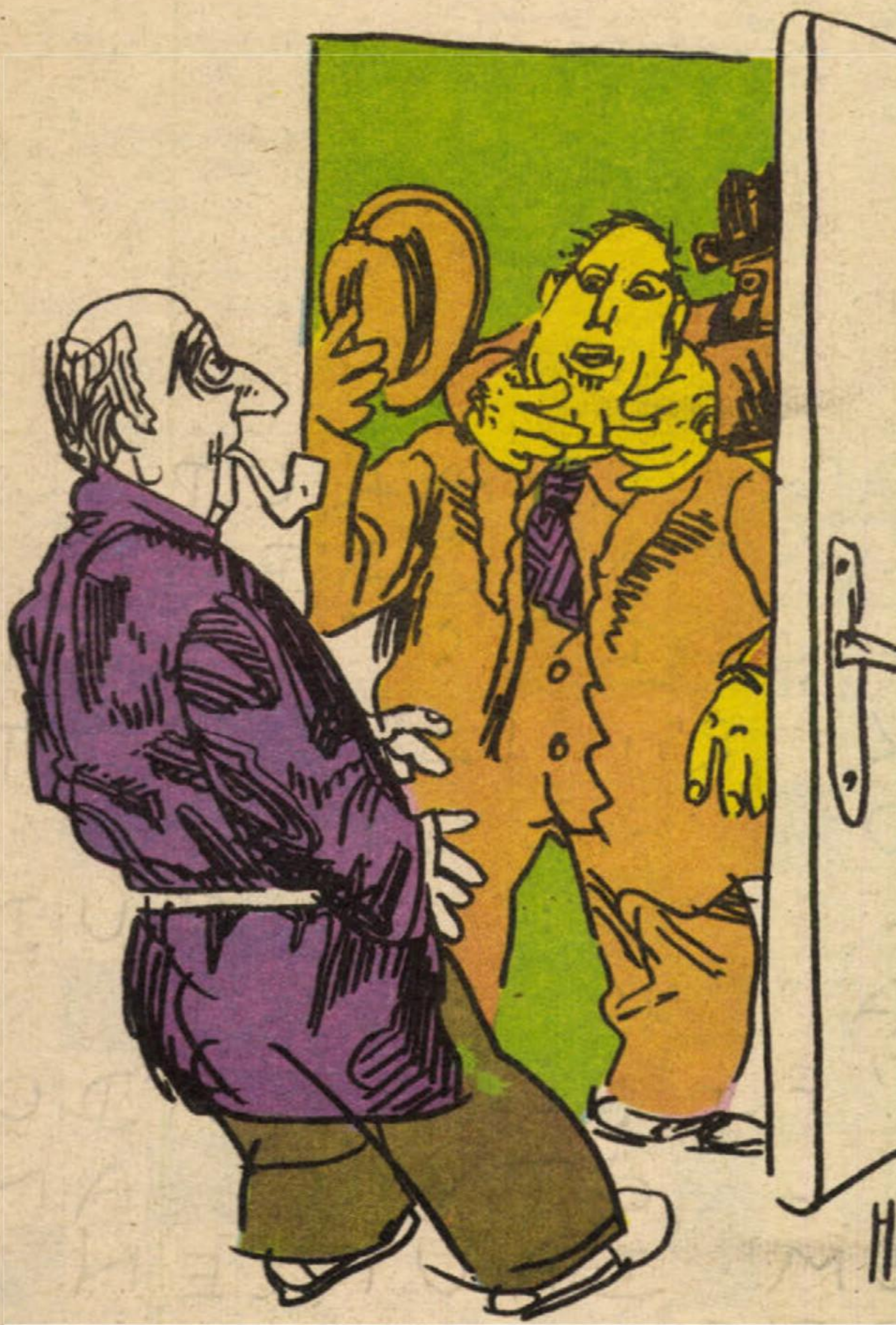

– 'stét kívánok! A rendőrségre szeretnék telefonálni...

A BUDAI HEGYEKBEN

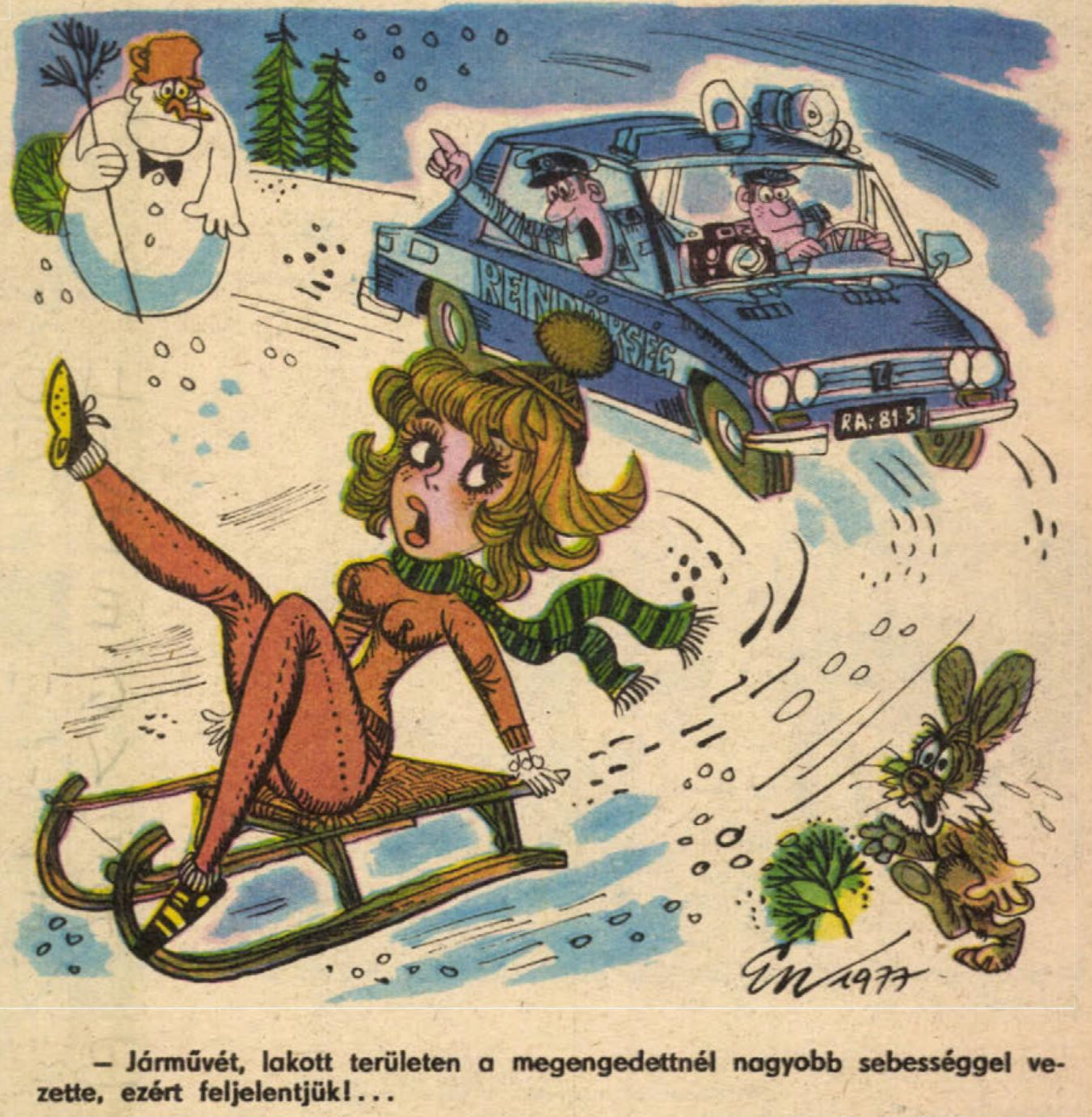

– Járművét, lakott területen a megengedettnél nagyobb sebességgel vezette, ezért feljelentjük!...

MENYASSZONYTÁNC

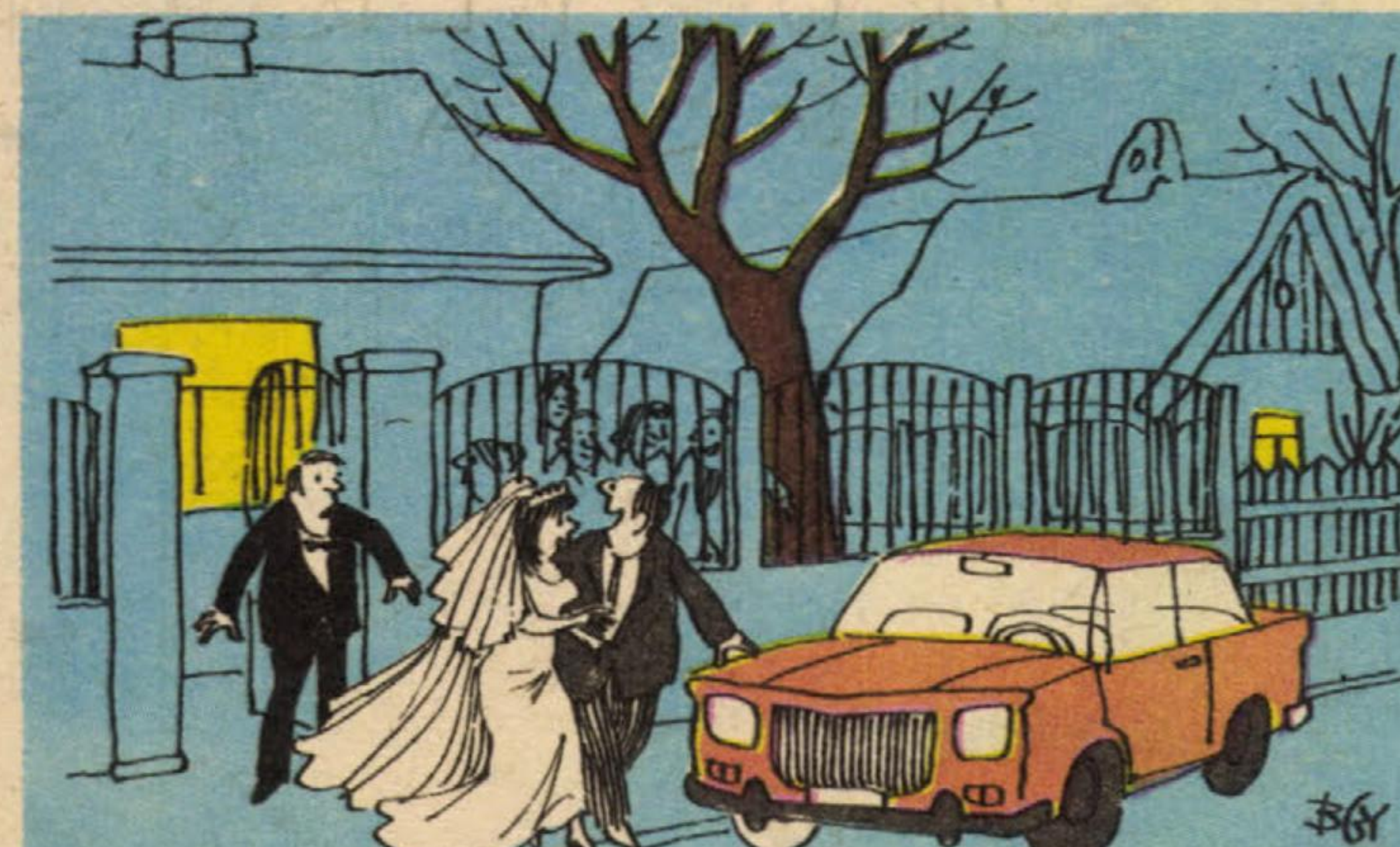

– Már nem eladó a menyasszony, megvettem ezért a kocsiért!

FEBRUÁR MÁSODIKÁN

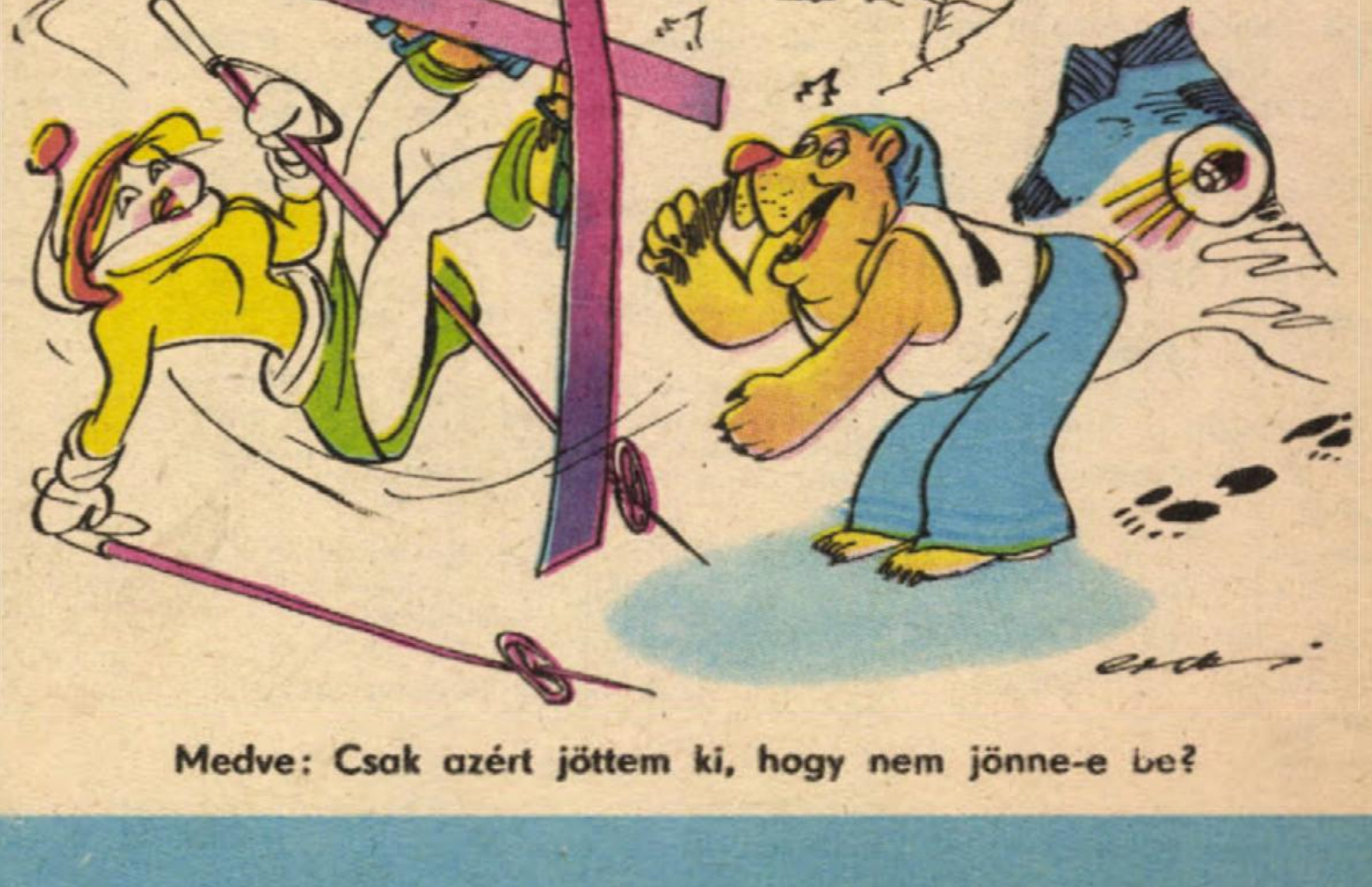

Medve: Csak azért jöttem ki, hogy nem jönne-e be?